

วชิราวุธ ๔๗

4

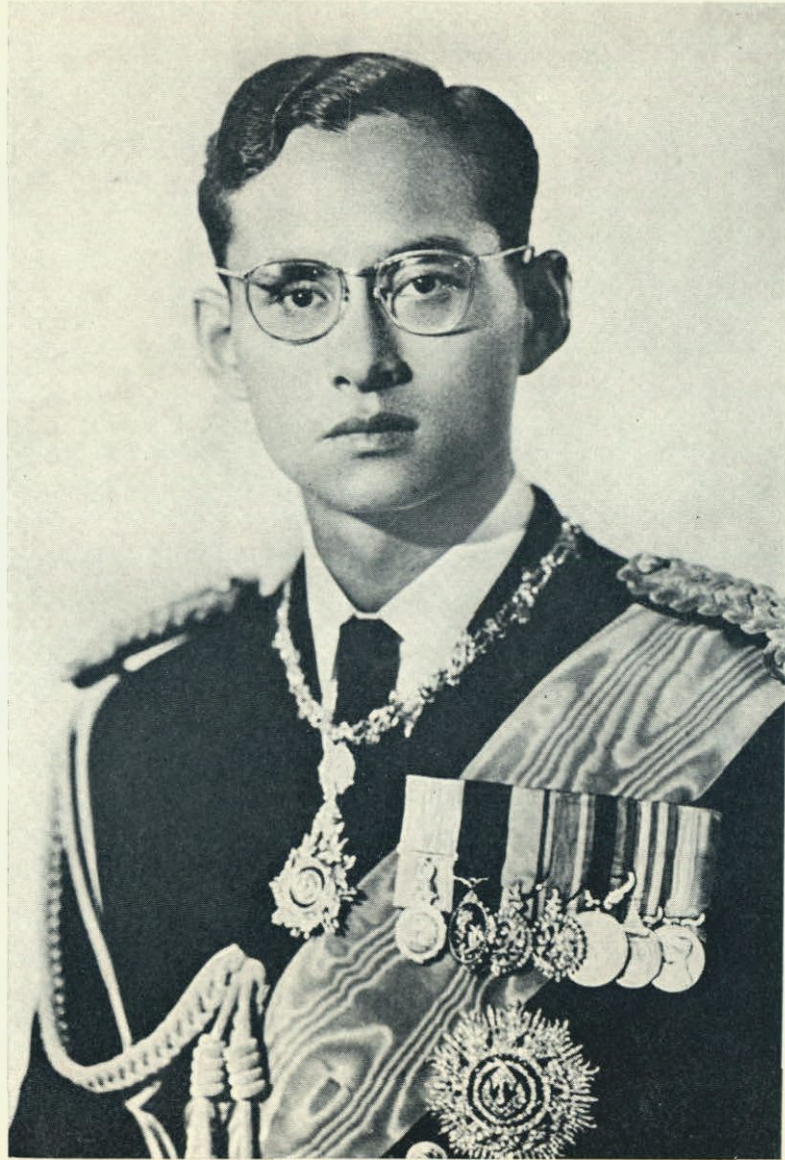
ตัวอักษรพิมพ์ดีด
จาก
กษัตริย์ ๑๓๗๖

วชิราวุธ ๔๗

ยอกรเหนือเศียร ณ เบื้องบาท
 แต่พระเจ้าวราช
เหล่าราชภูรีเปรมปรีดิ์มีภักดิ์
 คอยพิทักษ์ไว้
ปราศทุกข์อันสุขก็เกิดขึ้น
 ทั้งพระบารมี
ทวยราชภูรีแซ่ของพระเกียรติไกร
 สามพิภพไซ้
บำรุงกรุงศรีมหามงเมิน
 ใคร บ่ เลิศเกิน
ดำรงจอมทัพ ณ กิจการ
 สัตตแหลกรวาน
บำบัดทุกข์อันประมลมี
 มवलประชาชี
ควรคงธำรงเสวตฉัตร
 ราชภูรีก็แจ้งชัด
อู่พระองค์จึงเกษมสา —
 ป็นสยามา
ปวงข้าขอน้อมถวายพร
 แต่พระภูธร

มवलคนกั๊วท
กษัตริย์ไทย
เพราะพระกรุณ ธิ ไซ้
ประเสริฐศรี
มवलผลกท
พระจอมไทย
สถิต ณ มนใน
ก็สรรเสริญ
ทะนุนครเจริญ
พระภูบาล
พลพยุททหาร
และพ่ายหนี
พิพิททุก ณ ที่
สยามรัฐ
ณ วรจริยวัตร
พระเมตตา
นดีพระชนมทิฆา
นิรันดร
กิริติบริบวร
สยามเทอญ

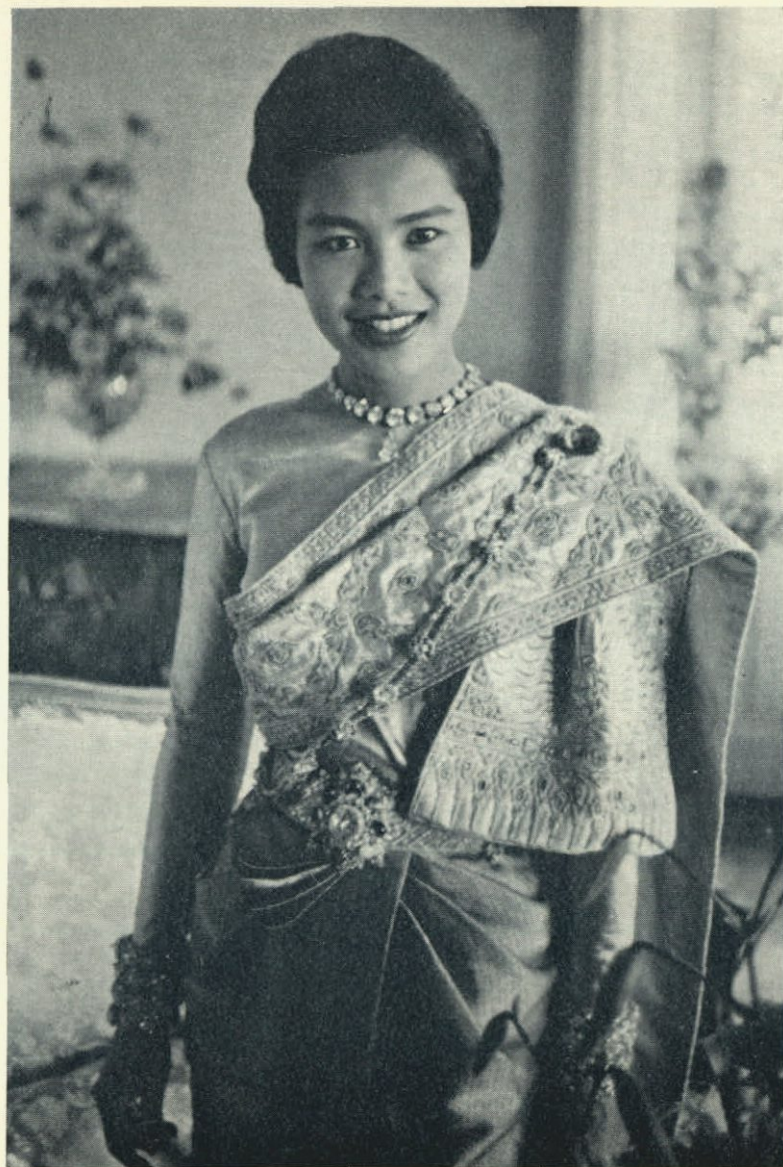
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า นักเรียนวชิราวุธวิทยาลัย รุ่น ๔๑
(เอกพงศ์ ปลัดรักษา ประพันธ์)

น้อมเศียรประณต ณ บทบาท
จอมเจ้า ฐ เปรียบศลิ ณ มี
เหนือเกล้า ณ เหล่าพสกไทย
ทรงคุณพระบุญญาและรา —
ปวงราษฎร์ก็กล่าวพระสิริลักษณ์
บรรดาสตรีสกุลมี
แม้ราษฎร์ประสพทุกรกรรม
ช่วยเหลือและเกื้อคุณอนันต์
เป็นเลิศประเสริฐมุลสรรพ์
เหล่าราษฎร์ก็เกษมสุขมิวาย
ดุจโพธิทองบรรพรัตน์
ปกบ้องประดากยณพา —
มวลาบทกิจวิยวัตร
หังทศพิธ ฐ บริบูรณ์
ควรคง ณ องค์บรมราช
เคียงข้าง ณ เบื้องบทฐลี
จึงปวงนิกรและครุณา
ขอน้อมถวายพระพรชัย
จึ่งทรงพระเกียรติอุดมไมย
จำเริญพระชนม์จิรทวี

อภิวาทกษัตริย์
สิริจิตพระนามา
ถิตในมโนนา
ชกรณา ฐ มากมี
ธ ประจักษ์ประชาชน
ณ จะเทียบบ่เทียมทัน
ฐ ก็นำค้ำปล้น
นิรวิ้งก็สร้างหาย
คุณอัน ฐ มากมาย
ก็เพราะด้วยพระเมตตา
ณ จรัสประเจิดจ้า
หิรวัยก็หายสูญ
ทุกรัฐก็เกิดขุน
วิธาตินารี
บทบาทขัตศรี
มนมั่งผดุงไทย
วชิราวุธาลัย
ธ พระองค์กษัตริย์
วรโรจน์ประมาณมี
ณ สยามนิรันคร์เทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า นักเรียนวชิราวุธวิทยาลัย รุ่น ๔๑
(เอกพงส์ ปลัดรักษา ประพันธ์)

ศัพท์มูลวิทยาที่ ๑๕

ข้าขน้อมศรีเสียร ณ เบื้องยุคลบาท
จอมกษัตริย์พระธีราช

ระขันธ์

ปวงข้าบาทครุณาประณคและอภิวันท์
เบื่องบาทพระทรงธรรม

พระองค์

ทรงสถาปนาวิชราวุฑาบรรค
ให้มั่นและยืนยง

ประเสริฐ

บำรุงสาสนอีก ฐ ทรงกรุณเลิศ
เหล่าราชภูริ์กษุเขติ

นิรันดร์

ด้วยบุญญาพรองคือเนกคุณอนันต์
ท่านุค ณ สิ่งสรรพ

เจริญ

ปวงราชภูริ์สุขเพราะพระอนุภาพทะนุเมิน
ข้าศึกบ่กล้าเกิน

บุรี

ทรงเมตตา ณ นิกรประคองทนที่
ธานีเกษมศรี

นรินทร์

ราชภูริ์อภัยวรจอมเสด็จนุกบดินทร์
ชลนาก็ไหลริน

มิสร่าง

เปรียบได้ดุจคณานต์มิมีพระสุริยงค์
ยังมีดและอ่าวว่าง

โฉน

ทรงธำรง ณ สวรรค์พิภพ ณ หนใด
กรุณา ฐ แห่งไป

นิรันดร์

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นักเรียนวิชราวุฑุวิทยาลัย รุ่น ๔๑

(เอกพงศ์ ปลัดรักษา ประพันธ์)

อินทรวีเชียรฉันท์ ๑๑

 อ้อองค์พระผ่านเกล้า
สถิตเหน้อมโนใน
 เกล้าข้าพสกนั
ป็นรัฐสีมา
 ทวยราษฎร์ก็แซ่ซ้อง
เมตตาจะหาไหน
 บรมโพธิสมภาร
คุ้มครองและป้องกัน
 ศาสนาพระก่อเกื้อ
มิ่งขวัญประชาชนี
 ศึกษาพระบำรุง
เลิศลักษณ์ประจักษ์เห็น
 ทรงรวมมหาดเล็ก
เป็นหนึ่งและเกริกก้อง
 ทรงตั้งสมัญญา
เลื่องลือระบือไกล
 ปวงราษฎร์ก็ไศกา
อาลัยมิวายสิ้น
 บัคนเสด็จจด
จูงจงสราญใน

 วรเจ้าพระจอมไทย
นรราชภูริสยามา
 สดุดีพระราชา
ธ ฌ เจ็ดกษัตริย์ไทย
 คณะก้องพระเกียรติไกร
สิจจะเทียบเทียบทัน
 บริบาล ฌ สันสรรพ์
ภยผองประคามี
 ทะนุเพื่อประเสริฐศรี
รมณีย์ร่มเย็น
 มนมั่งคั่งเป็น
ชนชาติทั้งผอง
 คนเด็กมโนปอง
ฌ สยามประชาไทย
 วิริราชดาลัย
กิติก้องสยามินทร์
 ชลนาสีไหลริน
ธ พระองค์พระทรงชัย
 ฌ สดลสถานใด
พระหทัยวันคร

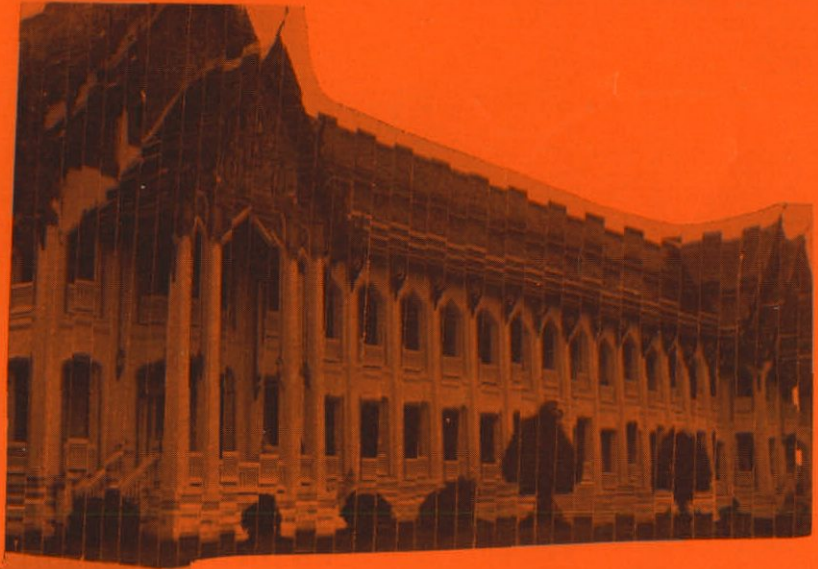
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า นักเรียนวิชราวุธวิทยาลัย รุ่น ๔๑

(เอกพงศ์ ปลัดรักษา ประพันธ์)

inside
our

College

เริ่มจากอาคารห้าหกหลังใน พ.ศ. ๒๔๕๙

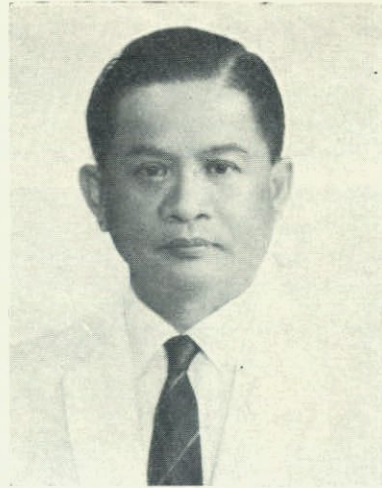
กลายเป็นอาคารหลายสิบหลังในปัจจุบัน

เพราะพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระยาภะรตราชา

ผู้บังคับการ

อาจารย์จิต พึ่งประคิษฐ์
(รองผู้บังคับการ)

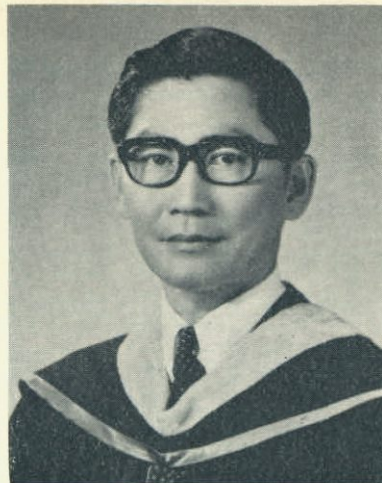
อาจารย์อรุณ แสนโกศิก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

อาจารย์อุดม รักตประจิต
ผู้กำกับคณะดุสิต

ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

ศจ. วรวิทย์ เจริญบุญ

ถนอม บัวทองศรี

อุษณีย์ ยศยิ่งยวด

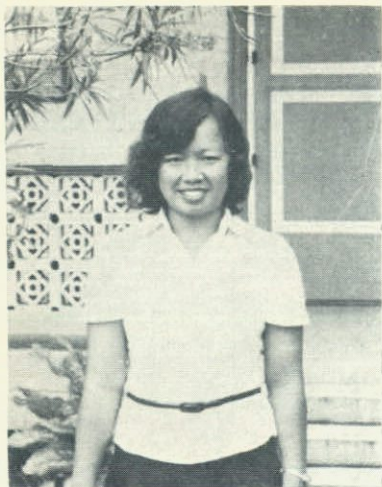
เอก ปรมภูนิช

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ศุภลักษณ์ ยุกตะทัต

มณี หล่อรุ่งโรจน์

กิ่งแก้ว วัฒนเสริมกิจ

ปกรณ์ เม่งรักษ์

สุณี ปลอดประคิษฐ์

พ.ท. หญิงสำณี อติแพทย์

เดช เดชกฤษร์

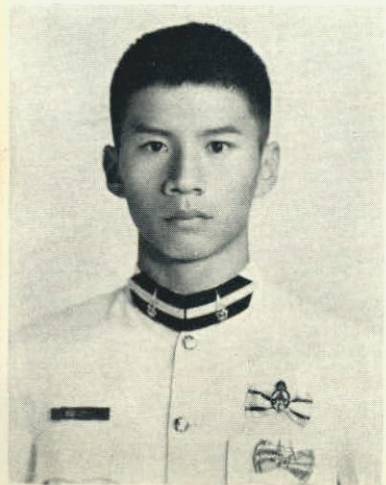
กอบลาก แสงไชย

ชื่อ จักรชัย ศุภจิตร

ที่อยู่

เกิด ๑๗ ตุลาคม ๒๔๙๘

“กั” หัวหน้าที่ใหญ่คณะจิตรลดา ก็มากับความมืดตั้งแต่เล็กจนโต ก็อาจจะเป็นคนเงี้ยวขริม แต่ในบางเวลาก็จะมีขแมแปลก ๆ มาให้เพื่อนหัวเราะเป็นครั้งคราว ก็ไปวันเขียนแถวสนามหน้ามานานจนได้รับเลือกเป็นหัวหน้าทีมรักบี้ของโรงเรียนบน ด้วยรักบี้ก็ด้วยกับมาหมด ดังนั้น เพื่อนอกสีขาวยกคันทองจึงไม่พ้นผมอีก ก็เป็นนักแบกบัสก๊อตชั้นหนึ่งของวง สำหรับอนาคต ก็ตั้งใจฝากมาว่า “ตัวใครตัวมัน เลือกเอาเนะคุณ”

ชื่อ ดนัย บัวเลิศ

ที่อยู่ ๓๘๗ ตรอกบ้านพานถม ผ่านฟ้า กรุงเทพ ฯ

โทร. ๘๑๘๔๒๕

เกิด ๒๖ มกราคม ๒๕๐๐

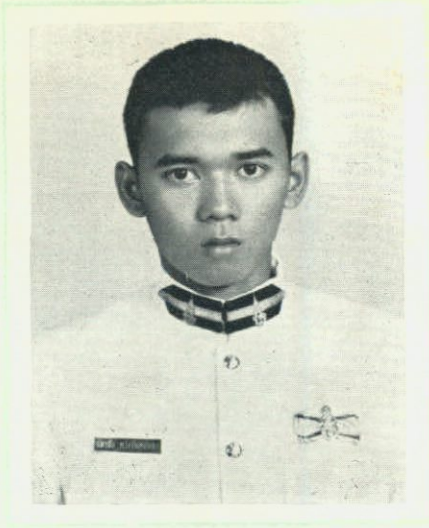
“ดนัย” เป็นคนที่มีเหตุผล อ่อนโยน และรักสนุก แต่เพราะหน้าที่ทำให้ดนัยต้องเงี้ยวขริม และเป็นคนที่ดีในสายตาก่อน ดนัยเป็นศัตรูกับทุกคนที่ทำผิดกฎโรงเรียน จนได้ฉายาใหม่ว่า “เซอร์บัก” ดนัยเป็นนักรักบี้ที่นำกลวัคนหนึ่งของคณะจิตรลดา ด้านดนตรี ดนัยสี เชลโล่ วงจุลตรียางค์ ดนัยเป็นนักเรียนทุนคนหนึ่งโรงเรียน ดังนั้นจึงไม่เป็นที่ปัญหาในการเรียนของดนัย บ่น้ำพุดดนัยได้ที คณะวิชาวะ จุฬา ฯ

ชื่อ **ฉัตรชัย พวงจันทร์แดง**

ที่อยู่ ๑๗ ค. ๑๕ ซอยวิวัฒณ์ ถนนสุทธิสาร พหลโยธิน กรุงเทพฯ ฯ

เกิด ๑๖ กันยายน ๒๔๙๙

“อ๊อด” หัวหน้าอีกคนหนึ่งของคณะจิตรลดา อ๊อดยังเป็นหัวหน้าสมาคมลับ ๆ อีกแห่งหนึ่งด้วย (น้อง ๆ คงรู้น่ะ) อ๊อดเล่นกีฬาได้ดีแทบทุกชนิด เสียแต่ที่เจ็บขาอยู่เรื่อย ๆ อ๊อดจึงเล่นได้ไม่เต็มทีนัก เรื่องดนตรีก็ต้องยกให้อ๊อด อ๊อดสามารถเล่นดนตรีได้ทุกชนิดที่อยู่ในโรงเรียน บ่อยครั้งที่อ๊อดจะมานั่งร้องลมกรรณเพื่องให้เราฟัง อ๊อดเคยเป็นนักเรียนดีเด่นหนึ่ง แม่เคยวันกึ่งไม่ทิ้งเลย จบแปดบ่นอ๊อดบอกจะไปต่อนอก

ชื่อ **ธีรศักดิ์ กลิ่นพงษา**

ที่อยู่ ๒๙๓/๑๒ ยุติธรรม ๑ อำเภอเมือง ชัยภูมิ

เกิด ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

ที่จริงนะเขาชื่อ เบ็ม แต่เพื่อนกลับเรียกติดปากว่า “โคราซ”, บ้านนอก, ๆ ล ๆ โคราซเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะจิตรลดา และยังเป็นนักกีฬาตัวจริงของคณะอีกด้วย โคราซเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนทีมแพ้ที่สุดคนหนึ่ง ดุเย็น ๆ โคราซอาจจะเป็นคนดีไปสักหน่อย แต่ในหมู่เพื่อนฝูงแล้วโคราซมักจะมีอะไรเป็น ๆ หลุดออกมาให้เราได้ขินเสมอ โคราซเป็นนักนอนทนและนอนวิบากของโรงเรียนจนเป็นที่ยอมรับกันทั้งในหมู่เพื่อนฝูงและครูบาอาจารย์ ทุกเช้าเราจะได้ขินเสียงออกจากคอกดินระเบิดของโคราซบนหอประชุม ฟังแล้วหายง่วงดี ถ้ามถึงอนาคตโคราซบอกอยากเป็นตำรวจละ

พ.ท. ทัญจ อรพิน เพ็ชรพลอย

ฉายแสง บุนนาค

ปรุงมาศ วงศ์กำแหง

มณี เอมะศิริ

ละออ เนตยสุภา

ขำลี สาคกรสินธุ์

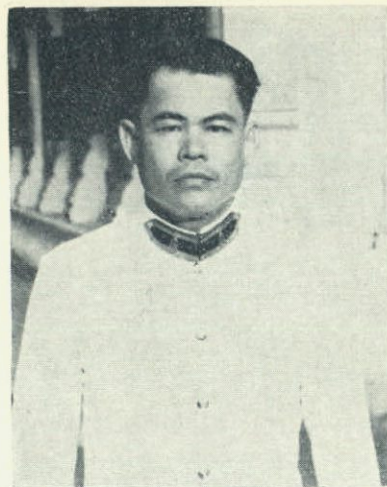
วาสุกรี รัชชกุล

สอาดจิต เทวาทดี

ภิญโญ บุญหนุน

สุพจน์ ตันประยูร

ประนัย วิมลวรรณ

สมศรี เจริญสันต์

สมปอง โกมารทัต

สมปอง มีชัย

โฉมศรี ศิวรักษ์

บัวผิว วงศ์พระถาง

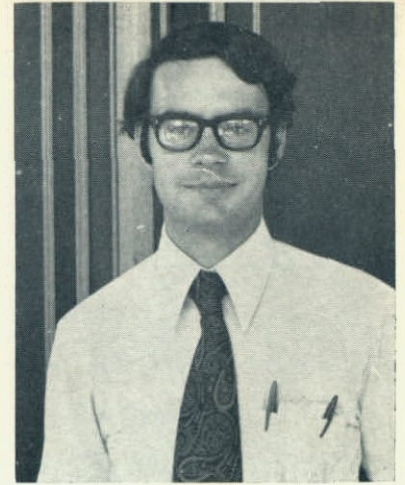
สุนันหา ประสานสุข

นราทิพย์ ศรีเมธากุล

โรเบิร์ต แมคคาร์ธี

โรเบิร์ต บิคเวล

พ.ท. หญิง สมศรี ศรีจิตติ

หยกฟ้า จรรยาศักดิ์

สุทิพย์ พึ่งประดิษฐ์

จาร์ส จันทรางศุ

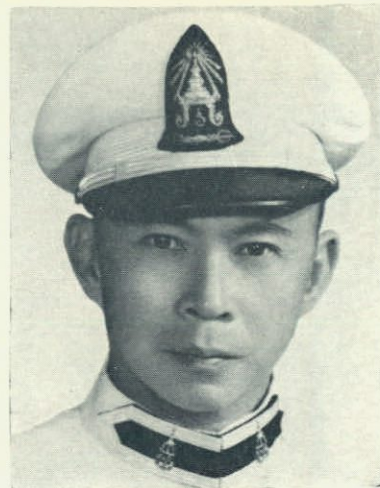
บรรจง ลวพันธ์

ม.ล. กิติพันธ์ รมฤทธิ

วินีนารถ วัฒนสุขนธ์

กานท์ คคนาค์

อารี องคสิงห์

พรไพจิตร สว่างคำ

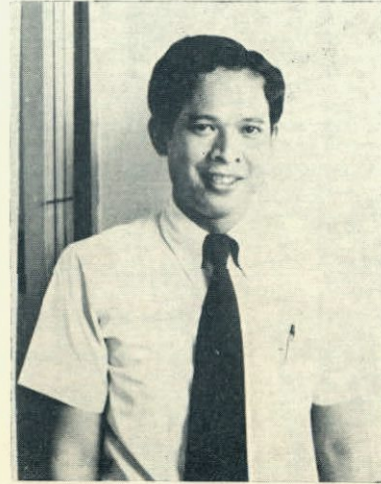
บุญชู พงศ์พานิช

เพิ่มศรี จินดาวณิก

ศ.จ. พ.อ. ประวิทย์ วิมุกตละพ ศ.จ. พ.อ. สุวิทย์ วัฒนสุคนธ์ พ.ท. หญิง พยอม สัจจานนท์ มณี พรหมประพัฒน์

ยาจิต สุนทรโรทก

ชนิดา ชนะภัย

จุมพล อุดมสรยุทธ

วัชรินทร์ ชื่นกำเนิต

สุมล ปรภุณีชัย

นางนุช ปิ่นกำเนิด

ยอดสร้อย ตีระวงษ์

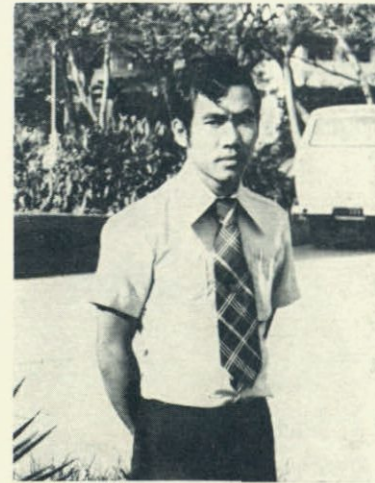
จำเนียร ณ ลำพูน

บรรจง โดลานนท์

ธงชัย จันทรรุ่งเรือง

อำนวยการ เกิดมี

สรวิศ คล่องกำไร

คณะผู้บังคับการ (School House)

คณะผู้บังคับการ พระยาภะรตราชา ผู้บังคับการ ร.ร. เป็นผู้กำกับคณะ

ปีการศึกษา ๒๕๑๗

— นักเรียนชั้น มศ. ๕ ๑๔ คน

— หัวหน้านักเรียน ๖ คน

๑. เวียงเดช มหาสารานนท์

๒. ปรรารถนา กังสดาลัย

๓. ธัญญวัฒน์ ทองจิตติ

๔. พีรศักดิ์ โกศัยเสวี

๕. โมไนย ไกรฤกษ์

๖. เอกพงศ์ ปลัดรักษา

— นักเรียนรับทุนการศึกษาจาก ร.ร. บัญชา พงษ์พานิช

— นักกีฬาทีม ร.ร.

๑. โมไนย ไกรฤกษ์

๒. วีระเชษฐ์ เนตรรังษี

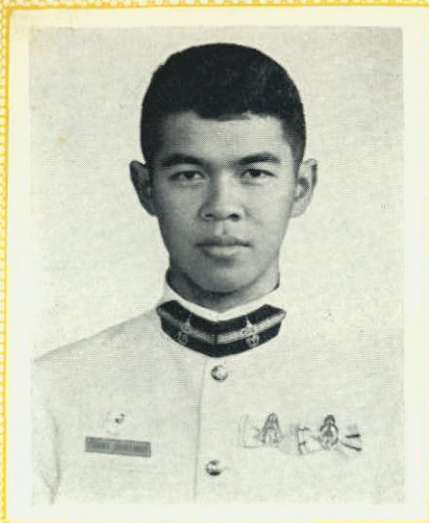
๓. ธัญญวัฒน์ ทองจิตติ

๔. อธิพิพล ภู่มุกข์

๕. เวียงเดช มหาสารานนท์

๖. ปรรารถนา กังสดาลัย

— ครองถ้วยบาสเกตบอลรุ่นใหญ่

ชื่อ เรืองเดช มหาศรานนท์
 ที่อยู่ ๖๘๓ ถนนนิสรภาพ แขวงวัดอรุณ บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ ฯ
 โทร. ๖๕๐๖๑๔
 เกิด ๗ ตุลาคม ๒๔๙๙

ที่บ้านเรียก "ตุ๋น" แต่ที่โรงเรียนไม่เรียกแะ ตุ๋นเล่นบาสให้โรงเรียนจนคว้าถ้วยมาครอง นับไม่ถ้วนแล้ว อาจเป็นเพราะตุ๋นมีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถจะใช้ปราบคู่ต่อสู้ได้อย่างซังกัดก็ได้ ตุ๋นเป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะ ผ.บ.ก. และยังเป็นครีเมียร์มอหนึ่งของวงโยธวาทิต การเรียนตุ๋นก็ไม่เบา บันทึพบตุ๋นได้ที่คณะนิติศาสตร์ จุฬา ฯ

ชื่อ ธัญญวัฒน์ ทองจิตติ
 ที่อยู่ ๓๔ อารักษ์ ซอย ๗ พระสิงห์ เชียงใหม่
 โทร. ๒๓๕๙๖๔
 เกิด ๓๐ เมษายน ๒๕๐๐

"บอด" ตาไม่บอด แต่ทำไม่ชอบบอด เจ้าตัวก็ขึงงเหมือนกัน บอดเป็นหัวหน้าที่เข้มแข็งคนหนึ่งของคณะ บอดเล่นกีฬาได้หลายประเภท การดนตรีบอดชอบประเภทเล่นคนเดียว "เจ้ากบ" เป็นเพลงเก่งของบอดที่ร้องให้เพื่อน ๆ ฟังได้ทุกวัน บอดเป็นนักเรียนชั้นแนวหน้าคนหนึ่งโรงเรียน บอดบอกอนาคต เรียบอะไรก็ได้ ขอให้เป็น มข. ก็แล้วกัน

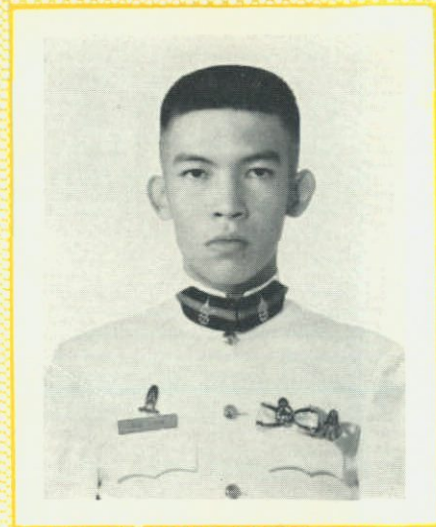
ชื่อ โมนัย ไกรฤกษ์

ที่อยู่ ๓๑๗-๓๑๙ เทศบาลนิมิตใต้ ซอย ๕ ประชาานิเวศน์ ๑ ลาดยาว บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. ๘๘๑๗๗๕

เกิด ๑๙ มิถุนายน ๒๕๐๐

บรูชมุมไบหน้าคล้ายพระเอกของซอร์ "เจียง" เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ เรียก เจียงมดลาการเล่นรักบี้ที่นั่นมณฑลที่สุดในทีมโรงเรียน เจียง เป้า แชกไซโฟน ให้กับวงโยธวาทิต อยู่หลายปีจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง การเรียนเจียงบอกว่าสบาย แต่อ่านาคขอให้ไปเรื่อย ๆ ก็แล้วกัน

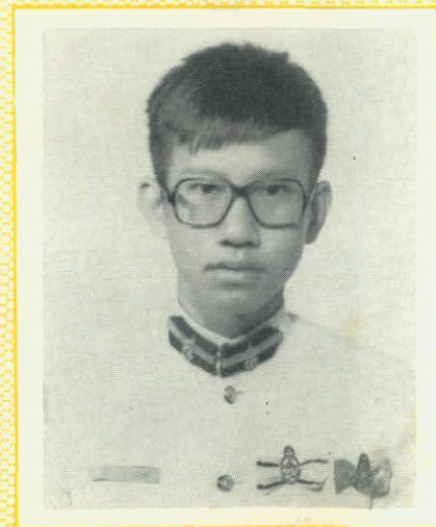
ชื่อ ประรธนา กังสตาลย์

ที่อยู่ ๑๗ ซอยประชานิมิตร ถนนประดิพัทธ์ กรุงเทพฯ

โทร. ๗๓๖๙๖

เกิด ๒ กรกฎาคม ๒๕๐๑

ชื่อเขาเรียกสั้น ๆ ว่า "มก" ส่วนคำเต็มขอสงวนนามไว้แต่เพื่อน ๆ เท่านั้น มกเป็นดารบาสดัวสำคัญคนหนึ่งของโรงเรียน เพราะมกมีความว่องไวเป็นเยี่ยม นอกจากนั้นมกยังเป็นนัก (นอน) เรียนเก่งประจำห้องวิทย์ ก. มกขำนาญด้านภาษาอังกฤษและชีววิทยามาก ส่วนดนตรี มกช่วยเป่า flute ให้วงจุลศรียางค์ จนได้เครื่องหมายชั้นหนึ่งมาแล้ว ตอนมกสอบมกมีอาการฟุ้งซ่าน ตั้งตัวเองเป็น Batman แต่ตอนหลัง ๆ เพื่อนไม่ยอมอวยด้วย มกก็เลิกค่อยหายบ้าไป อนาคตมกบอกว่า จูฬาฯ แน่

ชื่อ **พิรสักดี โกศัยเสวี**

ที่อยู่ ๔ หมู่ ๑ คลองบางกอกน้อย ดลิ่งชัน กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๔๗๒๗๐

เกิด ๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

ถ้ามองเบ๊วด้านตรง เราจะไม่รู้ความลับของเบ๊วเลย แต่ถ้าเรามองด้านข้างความลับนี้ จะถูกเปิดเผยทันที เบ๊วเป็นธนาคารใหญ่ของคณะ (สงสัยจะมีบ่อทอง) ทำให้เกิดเงินหมุนเวียนระหว่างคณะเพื่อน ๆ ได้ฟังเบ๊วอยู่เสมอ เบ๊วเล่นกีฬาได้หลายอย่าง ทั้งรักบี้ บาส บอล คนตรีเบ๊วก็ไม่น้อย เป้าปัสก็อดจนได้เครื่องหมายสามารถมาแล้ว เบ๊วเป็นที่รักของบรรดาน้อง ๆ ในคณะ ด้านการเรียนเบ๊วบอกมอแปดสหายมาก

ชื่อ **เอกพงษ์ ปลัดรักษา**

ที่อยู่ ๓๔๗ ซอยสวัสดิ์ สุขุมวิท พระโขนง กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๙๑๔๖๖๔, ๙๒๐๔๖๑

เกิด ๑๓ มิถุนายน ๒๕๐๐

อึ้ง นอกจากจะเป็นหัวหน้าผู้มีการมากแล้ว ยังเป็นนักเรียนผู้มีอนาคตแจ่มใสด้วย อึ้งชอบตีขนกั๊ก และว่ายน้ำ ตามแบบฉบับอึ้งอย่างทั่วไป อึ้งมีโครงการจะตั้งวงดนตรีไทยกับน้องสาวที่บ้าน เลยไปเรียนซอฮู้ จากวงเครื่องสายไทย ตอนนั้นใครอยากแห่อึ้งก็ตามไปได้ที่คณะนิติศาสตร์ จุฬา ฯ แล้วอึ้งจะโชว์รอยยิ้มอันกว้างขวาง (กรุณาตัดสินจากรูป) ให้อึ้งเมื่อเวลาเงินเสมอ

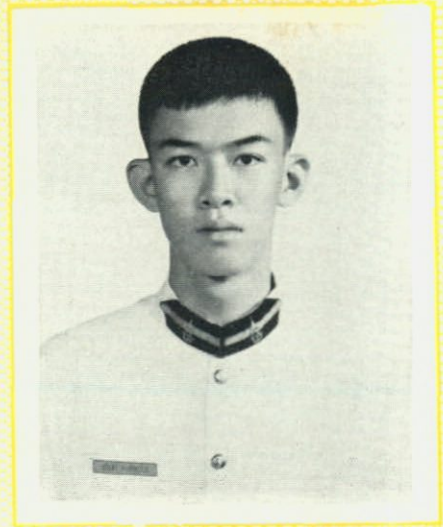
ชื่อ บัญชา พงษ์พานิช

ที่อยู่ ๓๓๒/๑ ซอย ๔๙ หมู่บ้านเศรษฐกิจ อ. หนองแขม กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๖๙๑๒๔๔

เกิด ๔ มกราคม ๒๕๐๐

“เตา” เป็นชื่อที่ได้รับมรดกมาจากพี่ ๆ ของตัวเอง เตาเป็นนักเรียนคนหนึ่งของโรงเรียน และเป็นคอมพิวเตอร์ประจำคณะที่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับเพื่อนได้เสมอ เมื่อสมัยหนุ่ม ๆ เตาเคยตัดไวโอลินให้วงเครื่องสายสากลอยู่พักหนึ่ง แต่เห็นอนาคตไม่สดใส เลยหันมาเอาดีทางบินแทน บาส, วอลเลย์ เป็นกีฬาที่เตาถนัดมาก บินเตาชอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ เชียงใหม่ได้อย่างสบายมือ ใครสนใจบินน่าจะตามไปอยู่ด้วยกัน

ชื่อ ภาสกร ตั้งสมัคร์

ที่อยู่ ๔๖๒๙ ซอยวัดทองนพคุณ ถนนสมเด็จพระเจ้าอยุธยา กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๖๖๘๑๔๙

เกิด ๖ มิถุนายน ๒๕๐๐

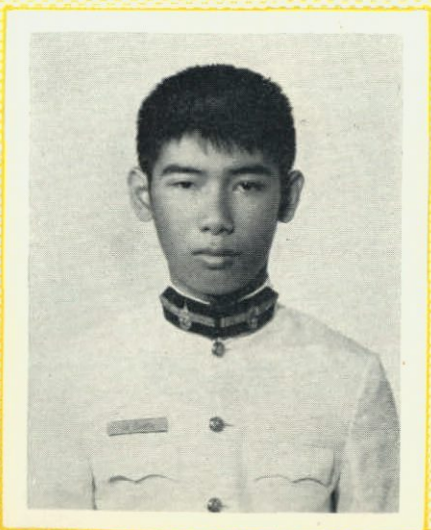
บุรุษรูปหล่อร่างกระชับรัด หัวโต (เด็ก) พองม ประจำคณะผู้บังคับการ เอ้เป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคน คงเป็นเพราะท่าทางไว้เตี้ยงสาของเอ้นั่นเอง เอ้เคยอมบ่มาหลายปี จนได้เครื่องหมายสามารถมาติดหน้าอก เห็นตัวเด็ก ๆ อย่างนี้แหละเล่นสกริมฮาฟติดโล่มาแล้ว เอ้บอกว่าเป็นเด็กที่ฉลาดถ้าใครมาจับศัวรรษ (อันไม่ค่อยจะมีผล) เอ้เคยเป็นนักเรียนพระราชทาน เมื่อสมัยหนุ่ม ๆ แต่ระยะหลังนี้ เอ้ปล่อยให้คนอื่นบ้าง อนาคต เอ้อยากเป็นวิศวกร

ชื่อ อธิพล ภูพุกัก
 ที่อยู่ ๑๙๒/๒ ถนนทรงพล บ้านโป่ง ราชบุรี
 โทร.
 เกิด ๖ มกราคม ๒๕๐๑

เขาคอนนี่เพื่อน ๆ เรียก "พุก" ท่านผู้บังคับการเรียก "หนูพุก" พุก บรูเยอร์ปร่างบึกบึน รักการกินเป็นชีวิตจิตใจ เพื่อน ๆ ขกย่องให้เป็น เทพบุตรเสียงสวรรค์ การกีฬาพุกก็ติดรักบิ่ทมิโรงเรียนมาแล้ว พุกมักจะว่าเรื่องอยู่เสมอ บางครั้งก็ดูเหมือน บ๊อง ไปบ้าง แต่เจ้าตัวพุกไม่ถือ ถ้าพูดถึงเรื่องกุนเชียงลกะก็้อ พุกบอกเงียบไว้ พุกเคยเป่าทริ้มเบตออยู่ในวงโยธวาทิต พุกบอกสอบ ม.ศ. ๕ นะผ่านแน่ (สายดาขาวชะอย่าง) แล้วพบกันที่เกษรแล้วกัน

ชื่อ สันติ เรือนพันธ์
 ที่อยู่ ๓๐๓/๑ ต. จำปา อ. ท่าเรือ จังหวัดอยุธยา
 โทร.
 เกิด ๒๖ กันยายน ๒๕๐๐

"เบอก" เป็นสมญานามของเขา หนุ่มจากอยุธยาผู้เฒ่าบางร่างน้อยที่สุดในคณะ ขนาดเข้มขัดฟันได้เกือบ ๆ สองรอบ เบอกรักสันติสมช่อ วันทั้งวันเบอกไม่ค่อยยุ่งกับใคร ปกติเป็นคนเงียบ ๆ แต่ถ้าเบอกพุดขึ้นมาลกะก็้อเพื่อน ๆ มักจะได้ฟังเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์อยู่เสมอ เบอกเป็นคนที่ยืนยันมากคนหนึ่งของคณะ ดังนั้นจึงไม่น่าเป็นห่วงนักในด้านการเรียนของเบอก

ชื่อ ศรณัฏดา ตันทนันท์

ที่อยู่ ๑๐/๒๑ โชคชัย ๔ ลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๗๖๕๓๓

เกิด ๒๙ มกราคม ๒๕๐๑

“หนอน” เป็นชื่อเล่นทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน หนอนเป็นคนที่มีลักษณะตรงข้ามกับ “ฉิม” เพราะหนอนมีเวทที่สูงกว่าเพื่อน ๆ มาก ทุก ๆ วันอาทิตย์คุณแม่จะหอบขนมมั้งมาฝากหนอนตะกร้าใหญ่ เพื่อน ๆ ก็พลอยอ้อมไปด้วย หนอนเล่นกีฬาได้หลายอย่าง เช่น บาส เทนนิส ส่วนด้านการเรียน หนอนบอกว่า มศ. ๕ สบายมาก

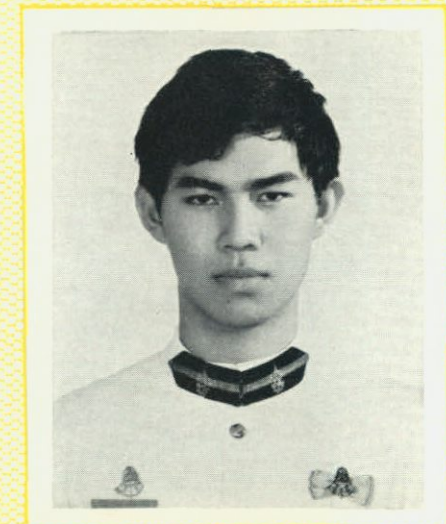
ชื่อ อภิวัฒน์ อัดนิทัต

ที่อยู่ ๘๘๒ ซอยเสนานิคม ๑ พหลโยธิน บางเขน กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๙๐๒๐๘

เกิด ๒๓ เมษายน ๒๕๐๐

ที่บ้านเรียกว่า “อัน” แต่ที่โรงเรียนเรียกว่า “โล่” โล่เป็นอัจฉริยะทางดนตรีคนหนึ่ง นอกจากนั้นโล่ยังเป็นนักกีฬาด้วย และเป็นครีမ်เมเยอร์ของวงปีสก็อต โล่เป็นประธานสมาคมค้าขายรูปของโรงเรียน เวลาโล่พูดคุยไรมักต้องเอาร้อยทหารเสมอ อนาคตโล่บอกว่าขอผ่านแปดก่อนเถอะ

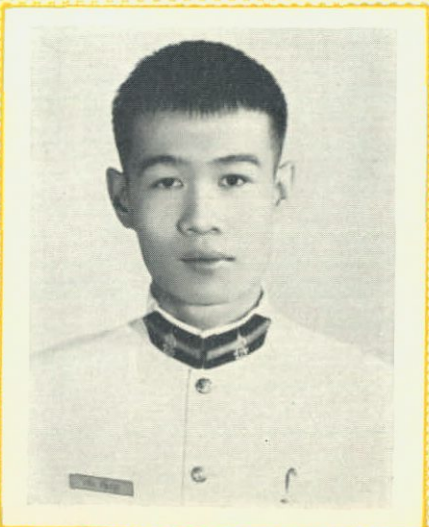
ชื่อ **วีรเชษฐ์ เนตรรังษี**

ที่อยู่ ๑๑๐๒ อาคารสงเคราะห์คลองจั่น บางกะปิ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๗๖๒๐๒

เกิด ๑๕ มกราคม ๒๔๙๙

“คำ” หนุ่มผิวคล้ำจากนครศรีธรรมราช เล่นกีฬาได้หลายอย่าง คำติดรักรับทีมโรงเรียน และ
ยังเล่นบาส บาส และวอลเลย์ ได้อีกด้วย เด็ก ๆ มักจะคิดว่าคำเป็นคนตบประจำคณะ แต่ใจจริงแล้วคำ
เป็นคนใจดี (น้อง ๆ ไม่มีเงินใช้ไปหาคำได้ทีนคว ฯ) คำไม่ค่อยชอบเรื่องดีดส์ดีเบ้เท่าไรนัก จึงเลือกเรียน
การฝีมือแทน ส่วนด้านกรเรียนคำบอกว่า “อนาคตไม่แน่นอน ไปตามดวงก็แล้วกัน”

ชื่อ **วาทิน ศรีตระกูล**

ที่อยู่ ๒๑๔ ซอยเกษตรสุวรรณ บางหว้า ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๖๗๐๗๗๔

เกิด ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

เขาคอนนี้มันคนแหม่มากมาขจนแทบจะจำได้ไม่หมด อย่างเช่น “นิม” “สิงขาว” และ “หัวสิง”
แต่เพื่อน ๆ เรียกกันว่า นิม นิมเล่นกีฬาได้หลายอย่าง เช่น รักบี้ และ (เก็บลูก) บาส ถึงแม้ว่านิมจะมี
ช่วงก้าวที่สั้นที่สุดในบรรดาเพื่อน ๆ แต่นิมก็เป็นนักกระโดดข้ามรั้วได้อย่างสบาย ถ้าสิงขาวโคจรพบกับ
สิงคำ (เอ) เมื่อไร คณะแทบจะถล่มหลายทีเดี๋ยว อนาคตนิมบอกว่าไม่แน่ อาจจะไปช่วยพี่ชายขายอาหาร
ที่ร้าน “สวนจิตร” ก็ได้

คณะดุสิต (Dusit House)

คณะตุลาการ อาจารย์อุดม รักตะประจิต เป็นผู้กำกับคณะ

ปีการศึกษา ๒๕๑๗

— นักเรียนชั้น มศ. ๕ ๑๑ คน

— หัวหน้านักเรียน ๔ คน

๑. ประภัสพงษ์ สมรรคจันทร์

๒. ดิเรก ลือสัตย์

๓. สุมนัส สุมาวงศ์

๔. ศักดิ์ชัย ลีสุวรรณค์

— นักกีฬาทีม ร.ร.

๑. ประภัสพงษ์ สมรรคจันทร์

๒. สุมนัส สุมาวงศ์

— ครอบถ้วยชนะเลิศ

๑. สควอช

๒. รักบี้ฟุตบอล รุ่นเล็ก

๓. รักบี้ฟุตบอล รุ่นกลาง

๔. บาสเกตบอล รุ่นเล็ก

๕. วอลเลย์บอล รุ่นกลาง

๖. วอลเลย์บอล รุ่นใหญ่

๗. ฟุตบอล รุ่นเล็ก

๘. ฟุตบอล รุ่นกลาง

๙. ฟุตบอล รุ่นใหญ่

๑๐. เทนนิส

๑๑. ระเบียบแถว

ชื่อ ประภัสร์พงษ์ สมรรถจันทร์

ที่อยู่ ๑๙๐๙/๓๐ ซอยร่วมพัฒนา ถนนจรัลสนิทวงศ์ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๔๗๒๔๗

เกิด ๑๑ มกราคม ๒๕๐๐

หัวหน้าใหญ่ของคุณะดุสิต ผู้มีนึกน้อมอันได้มาจากเอกลักษณ์ประจำตัวว่า “เหยิน” เหยินเป็นนักรักบี้ตัวถนัดของทีมโรงเรียน ผู้มีลีลาการเล่นที่ยากแก่การเรียนแบบ จนได้เสื้อ white (....) มาใส่ขีต (ฟัน) ให้สาว ๆ มองกันจนตาลน ส่วนกีฬาอื่น ๆ เหยินก็เป็นตัวชูโรงให้คณะแทบทุกประเภท การดนตรีเหยินก็ไร้ช้อย ได้เครื่องหมายสามารถมาจาก การตุด ฟัน เบ้า และอม คาริแนตของวงโยชวาทิต มาตั้งแต่ ป. ๗ สำหรับเรื่องเรียน เหยินบอกว่าสบาย เหยินผ่านมอแปดแผนกศิลปะ ฝรั่งเศส ไปได้ดีอย่างเมื่อยขบชนิดเหนื่อย บ้านนี้เหยินคงไปวาดลวดลายให้สาววิทยาลัยกรุงเทพ ฯ คุณันแล้ว

ชื่อ ดิเลก ลือสัตย์

ที่อยู่ ๑๓๖/๑๐ พหลโยธิน หนองแค สระบุรี

โทร.

เกิด ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

บุรุษอาชาไนย จากสระบุรี ผู้มีรอยยิ้มที่สาว ๆ มองแล้วเมินไม่ลง “เหรก” เป็นหัวหน้าที่น้อง ๆ (ผู้ทำผิด) ไม่อยากกราบเข้าใกล้ แต่เหรกก็มีอารมณ์ขันที่ค่อนข้างพิศดาร และดูเด็ดเดี่ยวมันมาฝากน้อง ๆ เสมอ ในด้านกีฬา เหรกมีความสามารถเป็นเยี่ยมในหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะวอลเลย์บอล เหรกเป็นหัวหน้าชุดรุ่นกลางของดุสิตชุดชนะเลิศ การเรียนของเหรกก็ไร้ช้อย ขนาดเหรกหลบพักร้อนเสียหลายวัน ขณะเพื่อน ๆ ต้องทรมาณกับการเรียน เหรกก็ยังผ่านมอแปดแผนกวิทย์ ไปได้ดีอย่างสบายมือ อนาคตถ้าไม่ด้านหนังสือไปเมืองนอกเสียก่อน คงได้เห็นเหรกที่วิทยาลัยกรุงเทพ ฯ

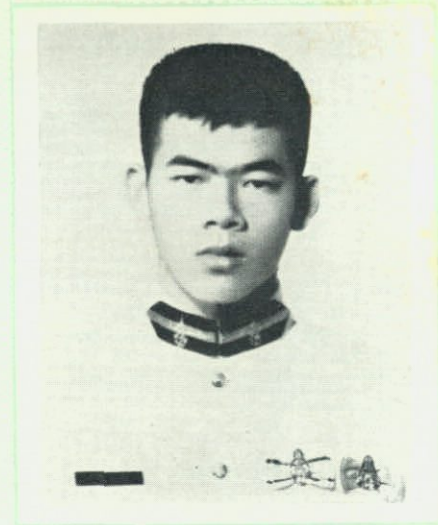
ชื่อ ดกศัษย์ ลีสวรรค์

ที่อยู่ ๕๕/๕๗ ซอยมารยาท ๑ ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

โทร. ๗๒๖๑๕

เกิด ๗ มิถุนายน ๒๕๐๐

เสียบ (หัว) ใหญ่ จากสระบุรี ผู้มีอัธยาศัยดีที่สามารถมองเห็นได้แต่ไกล บ่อมเป็นหัวหน้า
อีกคนหนึ่ง ที่รักเด็กมากพอ ๆ กับรักเพื่อน นอกจากหัวแล้วบ่อมยังมีอะไรเด่น ๆ อยู่หลายอย่าง เช่น
เป็นนักคาริเนตปากเอกของวงโย เป็นประธานสมาคมบันเทิงที่ค่อนข้างจะกลัวผี นอกจากนั้นบ่อมยังเป็นหนึ่ง
ในทีมวอลเลย์บอลอดีต ชุดชนะเลิศอีกด้วย ในด้านการเรียนตอนมอเจ็ด บ่อมเคยเรียนอยู่แผนกวิทย์ แต่
ด้วยอารมณ์อันละเอียดละไม เมื่อขิ้นมอแปด บ่อมจึงย้ายมาเรียนแผนกศิลปะ แต่ก็ยังให้ความสนใจวิชา
ศาสตร์อยู่ไม่น้อย สอบมอแปดบ่อมผ่านไปได้อย่างสบายไร้กังวล แถมพกด้วย คณะบัญชีจุฬา ๆ ชะด้วย
นัยว่าจะไปช่วยกิจการของบิดา

ชื่อ สุนนัต สุมาวงศ์

ที่อยู่ ๑๐๔/๑ ถนนรางน้ำ กรุงเทพฯ

โทร. ๕๒๐๐๒๑

เกิด ๕ สิงหาคม ๒๕๐๐

บุรุษผู้มาฆอนันต์ นับตั้งแต่ “อ๊” “หมี่” “คก” “ไอ้เข้” ฯลฯ ทางบ้านเรียกว่า “อ้อม”
ซึ่งเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะดุสิต เป็นนักว่ายน้ำที่หาตัวจับได้ยาก (เพราะไม่มีใครอยากจับ) และเป็น
หัวหน้าชุดทีมว่ายน้ำของโรงเรียน ที่ได้... มาครองอีกปี อ้อมรสนิยมในการฟังเพลงและดูหนังที่สูงมากจน
เพื่อน ๆ ต้องแหงนคอตาม การเรียนอ้อมบอกว่าไปเรื่อย ๆ แต่อีกผ่านมอสอบห้า แผนกศิลปะ ไปโดยไม่สู้
หัวนี้ไหวเท่าใด เรืองมหาวิทยาลัย อ้อมบอกว่า “รักจะเป็นลูกพ่อขุนชะอย่าง”

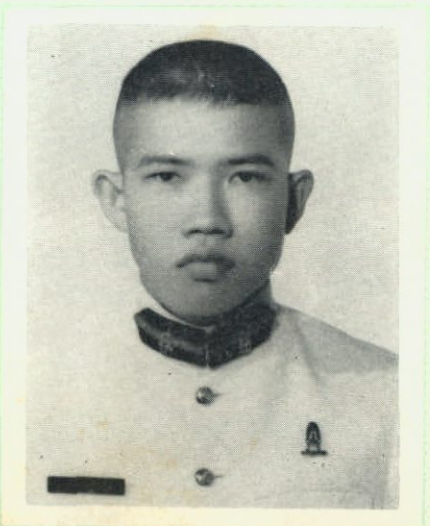
ชื่อ วิวัฒน์ เตชะพูนผล

ที่อยู่ ๘๙๕/๙๗ จุฬาลงกรณ์ ๘ ซ้างสนามกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๕๑๒๓๖๑

เกิด ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๑

ทางบ้านเรียกว่าก๊ แต่เนื่องจากได้รับมรดกทางสรวพนามที่บรรพบุรุษ (พี่ชาย) ทิ้งไว้ให้ เพื่อน ๆ จึงเรียกกันว่า "พิต" พิตมีพรสวรรค์ในการกินอย่างเหลือล้น เป็นผู้น้องของตระกูลเจสส์ ซึ่งมีประกาศจับอยู่ทั่วไปเพื่อลดค่าอาหารของคณะ อาหารโปรดของพิตก็คือ เห็ดเพาะ พิตเป็นนักว่ายน้ำที่มโรงเรียนคนหนึ่ง ซึ่งการว่ายน้ำนั้นเอง ทำให้พิตมีเรื่องสาว ๆ ที่สระน้ำมาฝัน (ผวา) อยู่เสมอ พิตเป็นผู้หนึ่งที่มีความมานะในการเรียนเป็นอย่างยิ่ง หลังจากที่เป็นหัวหม้ออยู่ห้องวิทย์ ข. เมื่อตอน มศ. ๔ พอจน มศ. ๕ ด้วยความเก่ง พิตจึงขวนมาวัดตลาดหลายทางสิงที่อยู่ห้อง ก. แต่สำหรับมหาวิทยาลัยพิตต้องลุ้นเกือบตาย จึงได้เข้าไปเดินยัด (พง) ในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อ วิวัฒน์ จิระวัฒนาสมกุล

ที่อยู่ ๑๘๑๘/๔ รัฐพัฒนา อ. เมือง สกลนคร

โทร.

เกิด ๑๘ มกราคม ๒๕๙๙

บุรุษกำยำจากสกลนคร ผู้มีสมญาที่น่าสพึงกลัว "อู๋" เป็นเพื่อนที่มีอารมณ์เย็นที่สุดที่ว่าได้ แต่ใครอย่าทำให้อู๋โมโหได้ก็แล้วกัน โดยเฉพาะเวลาคุยหนังสือ ซึ่งมีอยู่วันละ ๒๓ ชั่วโมงเท่านั้น เอกลักษ์ณ์ประจำตัวของอู๋ก็คือ ทรงผมซึ่งได้รับการตกแต่งอย่างดีจาก ซ่างยูทูปเป็นประจำ "ซ่างตัดผมจงเจริญ" ในด้านการเรียน เพราะความเก่งบวกความขยันอันมหาศาล จึงทำให้อู๋เรียนอยู่ในห้องวิทย์ ก. ได้อย่างไม่น้อยหน้าใคร และก็ผ่านห้องแปดไปโดยสวัสดิภาพ อนาคตเราคงได้เห็น วิศวกรจุฬา ฯ คนนี้ ณ ที่ใดที่หนึ่ง

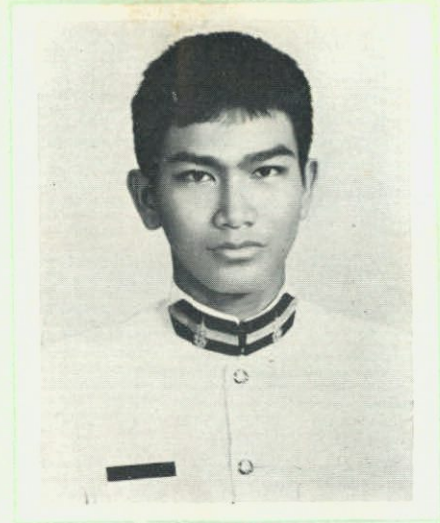
ชื่อ ศรีภพ สารสาส์

ที่อยู่ ๑๓ ซอยนวลน้อย เอกมัย สุขุมวิท ๖๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๙๑๖๙๒๓

เกิด ๑๑ มิถุนายน ๒๕๐๐

“ศพ” หรืออีกนัยหนึ่ง เจสส์ผู้เป็นหนึ่งในคู่ชีวิตที่ไม่มีใครหาได้ในเรื่องการกิน ศพมีพี่เป็นสมุนผู้น้องร่วมกันก่อความเดือดร้อนให้กับโรงครัวอยู่เสมอ ๆ ทำให้โรงครัวตัดสินใจตั้งตัวไม่ได้สักที ศพเป็นคาริแนตอยู่ขงโยธาที่มาจากตั้งแต่เด็กจนโตด้วยแรงจ้าวต้ม (ที่ไม่เป็นแผ่น) จนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง ส่วนแรงก้วยเดียวกับข้าวกลางวันนั้น ศพมักจะใช้ไปกับภารกิจพาหลาย ๆ อย่าง เช่น บาสวอลเลย์ ฯลฯ สำหรับการเรียน ศพอยู่ห้องวิทย์ ก. ทั้งคอนมอเจ็ดและมอแปด และด้วยแรงจ้าวเย็นทำให้ศพอยู่ในชั้นแนวหน้าของห้องจนเกือบจะติดบอร์เดอร์อยู่มร่อ ถ้าไม่เกิดไปหิวในห้องสอบซะก่อน แต่กระนั้นศพก็ยังไปเดินจู่ข้อยู่ในคณะเทคนิคการแพทย์ของจุฬา ฯ

ชื่อ ศุภกิจ ศรีจันทร์นนท์

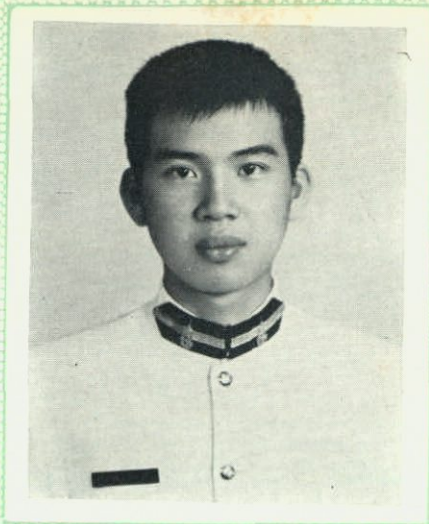
ที่อยู่ ๙๔/๙ ซอยศิริชัย ๒ ประชาราษฎร์ ๒ บางเขน นนทบุรี

โทร. ๘๘๔๑๖๒

เกิด ๑๕ มีนาคม ๒๕๐๐

เขาผู้เดิมที่บ้านเรียกกันว่า แอ๊ด แต่เพื่อน ๆ เห็นว่าไม่เหมาะกับบุคลิกที่มีอยู่นัก จึงเรียกเสียใหม่ว่า “ซุ่ม” ซุ่มตัวเล็กที่สุดในพวกเรา และก็เลี้ยงดังที่สุดด้วย ซุ่มมีเรื่องไว้อยู่ได้ทั้งวัน วันไหนซุ่มไม่ได้พูดวันนั้นไม่ใคร่ใคร่ต้องท้องขึ้น นอกจากนั้นซุ่มยังมีนิสัยรักเด็กเป็นชีวิตจิตใจ ในด้านกีฬาซุ่มจะตัวเล็กแต่ก็ใจสู้ กีฬาที่ซุ่มโปรดปรานเป็นพิเศษคือสกี ซึ่งถ้าใครจะชวนซุ่มไปเที่ยวชายทะเล ซุ่มไม่มีกีฬาประเภทนั้นแล้ว ซุ่มไม่ไปหรอก ในด้านการเรียน ซุ่มเป็นหนึ่งอยู่ในวิทย์ ข. เหมือนกัน จึงไม่มีค่าสำหรับซุ่มที่จะผ่านไป พร้อม ๆ กับพวกเรา อนาคตถ้าเห็นตำรวจตัวเล็ก ๆ ที่ไหนละก็ เขาละ

ชื่อ อภิชาติ มาไพศาลสิน

ที่อยู่ ๒๔๖-๒๔๗ ถนนแสงชูโต ท่าเรือ อ.ท่ามะกา กาญจนบุรี

โทร.

เกิด ๒๑ เมษายน ๒๕๐๐

เจ้าพ่อท่าเรือ เมืองขุนแผน ผู้มีฉายาหมากขี้ไม้แพ้วแพ้ย หรือก้อดฟ้าเช่อ เขาละเจ้าพ่อ "เก็ยะ" ผู้เกรียงไกร กิจวัตรประจำวันของเขาผู้รักการสัมภาษณ์น้อง ๆ ผู้เข้ามาทำเวรเป็นรายบุคคล เพื่อหาข้อมูล นำมาวิจัย เพราะฉะนั้นน้อง ๆ จึงพากันหลงรักพี่เก็ยะขนาดหนัก เก็ยะเล่นกีฬาได้หลาย ๆ อย่าง แต่เพราะไม่ชอบโชว์ความเก่ง เราจึงมักพบเก็ยะที่คอรัคไฟร์มากกว่าที่อื่น ตอนมอสอัส เก็ยะเรียนอยู่ห้องวิทย์ ก. แต่พอขึ้นมอสอัส เก็ยะหลบความวุ่นวายไปอยู่ห้อง ข. วาดลวดลายอยู่จนผ่านแปดไปอย่างสบาย

ชื่อ ประกอบเกียรติ นินนาท

ที่อยู่ ๑๑๕ สุขุมวิท ซอย ๔๙ (แยกซอยอัครพัฒนา) พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. ๙๑๘๐๔๕

เกิด ๒๑ สิงหาคม ๒๔๙๙

หิน เป็นฉายาของมนุษย์ประหลาดผู้นี้ สมัยหนุ่ม ๆ หินรับพระราชทานรางวัลเป็นงานอดิเรก ประจำปี แต่พอโตขึ้น หินโดน-เวธา-ตามมาด้วยเลขพันสี่กระจุย เลยย้ายไปตั้งหลักอยู่ที่ลีลปฝรั่งเศส หินมักจะพูดภาษาแปลก ๆ ที่เพื่อนฝูงไม่เข้าใจเป็นอาชัพ ระยะเวลาที่หินเลยเหลือเพื่อนผู้มีอัจฉริยะทัดเทียมกันไม่ก่น หินผ่านแปดได้สบายแถมฝากชื่อไว้บนมอร์ดประเทศไทยอีกด้วย อนาคตหินจะเจริญรอยตามคุณพ่อโดยจะเป็นนักการทูตให้ได้

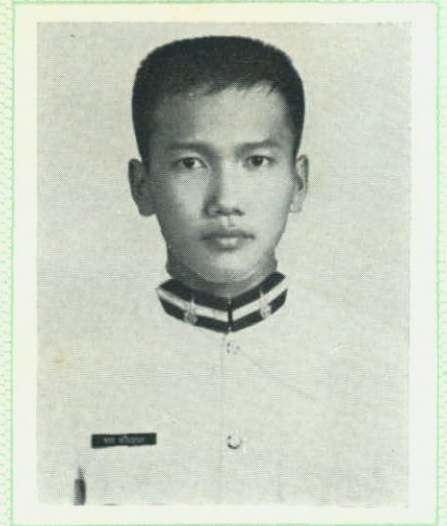
ชื่อ พหล เจริญทอง

ที่อยู่ ๑๒๕ ถนนปิยะบุตร อำเภอบ้านหมี่ ลพบุรี

โทร.

เกิด ๓๐ กรกฎาคม ๒๔๙๙

“พหล” เป็นบุรุษออกผู้หนึ่งที่ตกกล่าวขวัญถึงมากที่สุด ถึงอวัยวะที่เรียกว่าศีรษะ ทั้งนี้เพราะความเป็น “เจ้าสุริยา” ของพหล ซึ่งทำให้เพื่อน ๆ ร้อนรุ่มไปตาม ๆ กัน เพลงโปรดของพหลก็คือ Sun Down. ซึ่งพวกเราแม้จะได้ยินพหลครวญอย่างหวนโชนเสมอ ๆ ขามก้า นอกจากนั้นพหลยังเป็นเจ้าตำรวจความรักกับดอกกุหลาบสีแดงอีกด้วย พหลเขียนอยู่ห้องศิลปะฝรั่งเศสด้วยความขมก้าขมก้า (เป็นบางเวลา) จึงทำให้พหลผ่านมือสอห้าไปได้อย่างสบาย อีกหน่อยเราคงได้พบพหลเป็นนายตำรวจหุ่นสำอาง แม้ผมจะบางไปหน่อย ณ ที่ใดที่หนึ่ง

คณะจิตรลดา (Chitrlada House)

คณะจิตรลดา อาจารย์อรุณ แส่นโกศิก เป็นผู้กำกับคณะ

๔
การศึกษา ๒๕๑๗

— นักเรียนชั้น มศ. ๕ ๒๒ คน

— หัวหน้านักเรียน ๕ คน

๑. ฉัตรชัย ศุภจิตร

๒. ดนัย บัวเลิศ

๓. ฉัตรชัย พวงจันทน์แดง

๔. ชีรศักดิ์ กลิ่นพงษา

๕. ประกิตติ บุญเกียรติ

— นักเรียนรับทุนการศึกษาจาก ร.ร. ดนัย บัวเลิศ

— นักกีฬาทีม ร.ร.

๑. ฉัตรชัย ศุภจิตร

๒. ดนัย บัวเลิศ

๓. ชีรศักดิ์ กลิ่นพงษา

๔. ประกิตติ บุญเกียรติ

๕. วิษณุ ชัยวานิชศิริ

— ครองถ้วยชนะเลิศ

๑. รักบี้ฟุตบอล รุ่นใหญ่

๒. ว่ายน้ำ

๓. ฟุตบอล รุ่นกลาง

๔. กรีฑา

ชื่อ **ประกิติ บุญเกียรติ**
ที่อยู่ ๑๑ ซอยอารี ๒ พหลโยธิน กรุงเทพฯ ฯ
โทร. ๗๑๕๗๙
เกิด ๒๖ ธันวาคม ๒๕๐๐

“เกิน” เป็นหัวหน้าที่เข้มแข็ง และใจดีของคณะจิตรลดา เกินเป็น Prob ที่มโรงเรียนที่ทำให้
คู่ต่อสู้หนักใจมาก เนื่องจากหัวอินโหนดนของเกินนั่นเอง เกินได้เครื่องหมายสามารถสมบรมณ์มาติดกับเขา
ด้วย นอกจากนี้เกินยังเป่า clarinet ได้โดยหวนจับใจอย่าบอกใคร การเรียนเกินก็ไม่เป็นรองใคร มศ. ๕
เกินบอกสบายมาก

ชื่อ **โชคชัย เกษจำรัส**
ที่อยู่ ๓๒๑ ถนนนครไชยศรี ศรียาน ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ
เกิด ๒๒ ธันวาคม ๒๕๑๙

ป๊อง เป็นชื่อที่ทางบ้านเรียก แต่เพื่อน ๆ บอกไม่เพราะ เลยเปลี่ยนเป็น “ก๊” ก็เป็นคนเงี้ยบขรั้ม
แต่ทำจริง ก็เป็นโคขบาสของคณะ และเกือบจะคว้าตำแหน่งชนะเลิศมาอย่างหวุดหวิด ก็เป่า Flute ได้
ไพเราะพอ ๆ กับพระอภัย จนคร (จำใจ) ให้เครื่องหมายสามารถไปติดเสื้อ ก็เป็นคนทขยันที่สุดของคณะ
คนหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่น่าเป็นห่วงนักสำหรับการเรียนของก๊

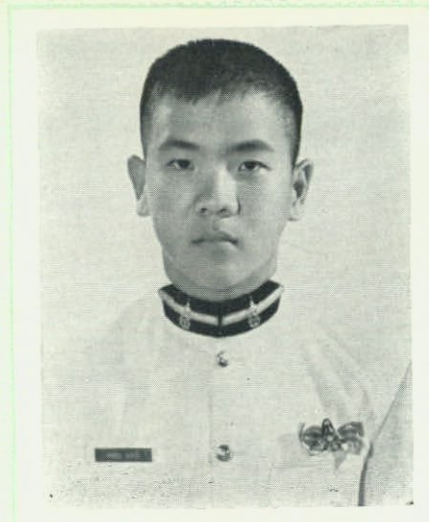
ชื่อ พงศธร แสงรุจิ

ที่อยู่ ๓ ซอยศูนย์วิจัย ๔ เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๙๒๔๔๙๒

เกิด ๔ พฤษภาคม ๒๕๐๐

“ตม” บรมผู้สมัครหอนมโหฬารเอาการอยู่ แต่ใจดีชะมัด ตมเป็นที่รักของน้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคน ตมเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เฉื่อย ๆ บอร์ด ตมเป่าไวโอลินอยู่วงจุฑ ฯ มานาน จนเป็นป่วง ตานักพา ตมบอกไม่ค่อยสันที่ตนัก แต่ถ้าเป็นพวกกีฬาแรกเกิดก็พอสู้เขาได้ อนาคตตมบอกว่า ถ้าเข้ามาหา ฯ ไม่ได้จะไปตั้งฟาร์มให้เพื่อน ๆ ไปอวย

ชื่อ หัสริน แสนโกสิก

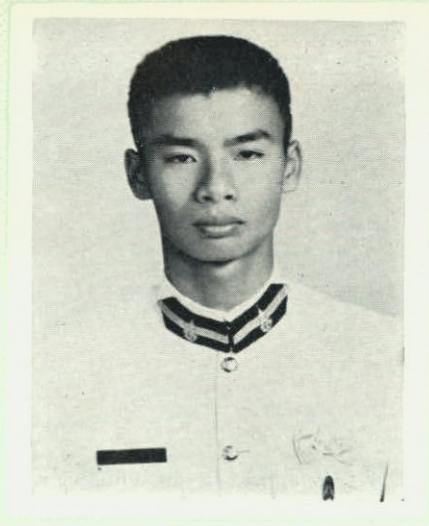
ที่อยู่ ๘๑ ถนนทรัพย์ สีพระยา บางรัก กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๓๖๘๑๙

เกิด ๗ มีนาคม ๒๕๐๐

ตั้งแต่เด็กจนโต เพื่อน ๆ ก็เรียกว่า “หัสริน” ตลอดมา หัสรินเป็นคนค่อนข้างจะเงิบ ๆ อยู่สักหน่อย หัสรินเป่าไวโอลินอยู่วงจุฑ ฯ มานานจนได้รับเครื่องหมายสามารถ กีฬาประเภทแรกเกิด เจ้าตัวบอกถนัดมาก หัสรินเป็นนักท่องหนังสือจอมทรหดของคณะ ดังนั้นจึงเข้าคณะวิทยาศาสตร์ จุฬา ฯ ได้อย่างไม่ลำบากนัก

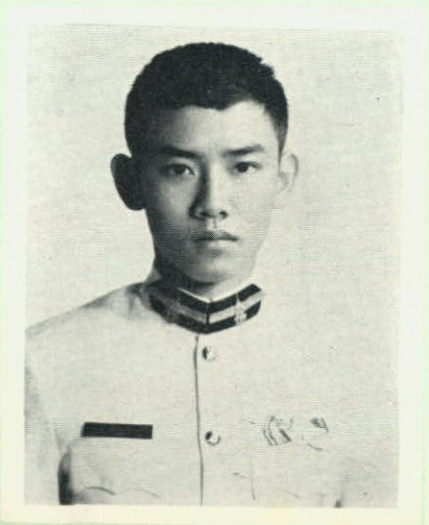

ชื่อ **คมสัน วิษขวุต**

ที่อยู่ บ้านพักผู้อำนวยการ ร.ร. ยุทธราชวิทยาลัย อำเภอเมือง เชียงใหม่

เกิด ๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๐

“ก๊อบ” หนุ่มหน้าตาคมคาย และมีฝีเท้าพอ ๆ กับม้า ก๊อบเป็นนักวิ่งตัวฉกาจของโรงเรียน และเป็นนักกีฬาคนสำคัญของคณะ ทางด้านการดนตรี ก๊อบเป็นนักไวโอลินมือหนึ่งของวงจุล ๆ การเรียนของก๊อบก็อยู่ในเกณฑ์ดีตลอดมา ก๊อบบอกอนาคตอยากเป็นวิศวกร

ชื่อ **ทิมโปติ สุวรรณาคม**

ที่อยู่ ๔๕๓ ถนนสุขุโขทัย อ. ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๒๓๙๔๑

เกิด ๒๘ มิถุนายน ๒๕๐๐

นักเรียนที่เหมาะสมกับแผนกวิทยาศาสตร์ เห็นจะไม่มีใครเกินกว่า “ทิม” ทำเคยทำให้เพื่อนๆ ประจักษ์แก่สายตาว่า ether ทำให้คนสลบได้ นอกจากจะเป็นนักทดลอง ทำยังเป็นนักไวโอลินที่มีความสามารถ จนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งของวงจุลดุริยางค์ ในเชิงกีฬาทำเล่นทุกอย่างไม่ว่าอะไร ที่เด่น ๆ ก็เห็นจะเป็นกรีฑาประเภทลู่วิ่งได้เร็วทั้งมีล้าไม่ช้าแบบใคร การเรียนทำก็ไม่แพ้ใคร สอบเข้าได้ทั้งตำรวจและวิศวกรรม จุฬา ฯ ซึ่งเจ้าตัวตัดสินใจเลือกตำรวจ “อ๊ะชอบโหดโผนนี่”

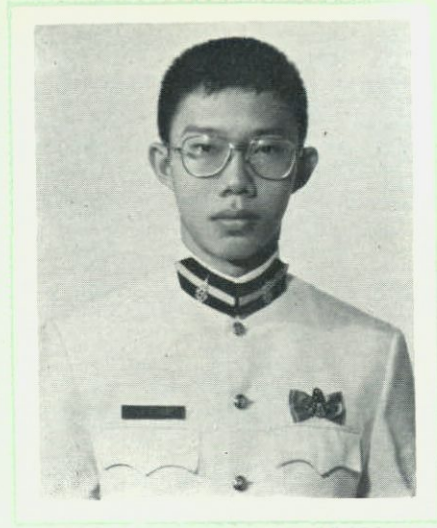
ชื่อ **วิษณุ ชัยวานิชศิริ**

ที่อยู่ ๑๙๓ ตรอกชรรมา รongเมือง ปทุมวัน กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๑๒๒๕๕

เกิด ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๐๐

“ชินแส” เป็นชื่อที่เพื่อนเรียกมาแต่เด็ก ๆ แสเป็นนักว่ายน้ำโดยกำเนิด และได้สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนโดยเป็นตัวแทนของประเทศไปแข่งทั้งในและนอกประเทศ ด้านดนตรี แสก็มฝ่มือในทางไวโอลินจนได้เป็นหัวหน้าวงจุล ๆ เพื่อน ๆ บอกได้ฟังเสียงที่ออกจากสายแล้ว แทบไม่อยากจะฟังคนอื่นเล่นเลข อนาคตแสบอกอย่างเป็คอกว่าอยากเป็นวิศวกร และจะไว้หนวดให้เหมือน มาร์ค สปริต

ชื่อ **ชลธิชา วีรสาร**

ที่อยู่ ๓๖๓/๙ ซอยศรีวิวัฒนา หน้าค่ายรามคำแหง สงขลา

๖ สุขุมวิท ๖๒ บางจาก กรุงเทพฯ ฯ ๑๑

เกิด ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘

ชู เป็นนักเรียน A.F.S. ที่ฟังกลับมาจากเมืองนอกสด ๆ ร้อน ๆ ตั้งแต่ชุกลับมามักจะมี Joke มาเล่าให้เพื่อนหัวเราะอยู่เสมอ ชูมีอารมณ์ขันและเสียงหัวเราะซึ่งออกจะฟุ่มเฟือย ก็หาที่ชุกินดีที่สุดคือ ไฟฟ์ เรื่องการเรียนไม่ต้องห่วง ผ่านแน่

ชื่อ พิศุทธิ์ จุรีเกษ

ที่อยู่ ๒๔ ซอยอินทามระ ๔ สุทธิสาร สะพานควาย กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๑๔๘๙

เกิด ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

ชายหนุ่มที่อุดมไปด้วยเอกลักษณ์ใบหน้า พิศุทธิ์เป็นแถวสองตัวกลางของคณะจิตรลดา เมื่อเข้าสภามหาวิทยาลัยหรือแถวที่ใด ไม่มีวันลอคันนิ้วและเท้าของพิศุทธิ์ไปได้ พิศุทธิ์เดินดั่งกลองในวงบี๊ จนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง ส่วนเรื่องการเรียนพิศุทธิ์อยู่ในระดับดีคนหนึ่ง

ชื่อ พงศ์พันธ์ พัฒนภักดิ์

ที่อยู่

โทร.

เกิด ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙

หนุ่มจากนราธิวาส “ซุ่ม” เป็นบุคคลที่มีอารมณ์ขันเสมอ มักจะมีมุขมาให้เพื่อนได้หัวเราะบ่อย ๆ พร้อมกันนั้นยังมีผลการเบรค และการกว่นที่ร้ายจริง ๆ ตอนอยู่เด็กเล็กซุ่มดี Bell แต่อยู่คณะในกลับไปบนดิน ทำโต๊ะ การเรียนซุ่มก็ไม่เลว ซุ่มบอกอยากเข้าศิลปากร

ชื่อ ภูมิศักดิ์ คำสนั่นหน้

ที่อยู่ ๖๘ ซอยเทพนิมิตร ๒ บางซ้อน กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๕๒๐๑๔

เกิด ๓๑ พฤษภาคม ๒๔๙๙

จ้วย เป็นเด็กแก่คนหนึ่งทีหลงเหลืออยู่กับเราจนจบ แม้จะสอบสิงหาได้แล้วก็ตาม จ้วยเป็นคนใจเย็น ขมง่ายจนพรั่าเปรอ (ก็ถ้าจะโขว่ฟันหน้าบ่น ๆ นะ... ต้วก็) บ่นจ้วยถกขนหนักจนได้เล่นเป็น Prop ซ้ายของทีมคณะชคชณะเลิศ จ้วยเป็นเด็กหัวดี ได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีไปเมื่อบกลาย ทั้ง ๆ ทีจ้วยไม่ชอบแตะหนังสือถ้าไม่จำเป็น ด้านดนตรี จ้วยก็ตีพันทั้งตีตและตีเบสจนได้รับเครื่องหมายสามารถจากวงจุล ฯ บ่นถ้าใครอยากเรียนเบส ตัดต่อจ้วยได้ที่ ม.ธ.

ชื่อ วรรณิตี คุณากร

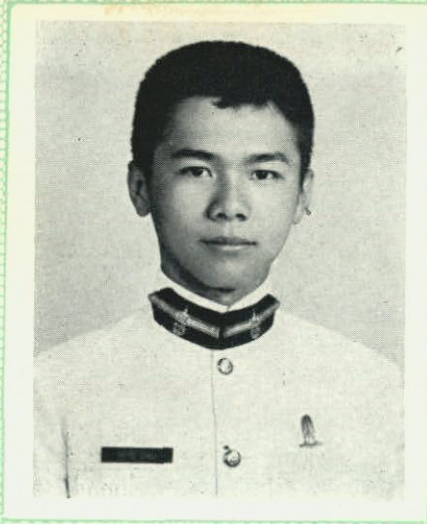
ที่อยู่ ๒๒๑๘/๘ ถนนจันท์ธิร์ สะพาน ๕ ทุ่งมหาเมฆ ยานนาวา กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๖๘๕๗๘

เกิด ๔ ธันวาคม ๒๔๙๙

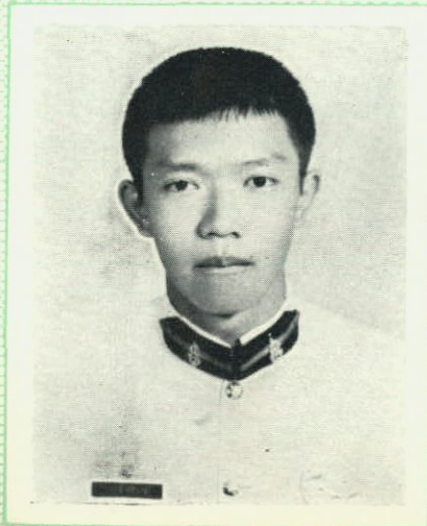
ที่บ้านเรียกว่า “นิต” แต่เพื่อน ๆ เรียกว่า “สาป” สาปมีทรงผมซึ่งไม่เหมือนใคร และมีลลาการข้มทีชวนให้ฝันร้ายเสมอ สาปเป็นเพื่อนทีดีของเพื่อน ๆ เพราะไม่ค่อยจะโกรธใครง่าย ๆ สาปตี Bell อยู่วงโยธวาทิต มาตั้งแต่เข้าคณะในจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง การเรียนสาปก็ตีตคุ่มเสมอ เรื่องอนาคตสาปบอกว่า เรื่อย ๆ

ชื่อ **ชัยสิทธิ์ เกษรา**
ที่อยู่ ๑๔/๕ ถนนวุฒากาศ บางขุนเทียน กรุงเทพฯ ฯ
โทร.

เกิด ๑๔ มิถุนายน ๒๔๙๙
“เป๊ยก” เป็นเพื่อนที่ตัวเด็กที่สุด ถึงแม้จะตัวเล็ก แต่ก็ดีตสกริมฮาล์ฟทีมโรงเรียน และได้
เครื่องหมายสามารถสมบรณ์ด้วย ไม่ว่าที่คณะหรือที่ห้องเรียน เป๊ยกกวนไม่เลิก และมีผลการเบรคที่ชวน
ให้จับตัวจริง ๆ เรื่องการเรียน เป๊ยกกลับคาเรียนอย่างเง้บเซบเซบ เราถามเป๊ยกว่าปีหน้าอยากเรียนอะไร
เจ้าตัวบอกว่า ขอผ่าน ๘ ก่อนก็แล้วกัน

ชื่อ **วรทัศน์ ธีวารุข**
ที่อยู่ ๑๐๖/๒ ถนนมหาจักรพรรดิ อำเภอเมือง ฉะเชิงเทรา
โทร.

เกิด ๒๑ กันยายน ๒๕๐๐
“แอร์โร” ในเรื่องการใช้วิชาคำนวณให้เป็นประโยชน์แล้ว เห็นจะไม่มีใครเกินแอร์โร ไม่ว่าจะ
พบเห็นหรือนับอะไร แอร์โรมักจะคำนวณออกมาเป็นตัวเลขเสมอ นอกจากนี้แอร์โรยังรักฟุตบอลเป็นชีวิต
จิตใจ และโค้ชฟุตบอลของคณะอีกด้วย ตามถึงอนาคต แอร์โรบอกว่า ถ้าเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ ก็จะไป
เล่นฟุตบอลที่อังกฤษ

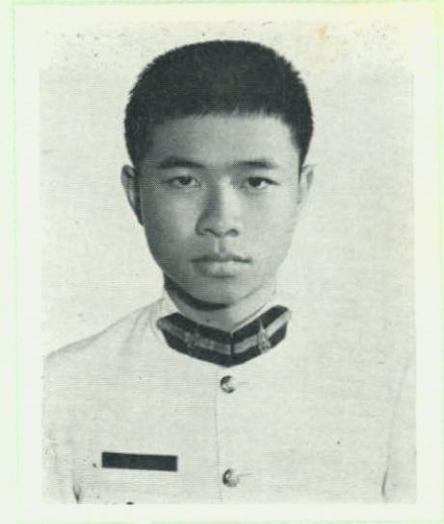
ชื่อ **สมาน หาญสงคราม**

ที่อยู่ ๔๙๓/๑ ถนนประชากรราษฎร์ สาย ๒ บางซื่อ ดุสิต กรุงเทพฯ ๖

โทร. ๘๕๑๐๐๑

เกิด ๕ กรกฎาคม ๒๔๙๙

ร่าเริง แจ่มใส ใจเย็น และคลกบ้า ๆ เป็นอุปนิสัยประจำตัว “หมาน” จำได้ว่าหมานเกือบจะเสียนคนไปครั้งหนึ่ง เมื่อตอนไปนั่งบ๊วยห้อง ม. ๗ วิชา ถูกลูกกัจจนหลุดขึ้นมาห้องแปด และในที่สุดก็ต้องบากหน้ามาฟังบรรยายมีศิลป์คำนวณ หมานอยู่กับเราไม่ทันครบปีเพราะสอบสิงหาได้ เลยปร้อไปอยู่รัฐโอแรกองการก็ทานั้นถึงหมานจะตัวเล็ก แต่เมื่ออยู่ในเสื้อสีเขียวแล้ว ต่อให้ใหญ่เท่าใหญ่ สบายมาก ป้านั้นหมานคงกำลังนั่งผันหวานถึงแค่แห่มจ้ำ กระทบ

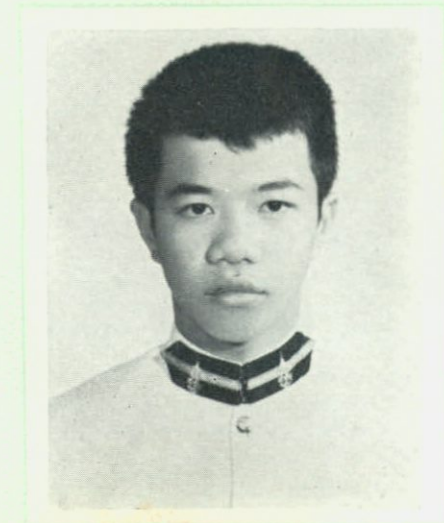
ชื่อ **เฉลิมชัย เกษมสำราญ**

ที่อยู่ ๑๙๙/๓๔ สุขุมวิท อําเภอเมือง สมุทรปราการ

โทร. ๙๕๐๑๐๔

เกิด ๕ เมษายน ๒๕๐๐

กว้าง เป็นคนเงียบ ๆ ไม่ค่อยสูงส่งกับใครนัก จนบางครั้งเพื่อน ๆ นึกว่ากว้างสาบสูญไปจากโลกเสียแล้ว บั้นกว้างผ่านแปดไปอย่างสบายหายห่วง แล้วก็อาศัยวิชาที่ติคมาจากศิลป์ คำนวน สร้างความแตกตั้นแก่วงการบุนันด้วยการสอบติคจุฬา ฯ เป็นที่อจฉนาแก่พรรคพวกอย่างข้ง โชคคั้นะจ๊ะ

ชื่อ **ต้น โลกहारขุน**

ที่อยู่ ๕๘๘/๔ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๕๒๙๓๓๘

เกิด ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

ชื่อเค้าเรียกง่ายดีนะครับ แต่ไม่วายที่จะได้ฉายาจากเพื่อน ๆ อีก ถึงต้นจะเป็นคนตัวใหญ่แต่ก็ใจดีเสมอสำหรับเพื่อนฝูงและน้อง ๆ ต้นเป็นนักกีฬาฝีมือดีแต่ขี้เกียจวิ่ง (นี่ขนาดไม่วิ่งนะ...) ต้นเป็นคนรักสนุกและขี้เล่น (เจิบ ๆ) อยู่เสมอ ต้นมักจะอุปโลกลตัวเองเป็นหมอ (เด็ก) ปริญา ๒๘ ดักรัฟวงท้าย อยู่เสมอ ต้นเป็นหัวหน้าใหญ่ของพวกเผ่าพระอินทร์ของห้อง ไม่ต้องสงสัยเลยว่าต้นจะกลายเป็นศิษย์รักของอาจารย์ทุกคนตั้งแต่ ช.ม. แรกที่เข้าเรียน (น่าอิจฉาจัง) ต้นฝากบอกมาว่า ถ้าเจ้าจุฬา ฯ ไม่ได้จะไม่อยู่คู่น้ำคนไทย จะหนีไปขะเตด

ชื่อ **ดวงเคห์ บุนนาค**

ที่อยู่ ๑๒ เมธินิเวศม์ สุขุมวิท ๒๔ กรุงเทพฯ ฯ ๑๑

โทร.

เกิด ๒๔ สิงหาคม ๒๕๙๙

ค่างไปค่างมาเลยตกมาอยู่รุ่นเดียวกับเราจนได้ “เล็ก” เป็นนักเรียนที่แก่ที่สุดอีกรุ่นเราที่เดี๋ยวดูเหมือนในชมองเด็กจะมีแต่เรื่องจ๊ ๆ ทั้งนั้น เล็กจึงมีอารมณ์ขันอยู่ตลอดเวลา เด็กจะคุยได้ตลอดวันถ้ามีคนอวย เล็กเป็นอีกคนหนึ่งที่เราไปเมื่อยังไม่ครบปี เพราะเล็กชอบสิงหาได้ เป็นที่ประหลาดใจของเราเหมือนกัน เล็กเป็นสิงห์มือไวเมื่อจับกัตาร์ทำนองเดียวกับสิงห์หลับไว เมื่อจับหนังสือเรียน ตั้งแต่เล็กผ่านสิงหาไปได้ เราก็ไม่ค่อยได้ข่าวคราวจากเด็กอีกเลย อดเป็นห่วงไม่ได้จริง ๆ

คณะพญาไท (Phyathai House)

คณะพญาไท อาจารย์จิต พึ่งประดิษฐ์ เป็นผู้นำกับคณะ

๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๗

— นักเรียนชั้น มศ. ๕ ๒๒ คน

— หัวหน้านักเรียน ๖ คน

๑. ชโยดม จินตวิโรจน์

๒. อนุศิลป์ สิริเวชชะพันธ์

๓. ธานี จูฑะพันธ์

๔. เนตร จันทรัมย์

๕. นัตริณท์ นพจินดา

๖. พลรักษ์ บัจจกษภิต

— นักเรียนรับทุนการศึกษาจากสมาคมนักเรียนเก่า สมชาย รังคสิริ

— นักเรียนรับทุนการศึกษาจาก ร.ร. นัตริณท์ นพจินดา

— นักกีฬาทีม ร.ร.

๑. ชโยดม จินตวิโรจน์

๒. อนุศิลป์ สิริเวชชะพันธ์

๓. เสกสม สืบแสง

๔. พลรักษ์ บัจจกษภิต

๕. จรัลพัฒน์ วิศาลสวัสดิ์

๖. สุขุม กุลทนนท์

๗. สมชาย รังคสิริ

๘. วรเวทย์ ตันฑิกุล

๙. ศักดิ์สิน บัจจกษภิต

— ครอบถ้วยชนะเลิศ

๑. แบดมินตัน

๒. บาสเกตบอล รุ่นกลาง

๓. ฟุตบอล รุ่นใหญ่

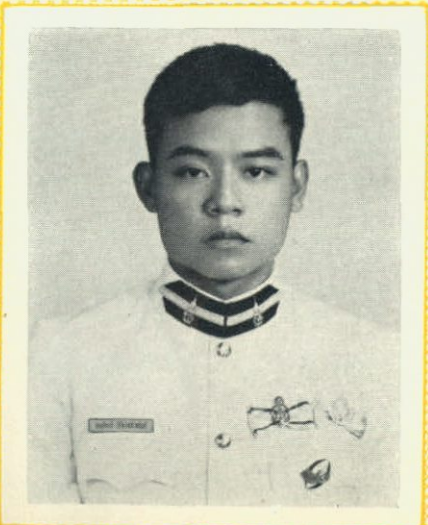
ชื่อ ชโยดม จินตวิโรจน์

ที่อยู่ ๖๖ ซอยสวัสดิการ ลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๗๗๗๔๒

เกิด ๒๔ มีนาคม ๒๕๐๐

“ตั้ง” (แต่เพื่อนเรียก ชโย ชโต ๆ ล ๆ ตามถนัด) หัวหน้าที่ใหญ่คณะพญาไท ตามปกติ ชโยเป็นคนเงียบ ๆ ไม่ค่อยเจรจา แต่พอเป็นหัวหน้า เพื่อน ๆ ก็เห็นชโยบ่นอปปิตตลอดวัน (โดยเฉพาะเวลากินข้าว) ชโยเป็นนักรักบี้แถวสองที่โรงเรียน หลังจากทั้งสภามิตรทั้งวางทรัพย์มานาน ชโยก็ได้เครื่องหมายสามารถพิเศษไปติดกระเป๋าสีนอก นอกจากรักบี้ ชโยยังถนัดกีฬาอื่น ๆ ทั้งในร่มและกลางแจ้ง ดนตรี ชโยไม่คิดจะเล่นเอง ขอฟังดีกว่า และชโยยังเป็นจิตรกรมือดี วาดแต่รูปสาว ๆ ทั้งวัน

ชื่อ อนุศิลป์ สิริเวชชะพันธ์

ที่อยู่ ๙๖ สิริโอสถ ถนนปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี

โทร. ๕๑๑๐๓๑

เกิด ๒๔ มีนาคม ๒๕๐๐

“หมู” หัวหน้าที่คณะพญาไท ผู้มีบั้นท้ายมหึมาจนได้สมญาใหม่ว่า ตุ๊ดตุ๊ด หมูถนัดทั้งรักบี้และฟุตบอล หมูขี้ดตำแหน่งปีกที่โรงเรียนจนได้เครื่องหมายสามารถ หมูเป็นคนแสนดี หัวเราะแม้กระทั่งเรื่องตลกผิด เสียงหัวเราะของหมูมักทำลายประสาทเพื่อน ๆ เสมอ งานอดิเรกที่โปรดปราน คือ เร็กน่อง ๆ มาตามเรื่องพี่สาว (... และโทษณาน้องสาวตนเอง) หมูไม่เคยขาดเรียน แต่หมูก็ไม่เคยเรียน ด้วยชั้นเรียนนักรักบี้ หมูผ่าน ๘ และเข้าตำรวจได้สบาย

ชื่อ ธานี จุฑะพันธ์

ที่อยู่ ๕๘๐/๕๗ ซอยเลิศบุญ จรัลสนิทวงศ์ กรุงเทพฯ ฯ

โทร.

เกิด ๑๘ มิถุนายน ๒๕๐๐

หัวหน้าพญา ผู้มีมนกเนมประหลาดว่า "จ๋" จ๋บางทีก็เงิบขรม บางทีก็บ๊าย๊ แปรปรวนตาม
อากาศ จ๋เป็นนักกีฬาที่กล้าการเล่นถึงออกถึงใจคนดู ในสนามกีฬาเราจึงมักเห็นไม้จ๋ก็คู่ต่อสู้ลงไปกองอยู่กับ
พื้น ความจำเรื่องเพลงจืดเป็นพิเศษ บังเพลงของเอลวิสจุ่มักแสดงให้ชมเรื่อย ๆ จ๋ชอบเข้าได้เสวยรสชาติ
จ๋า ๆ

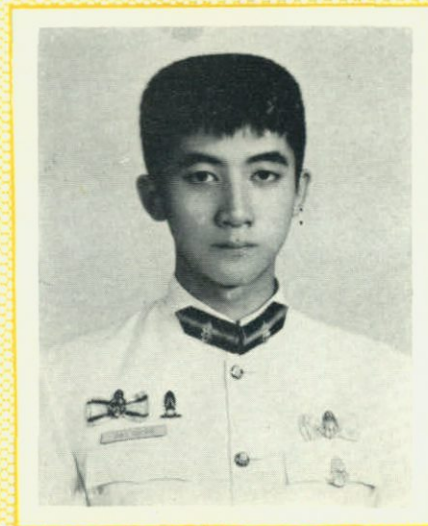
ชื่อ เนตร จันทรคีมี

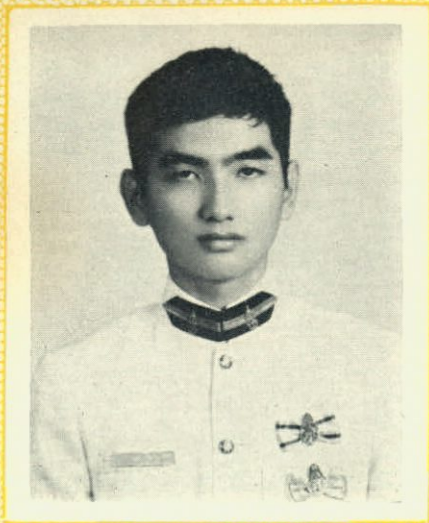
ที่อยู่ ๑๙๖ ซอยคลองน้ำแก้ว ลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๘๐๕๐๙

เกิด ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

เนตร นัยหนึ่ง เมฟี่ต ยอดนักร้องเพลงร็อก ผู้ชอบสังสำเนียงรบกวนเพื่อน ๆ เป็นอาชีพ
เนตรห่วงใยสุขภาพนักมวยปล้ำตี้มของคนมาก จึงต้องพักผ่อนทั้งวัน (ไม่ว่าจะเป็นเวลาเรียนหรือเวลาว่าง)
บนเนตรอยากคิดทีมชาติไทย เลยลงซ้อมสนามหน้าแต่พระเจ้าไม่เห็นใจคนมีฝีมือ เนตรเลยถูกสาปให้มา
เล่นทีมคณะ เครื่องดนตรีที่เมฟี่ตจำต้องเล่นก็คือขลุ่ย เป่าจนได้ดีเป็นหัวหน้าวงเครื่องสายไทย แต่เครื่อง
ดนตรีที่เมฟี่ตชอบได้แก่ กีตาร์ เล่นที่ไรเพื่อน ๆ ตกใจนึกว่าเอลวิสมาเมืองไทย เนตรมีคำคมมากมายจน
ได้รับเกียรติเป็นประธานสมาคมไต้หวัน

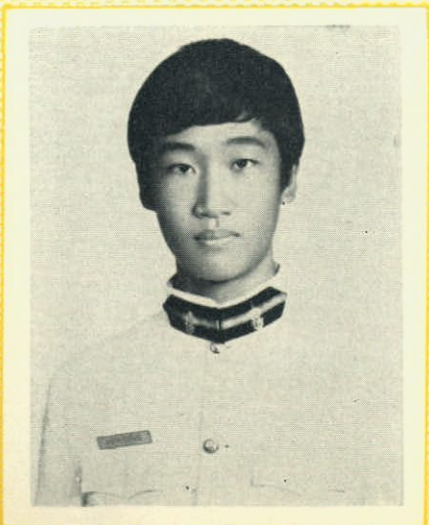
ชื่อ จิตรินท์ นพจินดา

ที่อยู่ ๙ อินทราภระ ๒๘ สุทธิสาร พญาไท กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๗๑๘๐๕

เกิด ๒ ธันวาคม ๒๔๙๙

“เต๊ะ” เป็นนักเรียนที่ดังที่สุดในรุ่นเรา มักจะได้รับเลือกเป็นตัวแทนโรงเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ เต๊ะเป็นนักเรียนทุนคนหนึ่งของโรงเรียน และเป็นหัวหน้าวงเครื่องสายสากลที่มีพรสวรรค์ในการเล่นกีตาร์ สมัยหนุ่ม ๆ เต๊ะเล่นกีฬาทุกประเภทแต่ระยะหลัง ๆ แก่ตัวเข้า เลยหันไปเอาดีทางคบวอลเลย์อย่างเดียว ทำเดินของเต๊ะเป็นที่กล่าวขวัญของโก้วรชวัครทั่วไป บินเต๊ะสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนโดยติดบอร์ด ม. ๘ แล้วเข้าไปฟาดลวดลายในคณะเตรียมแพทยศาสตร์ ศิริราช

ชื่อ พลรักษ์ บอจกขภูติ

ที่อยู่ ๕๑/๑๙ บ้านสยาม ซอยเสียงสุวรรณ ถนนชูปเปอร์ไฮเวย์ กรุงเทพฯ ฯ

โทร.

เกิด ๒๔ มีนาคม ๒๕๐๐

น้องแกะแห่งตระกูล “ผี” ผู้ในหัวหน้าใจดี มีศีลธรรม ถอดความสัจย์ เป็นที่รักของน้อง ๆ ผู้เป็นนักกีฬาเครื่องหมายสามารถที่โรงเรียน ทั้งรักบี้และบาส ผู้นำทีมบาสโรงเรียนชนะเลิศการแข่งขันระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษามาแล้ว ผู้ที่กลองหลายปีติดกันในวงโยธวาทิตจนได้เครื่องหมายสามารถดนตรี ถามผู้ว่าจะไปเรียนที่ไหนต่อ ผู้ยิ้มเห็นฟันกระต่าย “เรื่อย ๆ...”

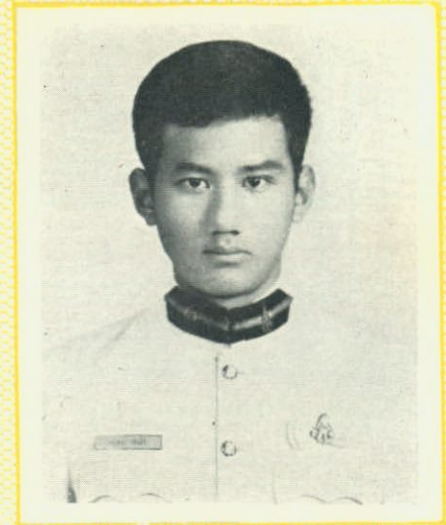
ชื่อ สมชาย รั้งศิริ

ที่อยู่ ๔๗ ซอยนาคบารุง ถนนบารุงเมือง บ่อมปราบ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๑๑๓๖๘

เกิด ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

“ใหญ่” เป็นนิคเนม แต่เพื่อน ๆ ส่วนมากมักเรียกตามชื่อจริง ในโรงเรียนใหญ่ไม่น้อยหน้าใคร สามารถว่าทนของสมาคมนักเรียนเก่ามาไว้โดยไม่ขาด ใหญ่เป็นหัวแรงใหญ่ในกิจกรรมของคณะ และเป็นนักบาสอาชีพของคณะอีกด้วย ใหญ่อมแซ่กให้วงโยธวาทิตและวงหีสวดนตรี จนได้รับเครื่องหมายสามารถ ใหญ่ยังมีปฏิกิริยา Reflex action ทันทีเมื่อได้ยินเสียงวิทยุเวลาคิดเลข บินใหญ่สอบเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้เป็นอย่างดี ๆ

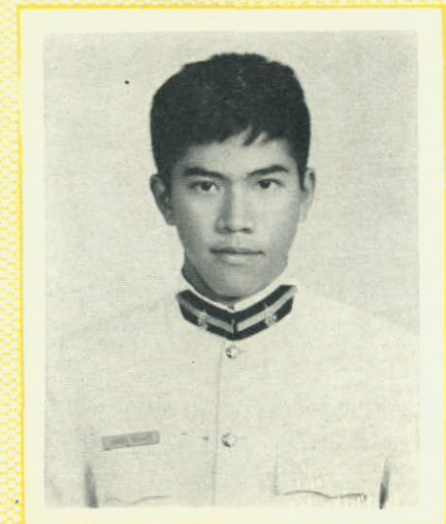
ชื่อ จรลพัฒน์ วิศาลสวัสดิ์

ที่อยู่ ๔๓ ซอยทหารบก ต. วังบูรพาภิรมย์ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๒๒๖๗๙๓

เกิด ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๐๐

เพื่อน ๆ เคยถามว่า ทำไมชื่อ “โป” เขียวตอบว่า “นโปเลียนนี่” (...เฮ้อ!) เขียวมีรอยยิ้มแบบประหลาดใจที่ทำให้เพื่อน ๆ หัวเราะเสมอ เขียวเป็นนักบาสทีมชั้นเชิงดี ขนาดคุณครูรอดเลขชม (แต่ที่ว่าเร็วแรงไม่ค่อยจะมี) เขียวชอบใช้เวลาว่างและไม่ว่างทั้งหมัดในการนอนที่ไหนก็ได้ ไม่ว่าจะบนรถเมย์ เขียวก็หลับได้ เขียวสอบเข้าได้ทั้งวิศวกรรมศาสตร์ และโรงเรียนเดินเรือพาณิชย์ แต่เขียวเลือกอันหลังเพราะเขียวอยากเป็นกัปตัน (ขี้เมา)

ชื่อ **วรเวทย์ ตันติกุล**

ที่อยู่ ๓๔/๗ ซอยเทพนิมิตร์ ๒ บางซ้อ น อ. ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๕๑๓๓๓

เกิด ๒ มิถุนายน ๒๕๐๐

“โจ้” มีจุดเด่นพิเศษหลายอย่าง ถ้ามเจ้าตัวเอง ความเื้อยของโจ้สามารถทำให้อาจารย์ถนอมหนักใจ ว้างเมื่อไหร่โจ้มีก้นงดาลอยนึกถึงอาหารโปรดที่เมืองปทุม เนื่องจากมีหุ่นที่ไม่ซ้ำแบบใคร พร้อมการขี้ตู่จึงแปลกกว่าคนอื่น โจ้พยายามตัดแมนโตลินจน (เกือบไม่) ได้เครื่องหมายสามารถมาติดหน้าอก โจ้ก็มีมฆตลจนเพื่อนต้องประกาศล่าตัว ปกติโจ้เป็นคนเงียบ ๆ (ซุ่ม) จนเพื่อน ๆ มักจะเห็นแววตาอันหวานเขอมเสมอ

ชื่อ **ธนะบูลย์ เฟื่องธูระ**

ที่อยู่ ๘๕/๑ ถนนมหาจักรพรรดิ จ. ฉะเชิงเทรา

โทร. ๙๒๒๐๗๐

เกิด ๒ ตุลาคม ๒๕๐๐

“เบิร์ด” ผู้มีทรัพย์สมชื่อ จึงเป็นนายธนาคารประจำคณะ (ดอกเบ็ยไม่คิด) ถึงเบิร์ดจะตัวเล็กแต่เสียงของเบิร์ดประดจดำโพง (งานวัด) เบิร์ดชอบเล่นกีตาร์จึงมักประกบคู่กับศักดิ์สินบ่อย ๆ เบิร์ดเป็นลี้กัตาร์ให้วงเครื่องสายสากล ได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งมาติดหน้าอก เบิร์ดชอบเล่นบาสจนติดได้ ๓ ปีซ้อนมาสบาย ๆ การเรียนก็มันไมคร บันเบิร์ดจึงไปเรียนวิทยาศาสตร์ของเกษตรแล้ว

ชื่อ วรวิมล ลีนาชนนท์

ที่อยู่ ๕๒ ซอยวัดกำแพง ถนนพิบูลสงคราม นนทบุรี

โทร. ๘๘๔๑๒๔

เกิด ๗ สิงหาคม ๒๕๐๐

คนเคี้ยวที่สุดในคณะได้แก่ “อู” หลังจากที่ไปเล่นบาส ๆ อูก็สามารถยึดส่วนล่างให้ยาวกว่าส่วนบนได้ อูมีเสียงที่น้อ่ง ๆ ฟังแล้วแทบวังวน อูกับวิทย์มักเป็นของคู่กันเสมอ การเรียนอูก็ไม่ค่อยจริงจัง ทำให้การกีฬาต้องถอยลงไปบ้าง (ติลโล่ด้วยนะ) อูชอบรถยนต์มากเลยเรียนวิศวกรรมไว้สร้างเล่นสักคัน

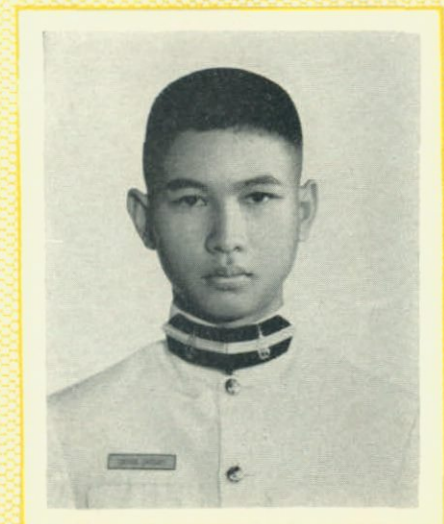
ชื่อ สุทธิรงค์ เคชฎญโร

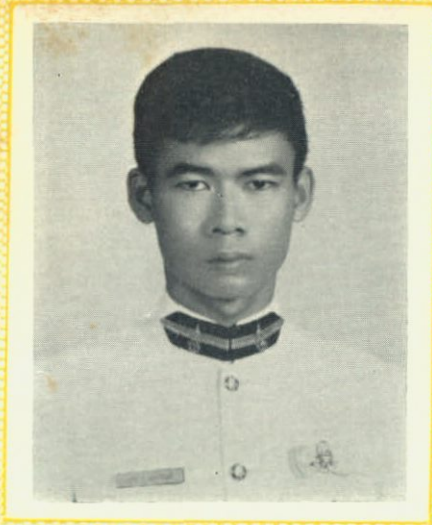
ที่อยู่ ๑๗๙ อาคารพิบูลเวศม์ พระโขนง กรุงเทพฯ

โทร. ๙๑๑๐๒๕

เกิด ๒๗ กันยายน ๒๕๐๐

ชื่อเล่นว่า “โก้” แต่เพื่อน ๆ มักเรียกกว่า “ไข่” (กรุณาสังเกตรูป) ไข่ไม่ค่อยชอบยุ่งกับคนอื่น แต่คนอื่นชอบยุ่งกับไข่ (... ก็ไข่มีเสน่ห์นั่นนา) นอกจากจะเป็นนักเรียนดีปากคมแล้ว ไข่ยังเป็นนักไวโอลินในวงเครื่องสายสากลด้วย ทั้งยังเป็นชอคโกแลตแอมมินตันผู้สามารถขนน้อ่ง ๆ จนน้อ่ง ๆ ดีเก่งกว่าได้ บินไข่หลยคุณพ่อไปอยู่คณะวิทยาศาสตร์ เขียงใหม่แล้ว (แรวดีให้มันนะพวก)

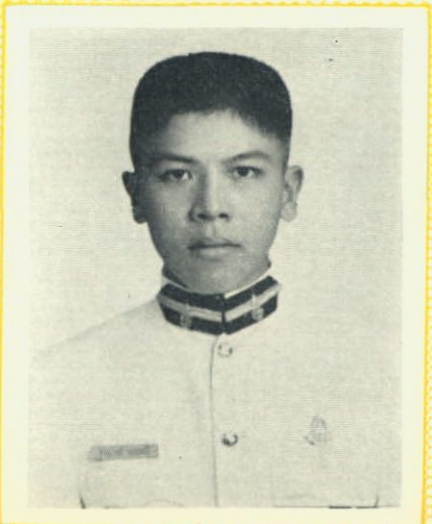
ชื่อ กฤษดา จันทรศักดิ์

ที่อยู่ ๑๑๕/๒๒ ซอยพาดิษัยการณบุรี ถนนจรัลสนิทวงศ์ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๖๗๑๘๖๓

เกิด ๑๗ สิงหาคม ๒๔๙๙

“ก้อย” เด็กหนุ่มท่าฉลอม ผู้เบื่อน้ำทะเลแต่พิศมัยน้ำอุ่นในอ่าง ก้อยถนัดทั้งรักบี้ ฟุตบอล วอลเลย์ และเนื่องจากน้องของก้อยใหญ่เกินมนุษย์ ก้อยจึงดำรงตำแหน่งแบคให้คู่ต่อสู้ปอดเล่น (แห่งละ กี่พี่เคยเตะลูกฟุตบอลแตกคาเท้านี้หว่า) คนตรีก้อยไม่เคยสนที่จะเล่น ก้อยชอบแต่ฟัง ก้อยทำให้คุณครู ทั้งหลายพิศวงในโรงเรียน คือก้อยสอบผ่านสิงหาได้สบาย และสอบเข้า ม.ธ. ได้ ทั้ง ๆ ที่... (รู้กันนะ)

ชื่อ เสกสม สืบแสง

ที่อยู่ ๑๘๘ ซอยคลองน้ำแก้ว ลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๘๐๒๓๘

เกิด ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๙

ปกติเพื่อน ๆ เรียก “ป๊อ” บางทีก็เรียก “ป๊องป๊อง” ป๊อเล่นกีฬาได้ดีเกือบทุกประเภท และ ดิถีโล่ของคณะมากที่สุดเป็นประวัตการณ ป๊อมักใช้เวลาเรียนสำหรับกาพักผ่อนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเวลา นอนมักจะหางานอนมาทำเสมอ ด้านดนตรี ป๊อถนัดที่จะฟังมากกว่าจะเล่น ถ้ามถึงอนาคคปุ๊บบอกอย่างข้ม ๆ ว่า “อ้ออาจจะต้องไปหลายปี”

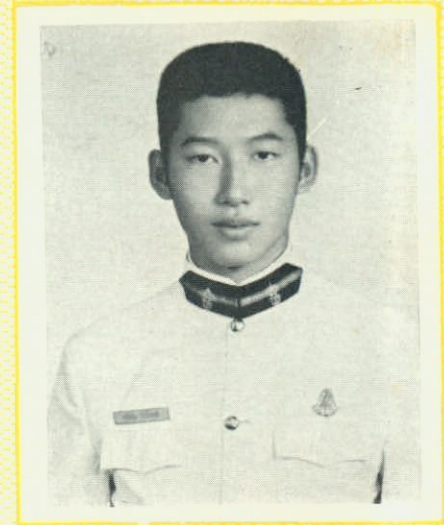
ชื่อย่อ **ศักดิ์สิน บัจจกษภิต**

ที่อยู่ **๕๑/๑๙ บ้านสยาม ซอยเสด็จสุวรรณ ซุปเปอร์ไฮเวย์ กรุงเทพฯ ฯ**

โทร.

เกิด **๒๘ สิงหาคม ๒๕๐๑**

“ก้อย” เป็นน้องสุดสาวของแคะในตระกูล “ผี” ก้อยมีพรสวรรค์ในเรื่อง “เสียง” จึงเป็นโฆษกประจำโรงเรียนทกรายการ ที่ก้อยภาคภูมิใจมากที่สุดคือการเป็นตัวแทนของโรงเรียนในการประกวดอ่านคำประพันธ์ถึง ๒ ปีซ้อน แม้ก้อยจะอายุน้อยที่สุดในรุ่นก็ตาม แต่รูปร่างมิได้ด้อยตามอายุเลย ดังนั้นถูกข่มขู่ขามัดก้อยจะโชว์หุ่นชายงามอวดเพื่อน ๆ ให้อิจฉาเล่น ก้อยเป็นคนสนุกสนาน มีผลการตกไม่ซ้ำแบบใคร จนมีฉายาว่า “สามสิ่ง” ด้านดนตรี ก้อยเป่าแซกโซโฟนโยธวาที่ตนได้เครื่องหมายสามารถว่าง ๆ ก้อยก็ไปร้องเพลงให้วงหัสตนตรี

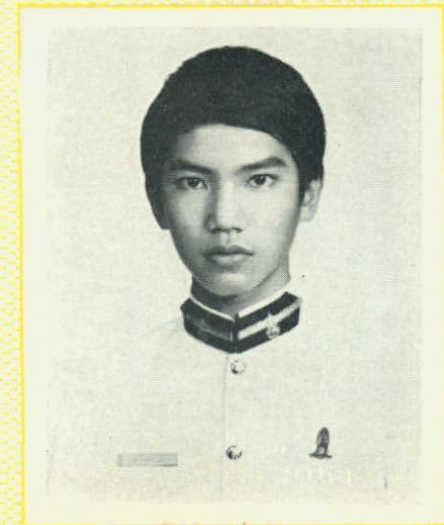
ชื่อย่อ **สุกุม กุลทนนท์**

ที่อยู่ **๗๑/๕๐ ซอยปิ่นประภาคม ถนนติวานนท์ อ. เมือง นนทบุรี**

โทร. **๘๘๑๙๘๓**

เกิด **๒๕ มกราคม ๒๕๐๑**

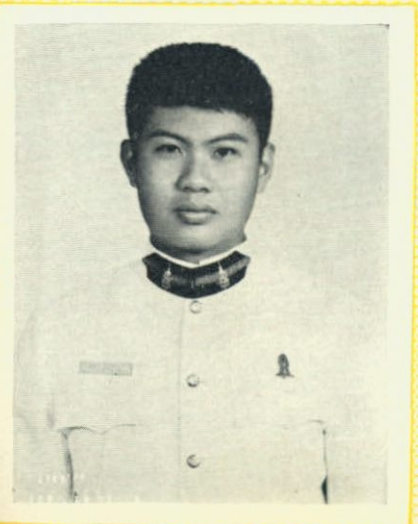
เพื่อนเรียกว่า “คอย”, “กาโม” เพศตรงข้ามเรียก “จาบ” คอยเป็นขอดีนักกีฬาทางด้านเร็กเกต นอกจากนั้นยังเป็นนักวิ่งด้วยคนหนึ่ง คงเป็นเพราะศีรษะที่กลมนั่นเอง คอยชอบมีมุขตลกให้เพื่อนเบรคอยู่เสมอ คอยมักใช้เวลาเรียนเป็นเวลานาน และเวลานอนก็ขงเป็นเวลานาน เพื่อน ๆ มักนอนไม่หลับทั้งคืนถ้าคอยมานอนอยู่ใกล้ ๆ

ชื่อ **ชาญวิทย์ ยอดมณี**
 ที่อยู่ ๑๐๓๘ สุขุมวิท พระโขนง กรุงเทพฯ ฯ
 โทร. ๙๑๒๘๘๑
 เกิด ๑๕ มิถุนายน ๒๔๙๙

“ใจเย็น ๆ อีวก่อน” เจ้าตัวรู้สึกจะชอบประโยคนี้นัก ชาญวิทย์ใช้ชีวิต มศ. ๕ อยู่กับสมาคมหนังสือพิมพ์ แต่กระนั้นก็ยังสามารถทำชื่อให้แก่โรงเรียน โดยสอบ มศ. ๕ ตีศบอ์ดอันดับ ๑๕ ของประเทศ บางตัดไวโอลิน สีเบียนโนเป็นอาชีพ บางชอบกีฬาไม่เหมือนใคร เช่น ฟันดาบ ยิงปืน ยูโด ฯลฯ ขามว่างก็บางจะเปิดกิจกรรมหลอกเด็กร่วมกับก๊วย (โกตอน) ก่อนสอบ บางย้ายครัวจากบ้านมาไว้โรงเรียนแทน บัหน้าบางก็ไปเดินเล่นในคณะนิติศาสตร์จุฬา ฯ แล้ว

ชื่อ **เอ๊ะ โปษณเจริญ**
 ที่อยู่ ๑๒/๕ หมู่ ๑๘ ถนนกรุงเทพ ฯ — นนท์ กรุงเทพฯ ฯ
 โทร. ๘๕๑๖๙๑
 เกิด ๒๑ กันยายน ๒๕๐๐

“หมู” มีชื่อน่ารักหลายชื่อ เช่น โกตอน ตาฟาง ฯลฯ หมูเป็นคนอารมณ์เย็นขะเข็อก ข่มแถมแจ่มใสทั้งวัน และชอบหลอกเด็ก เอ๊ย คุยกับน้อง ๆ ในขามว่าง หมูรู้จักใช้ความอ่อนให้เป็นประโยชน์ในสนามฟุตบอล ก็ถ้าใครเลี้ยงลูกบอลหลบหมูได้โดยไม่เจ็บตัวก็นับว่าเก่ง หมูรู้ว่าเรียนไม่ค้อขดี หมูจึงขยันขัน และสอบเข้าคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้สบาย แต่หมูก็ยังบ่นอุบอับว่า “กิดถึงน้อง ๆ”

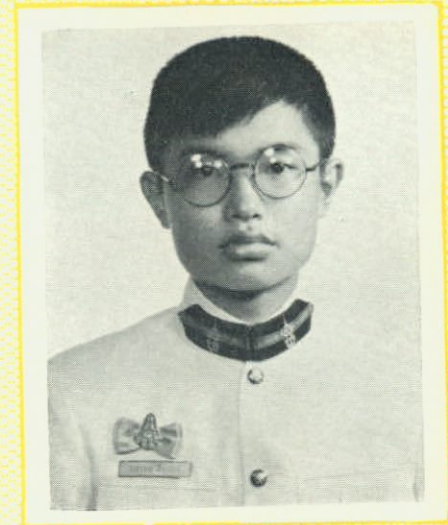
ชื่อ อาชวาคม ลีนานนท์

ที่อยู่ ๓๘๑ รามอินทรา บางกะปิ กรุงเทพฯ ฯ

โทร.

เกิด ๑ ธันวาคม ๒๕๐๐

“พี่ร่อน้องจริง ๆ เอาปิ่นมาขึงพี่ขอมตาย” ตอนเด็ก ๆ กระทั่งเงียบจนเพื่อนเป็นห่วง และยังโตขึ้นเพื่อนก็ยังเป็นห่วง เพราะพี่เปลี่ยนฉายาใหม่เป็น ห้าสลัง คุณบ๊อง ๆ ล ๆ พี่มีพรสวรรค์ทางกีตาร์ จนได้เครื่องหมายสามารถดนตรีชั้นหนึ่งจากวงเครื่องสายสากล และพี่ยังเป็นนักแต่งเพลงตัวกลาง พี่จะคิดทำนองและเนื้อร้องได้ทุกเวลาและสถานที่ แม้แต่ในห้องน้ำ ทางกีฬาคุณพี่ก็บ้าเพี้ยนจนเป็นนักขี้นหัวง ให้แก่คณะ อ้อ ! พี่ทั้งของเราเป็นนักเรียนคนแรกของประเทศไทยที่ขอใบสมัครรวมค่าแห่ง ฮะ

ชื่อ บวรพิตร พิบูลสงคราม

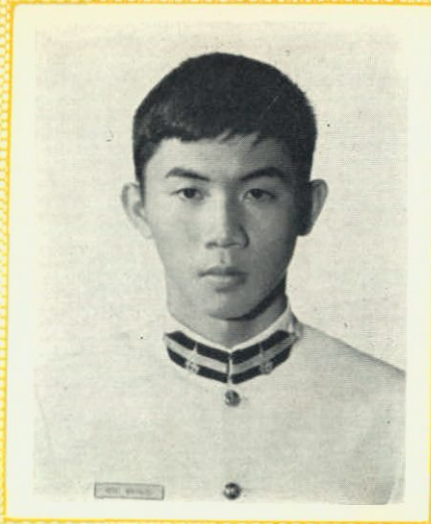
ที่อยู่ ๑๒ ซอยสมคิด เฟลินจิต อ. ปทุมวัน กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๕๒๖๗๕๒

เกิด ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๘

“บุน”... คุณปิ่นนักกีตาร์ระดับอาชีพผู้ปรปถ ในอดีตบุนเป็นนักกีฬาตัวกลางของคณะ เดียวบุนเหลือแต่ฝีมือ คือนิ่มไม่แรง บุนเคยฝากความหลังที่จะเป็นนักร้องให้กับเนตร จนเนตรหลงคารมอยู่พักใหญ่ บุนมีเรื่องข้างชั้นระดับผัดมาเล่าให้เพื่อน ๆ กลุ่มใจเล่นเสมอ บุนชอบของเมืองนอก เลยเป่าปี่สักอึดแต่ทนไม่ไหวเลยข้ายมาตีกลองในวงบับแทน เคยถามบุนว่าจะไปอยู่ไหนเมื่อจบแล้ว บุนตอบว่า แฮ่ ! แฮ่ !

ชื่อ ทศพร พุกกะณะสุต

ที่อยู่ ๗๐ ถนนสวรรคโลก อ. พญาไท กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๘๑๑๕๖๖ ต่อ ๒๖๒

เกิด ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

เพื่อนเราคนนี้มีชื่อเล่นที่ไม่อาจเรียกต่อหน้าสภาพสตรีได้... "เจียบ" มันเสียเมตตาสักตัวสเท่ามาก ว่างเมื่อไร เจียบต้องทำบุญทำทานให้สัตว์ทั้งหลายเสมอ เจียบเป็นนักค้าต่อและนักวิ่งให้ทั้งคณะและโรงเรียน แต่กีฬาอย่างอื่นเจียบไม่ค่อยสนหัด เรื่องดนตรีกับเจียบขึงไปกันใหญ่ ประคองน้ำกับน้ำมันฉะนั้น

ชื่อ พงศ์ไพบูลย์ สิทธิสุข

ที่อยู่ ๒๔/๑ ซอยอารีสัมพันธ์ ๕ อ. พญาไท กรุงเทพฯ ฯ

โทร. ๗๓๙๙๗

เกิด ๑๙ สิงหาคม ๒๔๙๙

ทางบ้านเรียกเสียเพราะว่า ลูกหนึ่ง แต่เพื่อน ๆ เรียกว่า นายตั้ง ถ้ามะโหอาจมีอะไรเดิมหน้าอีกแล้วแต่โอกาส ตั้งและเจียบเป็นคู่ฝาแฝดไทยประจำ ร.ร. คือ ทำอะไรต้องทำด้วยกัน ตั้งเล่นรักบี้ให้ ร.ร. มาหลายนัดจึงได้เครื่องหมายสามารถสมบรณ์ การดนตรีตั้งก็อมปีโนวงบัสก็อดจนได้เครื่องหมายสามารถมาติดหน้าอกก่อนจะประกาศเป็นทางการเสียอีก ถ้ามาเรื่องอนาคตของตั้งที่ไร ตั้งเป็นต้องขมแห้ง ๆ ทุกที

“รู้จักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เป็นจัตระชัย
อีกรู้เสียสละได้ด้วยใจงาม”

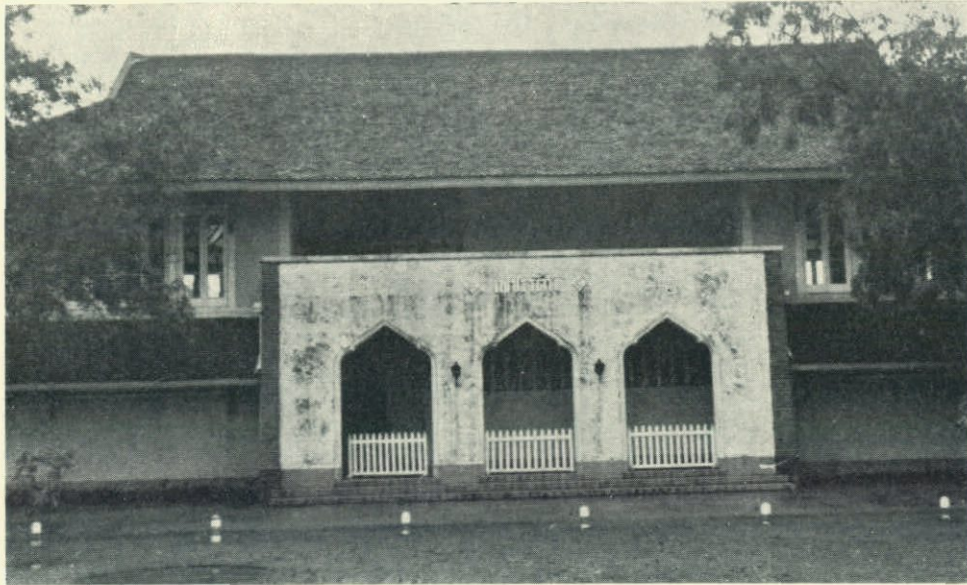
“นโม ตัสสะ.....”

เอาใบคะแนนมาส่ง

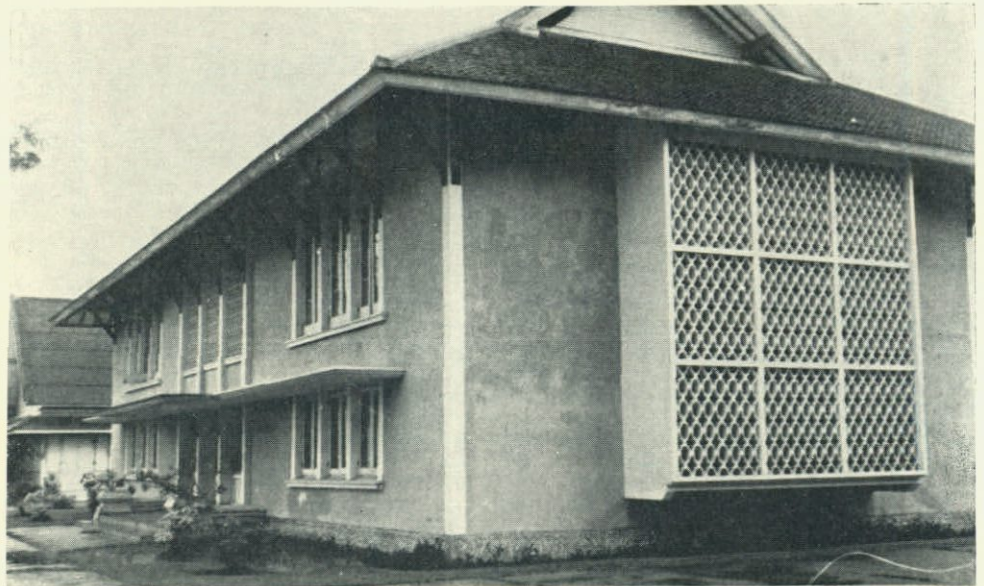
“ไปคูชอยู่ไม่ได้หลังคากันนะ”

“อู๋ ! น่ากลัว”

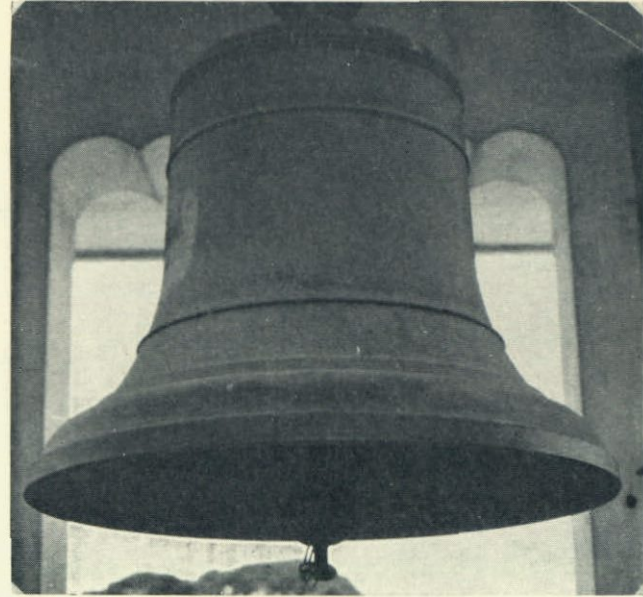

ตึกทดลองระเบิดและผลึกถัน

ตึกตองศพ (ใส่เดือนกะงู)

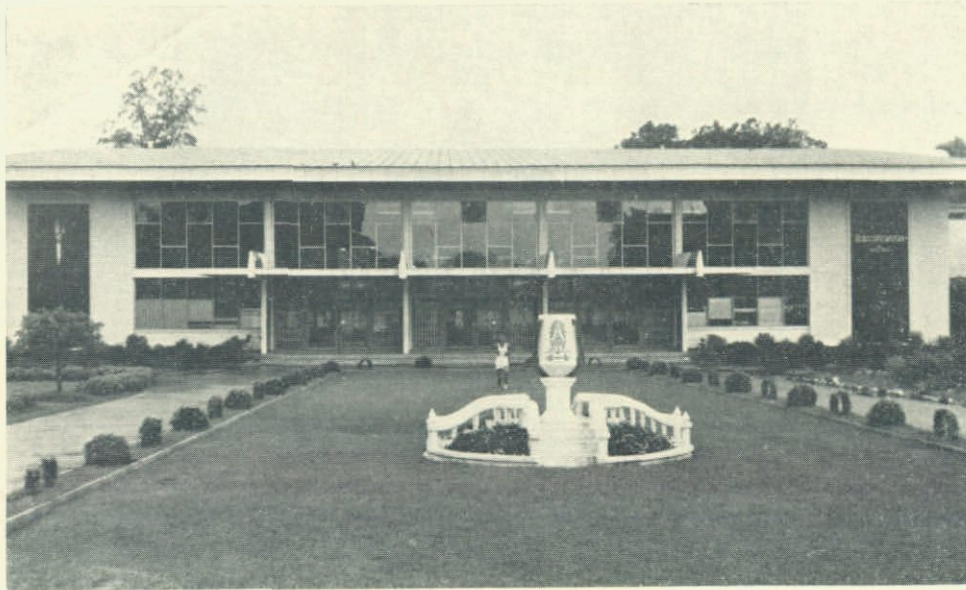

ระยະทางพิสุจน์น้ำ
กาลเวลาพิสุจน์คน
เครื่องบอกเวลาสากล
ก็ต้อง “ระฆัง”

อาคารอบจักรवाल

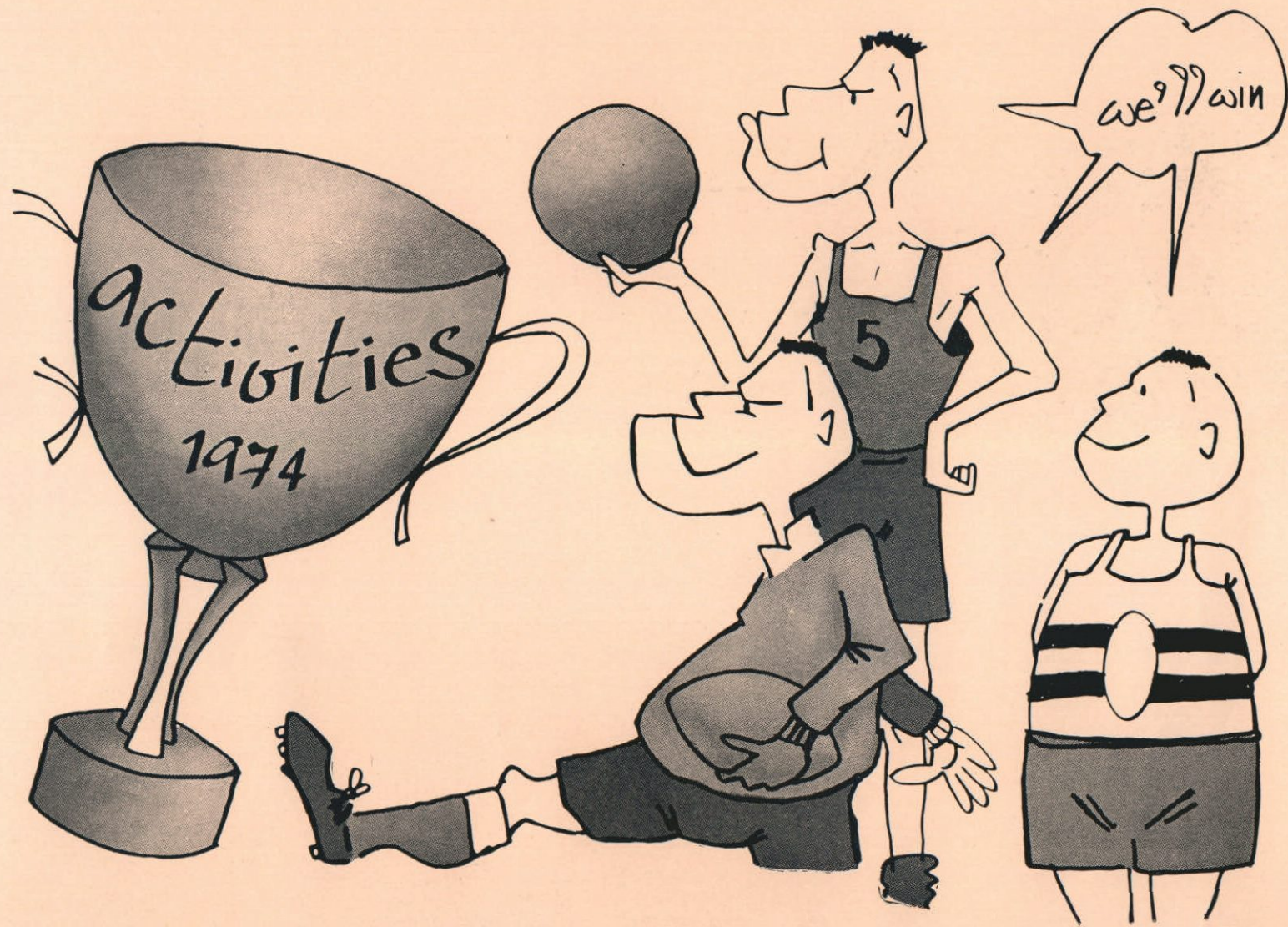

โรบาสไฮโดรลิก

ก่อนจากกัน ค่ะนั่นพวกเรา....

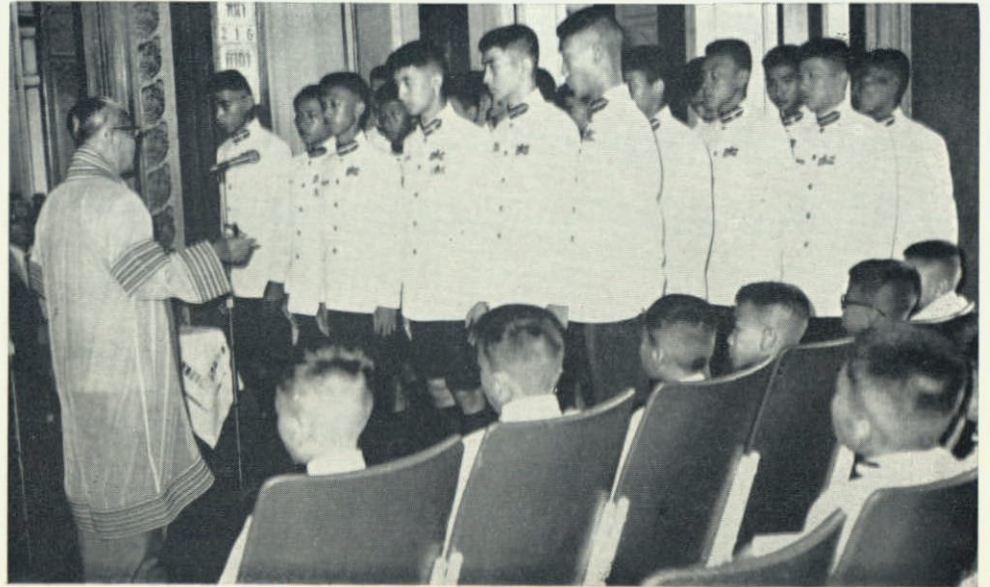

สภานี้วประนมเหนือเศศ
ไหว้ครูพิเศษทั้งน้อยใหญ่

โรงเรียนขอแต่งตั้งให้เธอเป็นหัวหน้า

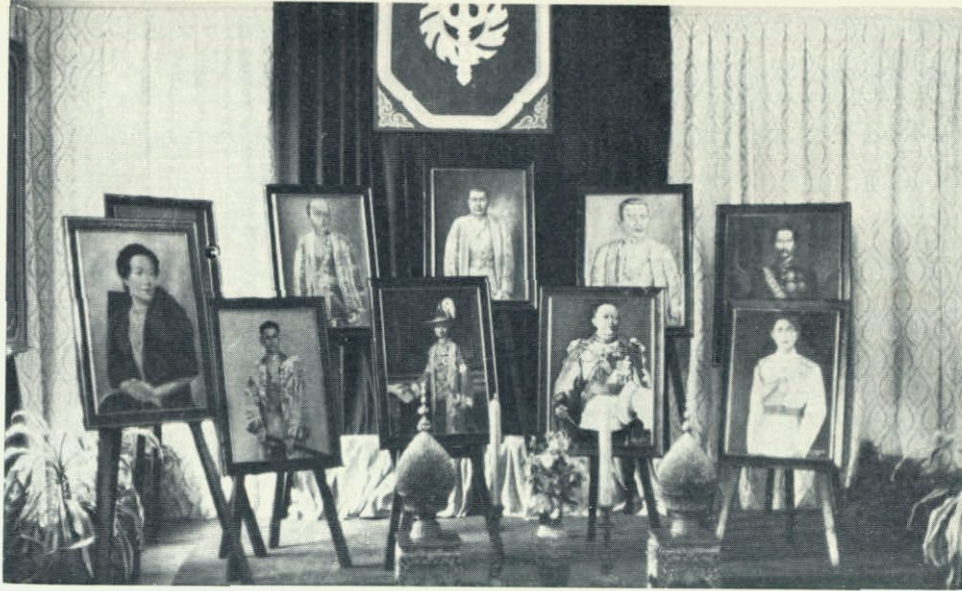

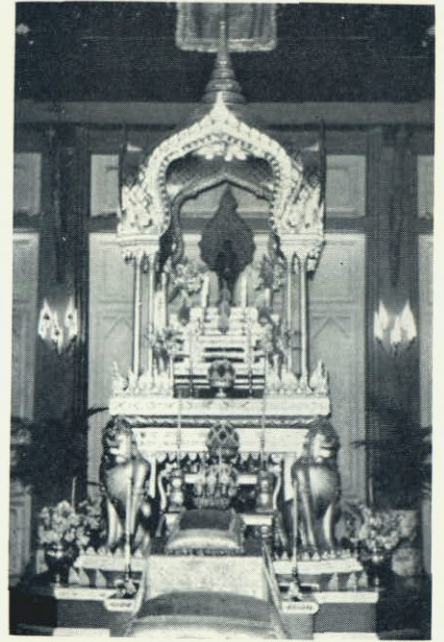
เดี่ยวพอย่าเสียดีย์

เมื่อแขกมาเลี้ยงบุกวชิราวุธ

ผลงานนักเรียน (ผสมครุด้วยชะ)

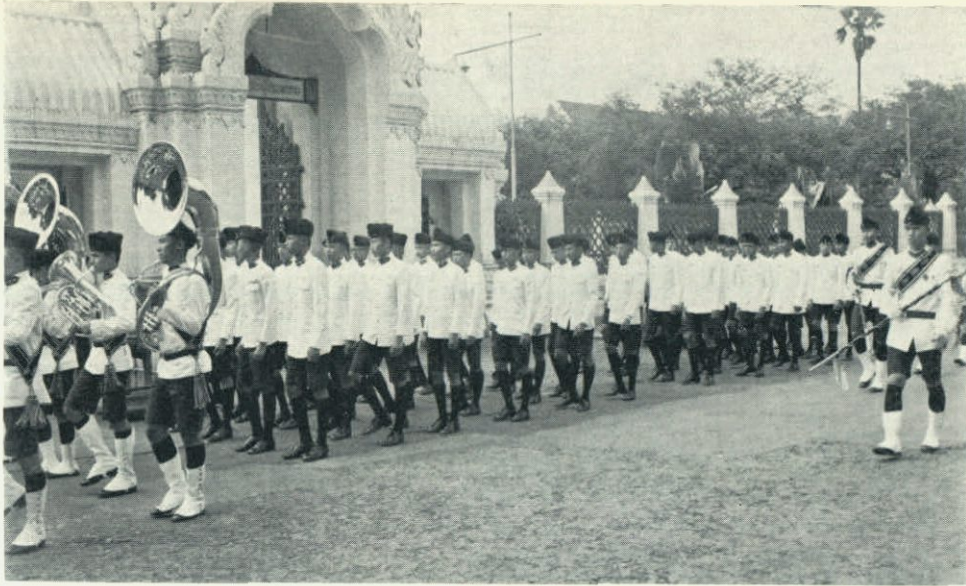

วงดนตรี

คนดี ชอบแก้ไข
คนจัญไร ชอบแก้ตัว
คนชั่ว ชอบทำลาย
คนมั่งง่าย ชอบทิ้ง
คนจริง ชอบทำ
คนระยำ ชอบดี

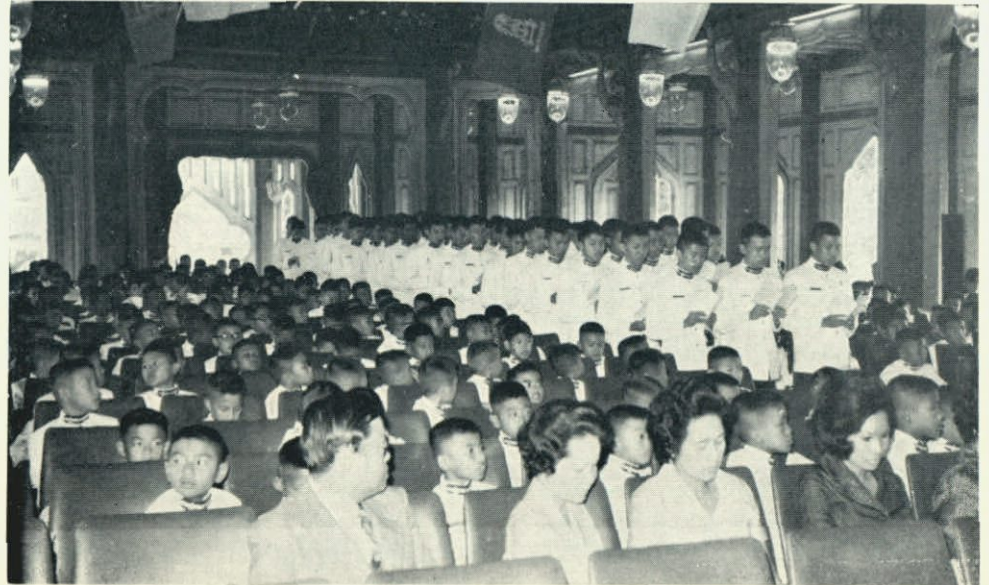
(โอวาทท่านผู้บังคับการ)

รับเสด็จ

ลาก่อน

၂၀၀၈ - ၂၀၀၈

วันสอบเข้า.....๒๕๐๘

๒๓ ตุลาคม ๒๕๐๘

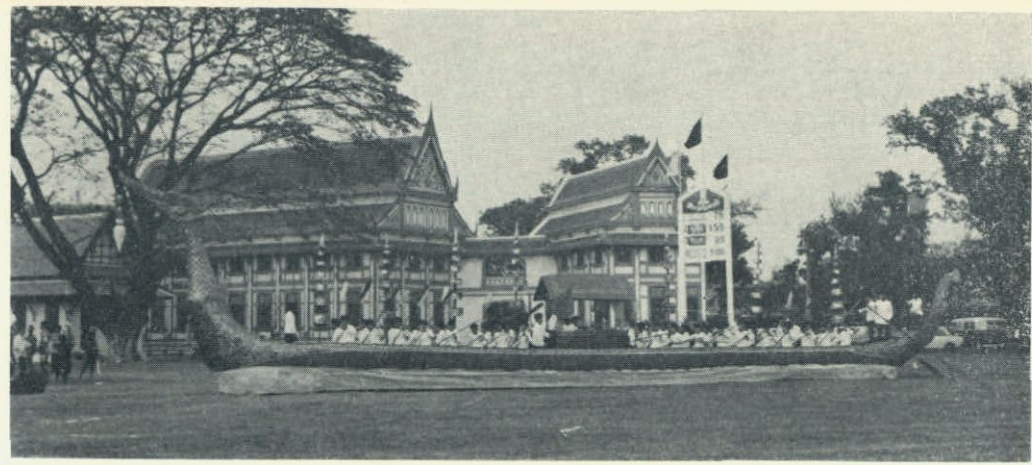
งานต้อนรับมาเลย์คอลเลจ.....๒๕๑๑

จัดบนหอประชุม

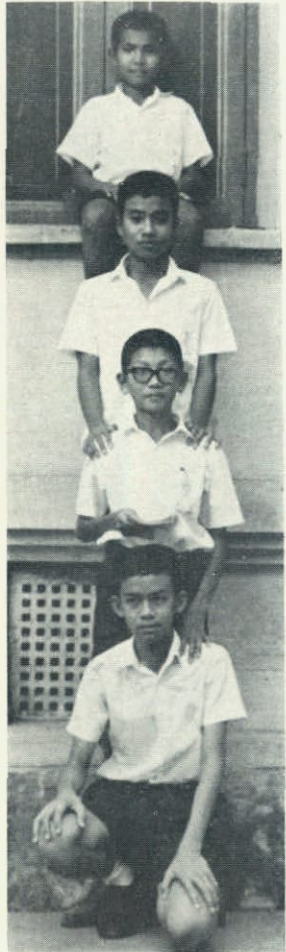
งานกรีฑา.....๒๕๑๑

การแสดงออกชุดหนึ่ง..... ๒๕๑๒

ใครเป็นใครดูแลเองจ๊ะ.... ๒๕๑๔

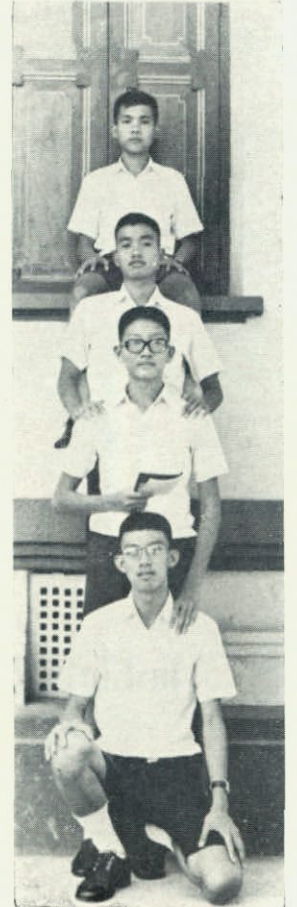
๒๕๑๓

งานคณะครั้งสุดท้าย ๒๕๑๓

งานกรรมา ๒๕๑๖

๒๕๑๓

หล่อตามลำดับชั้น (กระโดด)

เหวอ !

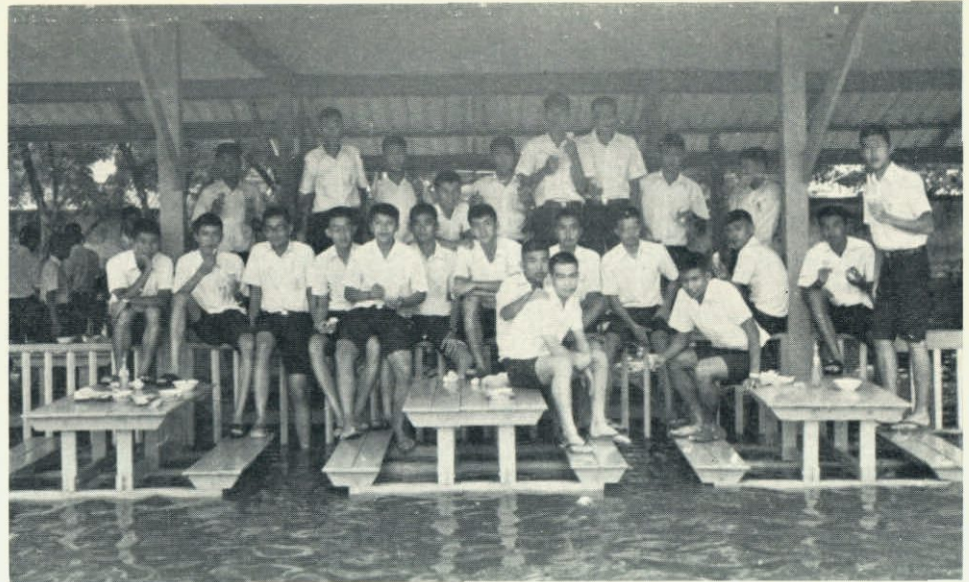

ฮี ! ฮี น้ำเย็นดี

แผนก อวย! โดยเฉพาะ

ถึงน้ำท่วม ของกินก็ขาดจ้ะ

อาจารย์สวมสั้นสูงหรือเปล่าฮะ

“เฮ้ย ! หยุคกิน ถ่ายรูปก่อน”
“ไม่สนเพี้ย”

มาด (ส่วนบุคคล)

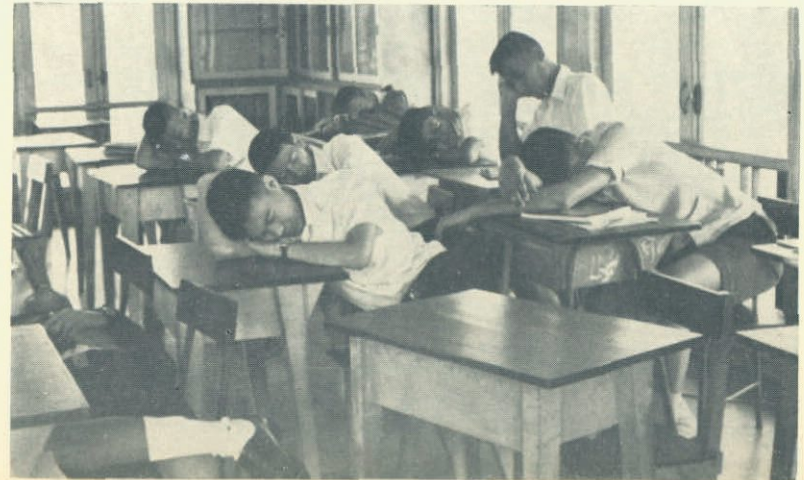
๔ พี่
พินเฟื่องผอบอ

๕ พี่ พี่
เอาแซนลงเหอะ

๕
นิกมวด

หลายท่าหลากหลาย

ก่อนไปเดินแถว

นะไปเล่นกับพรรคเพื่อน

คำคืนที่ห้องระฆัง

เขียนให้ (ไว้) อ่าน.....

ประวัติวิชาวชิราวุธวิทยาลัย

โรงเรียนมหาดเล็กหลวง

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชดำริว่า การศึกษาเล่าเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นรากฐานของความเจริญด้านต่าง ๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงเรียนสมัยใหม่ขึ้นโรงเรียนหนึ่ง ให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ส่วนพระองค์โดยจัดการศึกษาแบบ Public School ในอังกฤษ และยังได้พระราชทานหลักการสำคัญในการอบรม ๓ ประการคือ อบรมให้เป็นผู้ดี, อบรมให้มีศาสนาและอบรมให้มีความรู้ความสามารถ โรงเรียนนี้มีชื่อว่า โรงเรียนมหาดเล็กหลวง

โรงเรียนมหาดเล็กหลวงนี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ ในตอนแรกมีนักเรียนเฉพาะที่เป็นมหาดเล็กข้าหลวงเดิมเท่านั้น ทำการสอนชั่วคราวอยู่ในพระบรมมหาราชวัง ต่อมาเมื่อกิจการของโรงเรียนดำเนินไปด้วยดีสมดังพระราชประสงค์ จึงได้พระราชทานที่ดินสวนดุสิต ระหว่างถนนราชวิถี ถนนสุขุโขทัย และคลองเปรมประชากร ให้เป็นที่ตั้งถาวรของโรงเรียน และได้พระราชทานพระ-

ราชทรัพย์ส่วนพระองค์ให้กรมศิลปากรจัดการก่อสร้างโรงเรียนอย่างงดงามถาวรตามแบบสถาปัตยกรรมไทย มีพระสมิทธิเลขชา (ปลั่ง วิภาตะศิลปิน) เป็นผู้ให้แบบ แต่การก่อสร้างโรงเรียนใหม่จะต้องใช้เวลาแรมปี ฉะนั้นในระหว่างดำเนินการก่อสร้างอยู่นี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ปลูกเรือนชั่วคราวขึ้นก่อนในสวนดุสิต และได้ย้ายนักเรียนมหาดเล็กหลวงเดิมซึ่งสอนกันชั่วคราวอยู่ในพระบรมมหาราชวังมาตั้งที่สวนดุสิตในวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๔ ตั้งแต่นั้นมาโรงเรียนก็ได้รับสมัครนักเรียนอื่น ๆ เข้าเรียนเพิ่มขึ้น ได้พระราชทานนามโรงเรียนนี้ว่าโรงเรียนมหาดเล็กหลวง และพระราชทานตรารูปพระมณูแดงสารเป็นตราประจำโรงเรียน

โรงเรียนมหาดเล็กหลวงได้วางระเบียบคร่าว ๆ ตามพระราชดำริคือ รับนักเรียนตั้งแต่อายุ ๗ ปีขึ้นไป มีหลักสูตรสอนตั้งแต่ชั้นมูล ประถม และมัธยมศึกษาพิเศษ เฉพาะนักเรียนหลวงซึ่งได้ถวายตัวเป็นมหาดเล็กหลวงแล้วนั้นจะได้รับพระราชทานเล่าเรียนเป็นพิเศษ ส่วนนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนต้องเสียค่าเล่าเรียนและ

ค่ากินอยู่เดือนละ ๓๐ บาท พร้อมกับค่าใช้จ่ายอื่นๆตามแต่โรงเรียน
จะกำหนด แต่นักเรียน หลวงกับนักเรียนสมัครจะได้รับความ
เสมอภาคเหมือนกันหมดตลอดเวลาที่ศึกษาในโรงเรียนนี้ ต่างกัน
ที่ว่านักเรียนหลวงเมื่อออกจากโรงเรียนแล้วจะต้องเข้ารับราชการ
ทางใดทางหนึ่งตามพระราชประสงค์ ส่วนนักเรียนสมัครเมื่อ
เรียนจบแล้วจะออกไปประกอบอาชีพหรือเล่าเรียนต่อไปในระดับ
สูงขึ้นก็ได้ แล้วแต่ความประสงค์ส่วนตัว นักเรียนที่เรียนสำเร็จ
การศึกษาจากโรงเรียนจะได้รับพระราชทานเครื่องระลึกรูป
คล้ายแผ่นกำมะหยี่ติดที่คอเสื้อ สำหรับแขวนที่รังคสมบัติ
คอเสื้อ ข้างหลังจารึกชื่อและปีที่ออกจากโรงเรียนกับเลขที่ๆ สอบ
ไล่ได้ในป็นนี้

การก่อสร้างโรงเรียนมหาดเล็กหลวงถาวรที่กล่าวแล้วข้าง
ต้นดำเนินไปอย่างก้าวหน้า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่
หัวทรงวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๔
และใน พ.ศ. ๒๔๕๙ อาคารของโรงเรียนก็สร้างเสร็จ เปิดใช้การ
ได้ อาคารของโรงเรียนในตอนแรกนี้ประกอบด้วยตึกครูและ
นักเรียน ๔ หลัง หอสวด ๑ หลัง มีที่เรียนที่เล่นพร้อม

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๙ นั้น มีโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ที่
เกี่ยวข้องกับประวัติวชิราวุธวิทยาลัยอยู่ ๓ โรงเรียนคือ โรงเรียน

มหาดเล็กหลวง โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่และราชวิทยาลัย
โรงเรียนที่ก่อตั้งมาก่อนคือโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ตามที่ได้เล่า
ประวัติย่อๆ มาแล้ว ส่วนอีกสองโรงเรียนนั้นมีความเป็นมาดังนี้

โรงเรียนราชวิทยาลัยเดิมสังกัดกระทรวงยุติธรรม ตั้งขึ้น
เพื่อประสงค์จะให้แก่นักเรียนที่เรียนจบจากโรงเรียนนี้ได้เข้าเรียนต่อ
ในโรงเรียนกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม แต่ต่อมาปรากฏว่าผู้ที่
เรียนจบราชวิทยาลัยอาจเข้ารับราชการเลยก็ได้ และผู้ที่เรียนจบ
โรงเรียนอื่นก็สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนกฎหมายได้เหมือน
นักเรียนจากราชวิทยาลัย ประกอบกับระเบียบของราชวิทยาลัยและ
โรงเรียนมหาดเล็กหลวงคล้ายคลึงกัน จึงทรงมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายสังกัดโรงเรียนราชวิทยาลัยจากกระทรวงยุติ
ธรรมมาขึ้นกับสภาการมการจัดการ โรงเรียนมหาดเล็กหลวงและ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งตำแหน่งผู้บัญชาการโรงเรียนใน
พระบรมราชูปถัมภ์ขึ้น เพื่อปกครองบังคับบัญชาโรงเรียนทั้งสอง
(พ.ศ. ๒๔๖๐ เปลี่ยนเป็นกรมโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์)

โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ ตั้งขึ้นโดยพระราช
ประสงค์เดิมที่จะแผ่ขยายการศึกษาให้บริบูรณ์ทั่วพระราชอาณา
จักร ให้กุลบุตรในต่างจังหวัดได้ศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนที่ดี
เหมือนในกรุงเทพมหานคร พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้า

อยู่หัวจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาโรงเรียนมหาดเล็ก
หลวงเชียงใหม่ขึ้น ณ ตำบลห้วยแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียน
นี้เปิดสอนวันแรกในวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๙

กิจการของโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ทั้งสามแห่ง
ดำเนินไปด้วยดี จนตลอดรัชกาลเป็นที่นิยมของมหาชนโดยทั่วกัน

กำเนิดนามวชิราวุธวิทยาลัย

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ พระบาทสมเด็จพระ-
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต พระบาทสมเด็จพระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติ พระองค์ทรงตระหนักถึง
ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในขณะนั้นว่าจำเป็นต้องตัดทอนรายจ่ายของ
พระองค์ให้น้อยลงโดยเร็ว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนในพระ-
บรมราชูปถัมภ์ ทรงพระราชดำริว่า ขณะนี้มณฑลพายัพได้
เจริญขึ้นมาก การคมนาคมติดต่อก็สะดวก คือ สามารถเดินรถไฟ
จากกรุงเทพมหานครถึงภายใน ๒๖ ชั่วโมงเท่านั้น จึงทรงมีพระ-
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกโรงเรียนมหาดเล็กหลวง
เชียงใหม่เสียตั้งแต่วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๘ ให้นักเรียน
ในมณฑลพายัพมาศึกษาวิชาการในกรุงเทพมหานคร

ต่อมาวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๙ พระบาทสมเด็จพระ
พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้รวม

โรงเรียนมหาดเล็กหลวง และโรงเรียนราชวิทยาลัยเข้าเป็นโรง-
เรียนเดียวกัน พระราชทานนามโรงเรียนใหม่ว่า โรงเรียนวชิรา-
วุธวิทยาลัย เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่พระบรมเชษฐาธิราช และให้
วชิราวุธวิทยาลัยตั้งอยู่ในสถานที่ของโรงเรียนมหาดเล็กหลวง
โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยได้ดำเนินการปกครองนักเรียนตามแบบ
โรงเรียนเดิมทั้งสอง คือแบ่งนักเรียนออกเป็น ๔ คณะ แต่ละ
คณะมีชื่อเรียกตามชื่อผู้กำกับคณะซึ่งเป็นผู้ควบคุมรับผิดชอบนัก-
เรียนในคณะของตน ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของโรงเรียนคือผู้บังคับ-
การ ผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัยตั้งแต่แรกจนถึงปัจจุบันมี ๔ ท่าน
ได้แก่

พระยาบรมบาทบุรุษ (พิน ศีวีวรรณะ)

๑๖ เมษายน ๒๔๖๙ — ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๖๙

พระยาปริชานุสาสน์ (เสริม ปันยารชุน)

๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๖๙ — ๑๕ เมษายน ๒๔๗๖

พระยาบรมบาทบุรุษ (พิน ศีวีวรรณะ)

๔ พฤษภาคม ๒๔๗๖ — ๑ สิงหาคม ๒๔๗๘

พระพนิชยสารวิเทศ (ผาด มณฑาตุผลิน)

๑ สิงหาคม ๒๔๗๘ — ๑ มกราคม ๒๔๘๖

พระยาภะรตราชา (ม.ล. ทศทิศ อิศรเสนา)

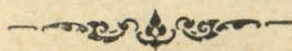
๑ มกราคม ๒๔๘๖ — ปัจจุบัน

กิจการของวิชาวุธวิทยาลัยดำเนินไปด้วยดี ได้รับความ
นิยมจากประชาชนมากขึ้นเป็นลำดับ ดังนั้นในปีการศึกษา ๒๔๗๖
จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปิดคณะเด็กรุ่นเล็กคณะหนึ่ง
รับนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึงประถมปีที่ ๓ เพื่อที่จะให้
กุลบุตรได้เข้าศึกษาในโรงเรียนเพิ่มขึ้น และเป็นการกลม่อกลา
นิสัยใจคอเด็กตั้งแต่ยังเล็ก ๆ ด้วย

เมื่อพระยาภะรตราชามาดำรงตำแหน่งผู้บังคับการวิชาวุธ
วิทยาลัยสืบแทนพระพนิชยสารวิเทศ ท่านมีความเห็นว่าการรับ
นักเรียนใหม่นั้นควรจะรับเข้าคณะเด็กเล็กเป็นสำคัญเพื่อจะได้
อบรมอย่างเข้มงวดจนกว่าจะถึงเวลาเข้าคณะเด็กโต ทั้งนี้เพื่อให้มี
จิตใจเข้มแข็งต่อระเบียบวินัยเสียก่อน เมื่อเข้าคณะเด็กโตจะได้เข้า
ระเบียบปกครองกันเองได้ เมื่อโรงเรียนมีนโยบายเช่นนี้คณะ
กรรมการโรงเรียนจึงได้อนุมัติให้ปลูกสร้างอาคารคณะเด็กเล็กขึ้น
ทางฝั่งถนนสุขุทัย มีที่อยู่ในการเล่นพร้อมไม่ปะปนกับเด็กโต คณะ

เด็กเล็กคณะนี้เปิดใช้การได้เมื่อต้นปีการศึกษา ๒๔๗๖ เป็นคณะ
เด็กเล็กคณะที่สอง เรียกว่าคณะเด็กเล็กสอง และในปีการศึกษา
๒๔๗๗ โรงเรียนได้เปิดคณะเด็กเล็กอีกคณะหนึ่งเป็นคณะเด็กเล็ก
สาม นักเรียนเข้าใหม่ที่ยังเยาว์จะอยู่ในคณะเด็กเล็กทั้งสาม
คณะนี้ คณะต่าง ๆ ทั้ง ๗ คณะภายหลังได้มีชื่อเรียกเป็นการถาวร
คณะเด็กโตทั้ง ๔ คณะมีชื่อว่า คณะผู้บังคับการ คณะดุสิต คณะ
จิตรลดา และคณะพญาไท คณะเด็กเล็ก ๓ คณะมีชื่อว่า คณะ
สนามจันทร์ นันทอุทยาน และสราญรมย์ ตามลำดับ ชื่อต่างๆ
เหล่านี้ล้วนแต่นำมาจากชื่อพระราชฐานที่เกี่ยวข้องกับองค์พระบาท
สมเด็จพระมงกุฎเจ้าอยู่หัวทั้งสิ้น (ยกเว้นคณะผู้บังคับการ)

ทั้งหมดนี้ประวัติโดยย่อของวิชาวุธวิทยาลัย ซึ่งเป็นสิ่งที่
ลูกวิชาวุธทุกคนควรจะทราบ สำหรับท่านผู้อื่นที่สนใจก็หวังว่า
คงจะได้ประโยชน์จากเรื่องนี้บ้างไม่มากก็น้อย.

FORTY YEARS ON

คำประพันธ์ดัดแปลงจากเพลงร้องของโรงเรียนสตรีโร้ว

ทำนองของ E.E. Bowen

1 Forty years on, When afar and asunder
Parted are those who are singing today,
When you look back, and forgetfully wonder,
What you were like in your work and your
play :
Then, it may be, there will often come o'er
you
Memories of things like the tune of a song,
Visions of boyhood shall float them before you,
Echoes of dreamland shall bear them along.

Chorus; Follow up! Follow up! Follow up!
Follow up! Follow up!
Till the field ring again and again,
With the might of the thirty best men,
Follow up! Follow up!

2 Victories and defeats, rushes and rallies,
Bases attempted, and rescued and won,
Strife without anger, and art without malice
How will it seem to you, forty years on ?
Then you will say, not a feverish minute,
Strained the weak heart and the wavering knee,
Never the battle raged hottest, but in it
Neither the last nor the faintest were we!

Chorus; Follow up! etc.
3 O the great days, in the distance enchanted
Days of fresh air,
in the rain and the sun,
How we rejoiced as we struggled and panted.
Hardly believable, forty years on!
How we discoursed of them, one with another,
Foretelling triumph, or balancing fate,
Loved the ally with the heart of a brother
Hated the foe with a vigourous hate.

Chorus; Follow up! etc.
4 Forty years on, growing older and older
Shorter in wind, as in memory long
Feeble of foot and rheumatic of shoulder,
What will it help you that once you were
strong ?

We're given bases to guard and belabour
Games to play out, whether earnest or fun ;
Fight for the fearless; and goals for the eager,
Twenty and thirty and forty years on !
Chorus; Follow up! etc.

อี ก สี่ ส บ ขี

คำประพันธ์ ของ คุณดุขุฎี มาลากุล ณ อยุธยา

อี ก สี่ ส บ ขี ยามเราล้าไปไกลจาก
เราจำต้องพราก เพราะจำเป็นจำจากไกล
วันนี้เราร้องเพลง ฟังวังเวงกังวานใหญ่
ครั้นเมื่อเราไปพ้นจากกันจะคะนึ่ง
เราจะตรองตรึกระลึกความครั่งกระโน้นยาม
เราแรกรุ่งงามพยายามเรียนวิชา
ราวสุบินดี มีดนตรีบรรเลงส่ง่า
ภาพครุณาล่องลอยมาถนัดดี

แนะคูขี แนะคูขี แนะคูขี
แนะคูขี แนะคูขี

เราเข้าแถว แนวนำดู แนวนำดู
เราทั้งหมู่ สมักร รักความ สามัคคี
แนะคูขี

แนะคูขี
อี ก สี่ ส บ ขี ดวงฤดีเราคงสิ้น
จิตใจไหวหวั่น นึกยามเรา เข้าต่อดี
วันนั้นเราทำเล่นกีฬา รวมกันเต็มที่
เมื่อสี่สับ ขี โน้นเราแพ้ ปรายชัย
ลองกันใหม่ กำลังใจเราดี ไม่แพ้ใคร
เรารู้กับเขา คุณพวกเข้า ได้พร้อมหน้า
เล่นกันอีกที่ แรงเรามี ทั้งใจก็กล้า
จึงได้ชัยชนะ เพราะจรรยา พวกเรามี

แนะคูขี แนะคูขี แนะคูขี
แนะคูขี แนะคูขี

เราเข้าแถว แนวนำดู แนวนำดู
เราทั้งหมู่ สมักร รักความ สามัคคี

แน๊ะคู๋

แน๊ะคู๋

อีกสี่สิบปีดวงฤดีเราจะเป็นสุข
ใจจะคลายทุกข์ เพราะคำนึงถึงความดี
เราล้วนเคยจด โทษะหมด ไม่เคยกตัญ
ธรรมะเรามี มรรยาทดี มีวินัย
ยามเรียนและเล่น เราไม่เห็นริษยาใคร
เพื่อประโยชน์ใหญ่ สละได้แม้ชีวา

สรวมหมวกหนึบงาม ดุมแวงวามมกุฎสง่า
รักเกียรติใจกล้า ทุกเวลา สี่สิบปี

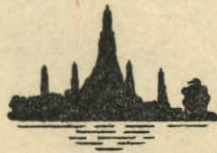
แน๊ะคู๋ แน๊ะคู๋ แน๊ะคู๋

แน๊ะคู๋ แน๊ะคู๋

เราเข้าแถว แวนำดู แวนำดู
เราทั้งหมู่ สัมคร รักความ สามัคคี

แน๊ะคู๋

แน๊ะคู๋

GRADUATES SONG

GOOD BYE

Melody and words by F. Rico

GHORUS; VAJIRAVUDH, GOOD BYE,
'TIS TIME FOR ME TO GO.
MY IDEAL IS HIGH
FOR YOU TAUGHT ME TO BE SO.
LIFE IS BEFORE ME
WITH MANY THINGS TO DO:
WHAT WILL BE, WILL BE,
BUT I CANNOT FORGET YOU!

1 Good bye to my teachers all,
To the school good bye;
All your kindness I'll recall
Be I far or nigh.
Like a bird out of the nest
'Tis time I should fly
And in life to do my best.
Good bye, good bye, good bye!

2 Good bye to my laziness,
To my sports, good bye;
I must use my claveriness,
I must my skill try.
'Tis high time to be a man

On myself rely,
I will do whate'er I can.
Good bye, good bye, good bye!

3 Good bye to this happy life
In the school, good bye;
In the world unequal strife
I must win or die.
But when I am far away
I won't fret or ery;
I will follow the right way.
Good bye, good bye, good bye!

4 But before my last good bye,
Sorrowful and brave,
If I have been rude or sly
Your pardon I crave.
All the good you've done to me
In my heart does lie;
Till my death your friend I'll be
Good bye, good bye, good bye!

GOOD BYE!

คุณสมบัติของผู้บังคับการ

ผู้บังคับการวชิราวุธวิทยาลัย จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอำนวยการบุคคลที่สมควรเป็นผู้บังคับการควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. ได้ปริญญาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 ๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่อันเกี่ยวกับการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี
 ๓. ได้เคยศึกษาในโรงเรียนกนินนอน ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการได้พิจารณาเห็นว่า เป็นโรงเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- ผู้บังคับการดำรงอยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี แต่อาจขอพระราชทานพระบรมราชานุมัติแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกได้
- (หมวดที่ ๒. ขอบบังคับกรรมการอำนวยการวชิราวุธวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๑๑ อาศัยมติของที่ประชุมคณะกรรมการ

อำนวยการ วชิราวุธวิทยาลัย ครั้งที่ ๘๗ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๑)

ผู้กำกับคณะ

๑. เอาใจใส่แก่เด็ก และสนใจในการปกครองแบบบับลิส-สกูล ผู้ที่เคยได้รับการศึกษาในบับลิสกมูลมาแล้ว มีโอกาสดีกว่าผู้อื่น
๒. สนใจในการกีฬาและเคยได้เล่นกีฬาด้วยตนเองมาแล้ว ถ้าได้ผู้ที่เคยแสดงความสามารถในการกีฬาด้วยยิ่งดี
๓. กว้างขวางในการสมาคม
๔. ผู้มีฐานะดี
๕. มีครอบครัวแล้ว

๖. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี

๗. ผู้มีอาชีพครูหรือเคยมีอาชีพทางนี้มาแล้ว

๓. มีความรู้หรือความชำนาญทางการเรียน

๔. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี

๕. มีนิสัยเหมาะในการเป็นแม่บ้าน

แม่บ้าน

๑. การศึกษา จบมัธยมบริบูรณ์หรือเทียบเท่า

๒. มีความรู้ทางการพยาบาลพอสมควร

ประชุมครั้งที่ ๕๘

๕ เมษายน ๒๔๘๘

ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

๑. ค่าเล่าเรียน

๑.๑ ชั้นประถม ภาค วิสาขะ ๕๐๐ บาท ภาค

ปวารณา ๓๐๐ บาท ภาค มาฆะ ๓๐๐ บาท

๑.๒ ชั้นมัธยมต้น ภาคละ ๕๐๐ บาท ทั้งสามภาค

๑.๓ ชั้นมัธยมปลาย ภาควิสาขะ ๖๐๐ บาท ภาค

ปวารณา ๕๐๐ บาท ภาคมาฆะ ๕๐๐ บาท

๒. ค่าอาหาร ภาคละ ๑,๕๐๐ บาท

๓. ค่าเครื่องเรือนและเครื่องนอน ๑,๐๐๐ บาท

๔. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ภาคละ ๔๐๐ บาท

เงินค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดนี้คือ เงินที่ผู้ปกครองนักเรียนนำมา
ฝากไว้เพราะโรงเรียนไม่ประสงค์จะให้นักเรียนเก็บเงินจำนวนมาก

ไว้กับตัว จึงรับมาเก็บไว้ให้จ่ายเป็นค่าซัฟฟอก ค่าเครื่อง
เรียน ฯลฯ และสิ่งอื่น ๆ ของนักเรียนที่จำเป็นต้องมีต้องใช้ เมื่อ
สิ้นภาคใช้จ่ายไปเท่าไร จะส่งรายการให้ท่านทราบ และท่านจะ
ต้องส่งเงินที่ใช้จ่ายไปแล้วมามอบไว้อีก เพื่อโรงเรียนจะได้มีเงิน
อยู่ในมือเต็ม ๕๐๐ บาท ทุกภาค

(ค่าเล่าเรียนเก็บตามใบอนุญาต เลขที่ ๘๐๗/๒๕๑๘
ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๑๘

(ลงชื่อ) สมชาย วุฒิปรีชา

รองเลขาธิการ ศึกษาราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

งบประมาณรายได้ พ.ศ. ๒๕๑๙

งบประมาณรายได้	ประเภทเงินรัฐบาลอุดหนุน	๗๕๐,๐๐๐ บาท
	ประเภทเงินผลประโยชน์	๕,๐๗๙,๙๓๐ บาท
	ประเภทเงินค่าเล่าเรียน	๘๖๗,๐๐๐ บาท
	รวมทั้งสิ้น	๖,๖๙๖,๙๓๐ บาท
งบประมาณรายจ่าย	ประเภทเงินเดือน	๓,๑๗๗,๗๒๐ บาท
	ประเภทเงินค่าใช้สอย	๙๕๓,๔๐๐ บาท
	ประเภทเงินการจร	๒,๓๐๑,๐๐๐ บาท
	ประเภทเงินบำเหน็จ	๒๖๔,๘๑๐ บาท
	รวมทั้งสิ้น	๖,๖๙๖,๙๓๐ บาท

ศัพท์พิเศษ

บทความที่ผมเขียนขึ้นนั้นผมอยากให้ เป็นบทความที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนและผู้ปกครอง เพราะส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนของเรา ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ มองข้ามไปทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องน่ารู้และเป็นเรื่องที่นักเรียนทุกคนควรจะได้รับทราบไว้บ้าง

อาหารในวิทยาลัย

แม้ว่าโรงเรียนของเราแบ่งออกเป็น ๗ คณะ แต่ครัวของเรามีเพียง ๔ ครัว คือ ๑ ครัวของคณะผู้บังคับการ ทำอาหารให้คณะผู้บังคับการ คณะสนามจันทร์ และคณะนันทอุทยาน ๒ ครัวของคณะสราญรมย์ ทำอาหารให้คณะพญาไทและคณะสราญรมย์ ๓ ครัวของคณะจิตรลดา ๔ ครัวของคณะดุสิต สมัยโรงเรียนเราตั้งใหม่ ๆ นั้น คือสมัยที่แต่ละคณะมีนักเรียนแค่ ๒๐-๓๐ คน เราใช้ระบบครัวรวมโดยมีผู้มารับเหมาประกอบอาหารให้นักเรียนทั้งหมด กล่าวคือชื่อแม่จิบ หรือชื่อไร่มั่นแน่ชัด ต่อมาเมื่อตอนสงครามโลกครั้งที่สองเราอพยพไปยังบางปะอินและยุติการสอนชั่วคราว เมื่อเปิดโรงเรียนอีกครั้งจำนวนนักเรียนแต่ละคณะก็เพิ่มขึ้น ระบบครัวรวมจำต้องยุติไปโดยปริยาย จึงกลายมาเป็นหน้าที่ของครูผู้กำกับคณะ โดยจะไปจ้างคนมารับเหมาประกอบอาหาร หรือจะจัดทำเองก็ได้ เงินค่าอาหารของนักเรียนเมื่อผู้กำกับคณะรวบรวมได้แล้วต้องส่งยังพระคลังข้างที่ จากนั้นจึงทำบัญชีรายจ่ายส่งต่อพระคลัง จึงเบิกเงินออกมาได้ ถ้าครูผู้กำกับคณะรับประทานอาหารเอง แปลว่า จะต้องใช้ความสามารถมากในการจัดหาของสดของแห้งมาประกอบอาหาร เพราะเงินค่าอาหารนี้

คิดแล้วน้อยมาก ค่าอาหารนักเรียนคนละ ๑,๕๐๐ บาทต่อภาค
ประมาณว่าภาคหนึ่งมี ๘๐ วัน จึงเป็นค่าอาหารวันละ ๑๘.๗๕ บาท
ซึ่งประกอบด้วยอาหาร ๓ มื้อพร้อมทั้งของหวาน

อาหารที่คณะจัดหาส่วนใหญ่ก็รับประทานกันได้ทั้งนั้น
แม้จะไม่อร่อยเลิศรสแต่ก็ไม่ถึงกับรับประทานไม่ลง และปริมาณ
ก็พอเพียงแก่ความต้องการของนักเรียนทุกคน (ซึ่งมีกระเพาะโต
กว่าปกติอย่างน่าตกใจ) เดิมการประกอบอาหารของแต่ละคณะ
ไม่เหมือนกัน คณะผู้บังคับการได้ปลามากก็ทำข้าวต้มปลา คณะดุสิต
ได้กุ่มมากก็ทำข้าวต้มกุ่ม คณะจิตรลดาได้เปิดก็ทำข้าวต้มเปิด คณะ
ทีนี้จะเกิดปัญหา คือ นักเรียนผู้บังคับการอาจจะเกลียดปลาแต่
พิสมัยกุ่มของคณะดุสิต แล้วก็จะต้องเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งก่อให้เกิด
ความไม่เป็นระเบียบ ท่านผู้กำกับคณะจึงประชุมกันตัด
ปัญหา ออกตารางอาหาร ทุกคณะจึงทำอาหารเหมือนกันหมดผมจึง
ขอแนะนำว่า นักเรียนทั้งหลายผู้เจ้าจงอย่าวิจารณ์รสชาติอาหาร
ต่อเขี้ยว มิฉะนั้นอาจเกิดตารางปรุงรสชาติอาหารได้ เพราะ “เรา
ทำได้” จะ

เมื่อกล่าวถึงอาหารของแต่ละคณะแล้ว ก็จำต้องกล่าวถึง
อาหารที่คนภายนอกนำเข้ามาขายภายในโรงเรียน การขอเข้ามา

ขายของในโรงเรียน เราไม่มีการคิดค่าเช่าที่หรือค่าใด ๆ ทั้งสิ้น แต่
ทางโรงเรียนขอให้ผู้ประกอบการค้าห้ามหากำไรจากนักเรียนจน
เกินไป เดิมเรามีแจ็กโง่งขายอาหารทุกชนิด เช่น ข้าวแกง
บะหมี่ ฯลฯ ต่อมาทางโรงเรียนพิจารณาเห็นว่าอาหารที่แจ็กโง่ง
นำมาขายทำให้นักเรียนหมดเปลืองสตังค์ต่างค์โดยเปล่าประโยชน์
เพราะอาหารแบบที่แจ็กโง่งนำมาขายทางคณะก็จัดอยู่แล้ว แจ็กโง่ง
จึงต้องขนหม้อข้าวไปตั้งหลังกนอกโรงเรียน และเส้นหมี่ลูกชั้นคง
มิใช่อาหารหลักใหญ่เช่นข้าว ดังนั้น เราจึงต้อนรับแม่ค้ารายใหม่
ผู้ยึดมั่นในอุดมการณ์เส้นหมี่ลูกชั้น คือ ตั้งหน้าตั้งตาทำแต่เส้นหมี่
ลูกชั้น จนกว่าลูกชั้นหรือเส้นหมี่จะหมดจากโลก การที่โรงเรียน
ยอมให้มีการขายเส้นหมี่ลูกชั้น ผมคิดว่าเป็นการผ่อนปรนประการ
หนึ่ง ตามจริงแล้วโรงเรียนต้องการให้ผู้ประกอบการค้าขายเฉพาะ
เครื่องต้มและขนมแต่นักเรียนส่วนใหญ่คงไม่ยอมรับ เพราะฉะนั้น
ถ้าวันใดลูกชั้นแดงจากโรงเรียนไป ก็แปลว่าจุดประสงค์ของ
โรงเรียนบรรลุผล

ผม (ขนบนหนังศีรษะ) กับนักเรียน

ผู้ปกครองบางท่านอาจสงสัยว่าทำไมนักเรียนนิวชิราวุธจึงตัด
ผมสั้นแบบนักเรียนเตรียมทหารทั้ง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการยอม

ให้นักเรียนไว้ผมยาวได้แล้ว ถ้าใครเข้าโรงเรียนพร้อมผม คือ พ.ศ. ๒๕๐๘ คงจำได้ว่าสมัยนั้นนักเรียนชิวราวุธไว้ผมแบบทรง ทรงของจำเป็นของนักเรียนทุกคน คือน้ำมันใส่ผมและหวี เพราะทุกคนไม่ปล่อยให้ผมให้กระเซอะกระเซิง รูปถ่ายทั้งโรงเรียนคงยืนยันได้ดี ต่อมาเมื่อผมอยู่ ป. ๕ ก็มีคำสั่งให้นักเรียนทุกคนตัดผมทรง ลานบินต้อนรับสระว่ายน้ำ เพราะน้ำมันใส่ผมจะทำให้หน้าใน สระเสียได้ แรกก็มีปฏิกิริยาจากนักเรียนบางคนบ้าง แต่การมีผมยาว ๒ เซ็นติเมตร เป็นระเบียบย่อมดีกว่าการมีผมทรงหนูตะหะ หรือดีกว่าการไม่มีผมบนหนังศีรษะเลยทุกอย่างจึงเรียบร้อย คือ นักเรียนทุกคนรับหน้าผมเหลือแค่ ๒ ซม. แม้ว่านักเรียนคนนั้น จะไม่เคยใช้สระว่ายน้ำให้เป็นประโยชน์เลยก็ตาม

งานคณะที่สาบสูญ

งานคณะเป็นงานที่แสดงถึงความสามารถด้านสังคมของนักเรียนแต่ละคณะ งานคณะมักจะมีการแสดงที่ไม่ซ้ำแบบใคร มีลูกเล่นที่แพรวพราวมาแสดง งานคณะจะจัดขึ้นในเทอมที่สอง โดยจะมีการจับสลากกำหนดวันงานของแต่ละคณะ เมื่อถึงวันงาน แต่ละคณะจะกราบเรียนเชิญท่านผู้บังคับการ ท่านผู้กำกับคณะ

ครูอาจารย์ หัวหน้าคณะ นักเรียนปีสุดท้ายของโรงเรียน และนักเรียนที่สังกัดสมาคมทุกสมาคม รวมทั้งแขกผู้มีเกียรติซึ่งเป็นบุคคลภายนอก เมื่อสิ้นสุดงานของทุกคณะ จะมีการตัดสินโดยกรรมการซึ่งตั้งขึ้นมา เพื่อมอบรางวัลให้แก่คณะที่มีความสามารถมากที่สุด ซึ่งการมีรางวัลนี้เองทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายเป็นผลเสียต่อนักเรียนเองโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว เป็นการผิดวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่ให้มีงานคณะ โรงเรียนต้องการให้นักเรียนทำงานเป็น รู้จักการแบ่งงาน รู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักการติดต่อสมาคม เมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้วจะได้ใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากโรงเรียนให้เป็นประโยชน์และด้วยเหตุผลอีกประการ คือ โรงเรียนต้องส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งจัดโดยกรมพลศึกษา ซึ่งมีขึ้นในระยะเวลาเดียวกันกับงานคณะ ดังนั้นงานคณะจึงมีเป็นครั้งสุดท้ายใน พ.ศ. ๒๕๑๓ จริงอยู่เราได้ชื่อเสียงมากมายจากการชนะเลิศการแข่งขัน แต่ไม่คุ้มกับผลประโยชน์ของนักเรียนที่สูญไปพร้อมกับงานคณะซึ่งผมคิดว่าทางโรงเรียนคงหาทางออกที่ดีที่สุดเพื่อรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงของโรงเรียน และผลประโยชน์ของนักเรียน ซึ่งจะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนเหมือนกัน

สมาคมนักเรียนเก่ากับโรงเรียน

นักเรียนหลายคนคงจะคิดว่าสมาคมนักเรียนเก่ามีบทบาทมากในโรงเรียนของเรา “คุณคิดผิด” สมาคมนักเรียนเก่าไม่มีอำนาจหรือมีบทบาทใด ๆ ในโรงเรียนเลย หน่วยงานที่มีบทบาทมากในโรงเรียนของเรา คือ คณะกรรมการอำนวยการวชิราวุธวิทยาลัย ซึ่งประกอบขึ้นด้วยกรรมการโดยคุณวุฒิและกรรมการโดยตำแหน่ง (นักเรียนผู้โตสนใจจริง ๆ ค้นหารายนามได้จากห้องสมุดหรือหนังสือของโรงเรียนเล่มเก่า ๆ ถ้าจนปัญญาจริง ๆ ถามท่านผู้กำกับคณะก็ได้จะ) บางครั้งสมาคมก็ทูลเกล้า ๆ ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศล เช่น การสร้างสระว่ายน้ำ หรืออะไรต่อมิอะไร ซึ่งสมาคมคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนทั้งสิ้น

ผลประโยชน์ของสมาคมหาได้จากงานวชิราวุธที่จัดขึ้นที่วังสราญรมย์ นักเรียนบางคนอาจจะคิดว่าสมาคมนักเรียนเก่าดูแลทรัพย์สินส่วนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่โรงเรียนก็เช่นเดิมครับ “คุณคิดผิด” เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของพระคลังข้างที่ ซึ่งผู้อำนวยการพระคลังข้างที่เป็นทั้งเหรียญกษาปณ์และกรรมการของคณะกรรมการอำนวยการวชิราวุธวิทยาลัย ดังนั้นทุกปีทางโรงเรียนจะจัดงบประมาณว่า ปีนี้โรงเรียนเราต้องใช้เงินเท่าใด รับเงินมาเท่าใด ขาดทุนเท่าใด แล้วส่งต่อคณะกรรมการ เมื่องบประมาณผ่านแล้ว (หลังจากถูกต้องออกบ้างตามธรรมดา) พระคลังข้างที่จึงจะจัดเงินให้

ขอขอบคุณ อาจารย์จิต พิงประดิษฐ์ ผู้บรรยายบางคน

วันนั้น.....เราอยู่กันเป็นสุข
วันนั้น.....เราพร้อมสนุกกันพร้อมหน้า
วันนั้น.....เราเรียนสารพัดวิทยา
วันนั้น.....เราเฮฮาอยู่ด้วยกัน
วันนั้น.....เราพร้อมทีมเข้าต่อสู้
วันนั้น.....เราพร้อมสู้สนามแข่งขัน
วันนั้น.....เราไม่ย่อท้อทุกสิ่งอัน
วันนั้น.....วันสุขสันต์อนันต์มี

วันนั้น.....วันสุดท้ายจำใจจาก
วันนั้น.....วันจำพรากจากห่างหนี
วันนั้น.....แล้วขาดสิ้นขงไมตรี
วันนั้น.....ที่จากกลับไม่กลับมา
วันนั้น.....วันสิ้นสัมพันธ์ในวันก่อน
วันนั้น.....แล้วอวสานถึงกันหนา
วันนั้น.....วันที่เราเศร้าโศกา
วันนั้น.....วันอำลาเพื่อนยาไป

พรุ่งนี้.....เป็นอย่างไรใครรูบ้าง
พรุ่งนี้.....คงอ้างว้างยิ่งไหน
พรุ่งนี้.....คงคำนึงถึงเพื่อนผู้ห่างไกล
พรุ่งนี้.....มีทำไม.....ทำไมกัน
พรุ่งนี้.....คงเหลือแต่ความหลัง
พรุ่งนี้.....คงจะฟังทุกสิ่งสรรพ
พรุ่งนี้.....คงไม่เหมือนเช่นทุกวัน
พรุ่งนี้.....ฉันมั่นใจ.....ไม่มีเธอ

ทำเนียบรุ่น

๓๐๔๙	ดวงเดช บุณนาค	ส.ร. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๗	ป. ๔
๓๑๓๗	บวรพิตร พิบูลสงคราม	ส.ร. — พ.ท.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๔
๓๑๕๑	ฉัตรชัย พวงจันทร์แดง	ส.ร. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๕๒	ฉัตรินทร์ นพจินดา	น.อ. — พ.ท.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๕๓	ชโยดม จินตวิโรจน์	ส.ร. — พ.ท.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๕๔	ชัยสิทธิ์ เกษรา	ส.จ. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๕๖	โชคชัย เกษจำรัส	น.อ. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๕๗	ดิเรก ลือสัตย์	น.อ. — ต.ส.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๕๘	ถิระ ไปษณเจริญ	น.อ. — พ.ท.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๖๓	พหล เจริญทอง	น.อ. — ต.ส.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๖๔	พงศธร แสงรุจิ	ส.ร. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๖๗	เรืองเดช มหาศรานนท์	น.อ. — ผ.บ.ก.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๖๘	วรนิติ คุณากร	น.อ. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๗๐	สมชาย รังคสิริ	น.อ. — พ.ท.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๗๑	สมาน หาญสงคราม	ส.ร. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓

๓๑๗๕	หัตถริน แสนโกศิก	ส.ร. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๗๗	พงษ์พันธุ์ พัฒนภักดี	ส.ร. — จ.ล.	๑๘ พ.ค. ๐๘	ป. ๓
๓๑๗๘	ประภัสพงษ์ สมรรคจันทร์	น.อ. — ด.ส.	๒ มิ.ย. ๐๘	ป. ๓
๓๑๗๙	ภาสกร ดั่งสมัคร	น.อ. — ผ.บ.ก.	๗ มิ.ย. ๐๘	ป. ๓
๓๑๘๓	ประกอบเกียรติ นินนาท	ส.จ. — ด.ส.	๑๒ ก.ย. ๐๘	ป. ๓
๓๒๑๕	ฉัตรชัย ศุภจิตกร	ส.จ. — จ.ล.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๒๙	จรัสวัฒน์ วิศาลสวัสดิ์	ส.จ. — พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๓๐	พิศุทธิ์ จุรีเกษ	น.อ. — จ.ล.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๓๑	ภูมิศักดิ์ ศาสนนันทน์	น.อ. — จ.ล.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๓๒	วรเวทย์ ตันติกุล	ส.ร. — พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๓๓	อนุศิลป์ สิริเวชชะพันธ์	ส.ร. — พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๗๕	ชาญวิทย์ ยอดมณี	ส.ร. — พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๐๙	ป. ๕
๓๒๙๘	อภิวัฒน์ อัครนิทัต	น.อ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๖
๓๓๐๖	วาทีน ศรีตระกุล	น.อ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๐๙	เอกพงศ์ ปลัดรักษา	ส.จ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๑๑	สุนันต์ สุมาวงศ์	ส.จ. — ด.ส.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๑๒	เศกสม สืบแสง	ส.จ. — พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๑๓	สุทรรศน์ เดชกุญชร	ส.ร. — พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕

๓๓๑๖	ศรนัดดา ตันทนันทน์	น.อ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๑๗	ศุภกิจ ศรีจันทร์นนท์	ส.ร. — ต.ส.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๑๘	ศักดิ์ชัย ลีสุวรรณค์	น.อ. — ต.ส.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๒๓	วีราเชษฐ์ เนตรรังษี	น.อ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๒๕	วรทัศน์ ธีนวารชร	น.อ. — จ.ล.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๒๗	ปรารภนา กังสดาลย์	ส.จ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๒๙	บัญชา พงษ์พานิช	ส.จ. — ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๓๑	दनัย บัวเลิศ	ส.ร. — จ.ล.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๓๒	เฉลิมชัย เกษมสำราญ	ส.ร. — จ.ล.	๑๗ พ.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๓๓๔	เนตร จันทร์ศมี	ส.ร. — พ.ท.	๕ ต.ค. ๑๐	ป. ๕
๓๔๒๔	กฤษดา จันทร์ศักดิ์	ส.ร. — พ.ท.	๑๙ พ.ค. ๑๑	ป. ๖
๓๔๒๕	พงศ์ไพบุลย์ สิทธิคุณ	ส.ร. — พ.ท.	๑๙ พ.ค. ๑๑	ป. ๖
๓๕๒๖	ประกิตติ บุญเกียรติ	ส.ร. — จ.ล.	๑๙ พ.ค. ๑๒	ป. ๗
๓๕๒๘	ธานี จุฑะพันธ์	น.อ. — พ.ท.	๑๙ พ.ค. ๑๒	ป. ๗
๓๕๒๙	ธัญญวัฒน์ ทองจิตติ	ส.จ. — ผ.บ.ก.	๑๙ พ.ค. ๑๒	ป. ๗
๓๖๒๐	ชลธิชา วีรสาร	— จ.ล.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๒
๓๖๒๓	อภิชาติ มาไพศาลสิน	— ต.ส.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๒๔	อิทธิพล ภู่พุกัก	— ผ.บ.ก.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑

๓๖๒๕	ชนะบุลย์ เพ็ญธุระ	— พ.ท.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๒๖	ตัน โลหารขุน	— จ.ล.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๒๗	วรวุฒิ ลีนานนท์	— พ.ท.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๒๘	โมไนย ไกรฤกษ์	— ผ.บ.ก.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๑	คมสัน วิชชวุฒ	— จ.ล.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๓	ทิมโชติ สุวรรณาคม	— จ.ล.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๔	วิชฌุ ชัยวานิชศิริ	— จ.ล.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๕	วิวัฒน์ เตชะพูนผล	— ต.ส.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๖	ศักดิ์สิน บัจจักขภิต	— พ.ท.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๗	พีระศักดิ์ โภคัยเสวี	— ผ.บ.ก.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๘	วิวัฒน์ จิระวัฒนาสมกุล	— ต.ส.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๓๙	ผลรักษ์ บัจจักขภิต	— พ.ท.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๔๑	ศรีภพ สารสาส	— ต.ส.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๔๔	ธีรศักดิ์ กลิ่นพงษา	— จ.ล.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๖๔๕	อาชวาคม ลีนานนท์	— พ.ท.	๒๐ พ.ค. ๑๓	ม.ศ. ๑
๓๗๒๙	ทศพร พุกกะณะสุต	— พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๑๔	ม.ศ. ๒
๓๙๕๑	สันติ เวือนพันธ์	— ผ.บ.ก.	๑๗ พ.ค. ๑๕	ม.ศ. ๓
๓๙๕๒	สุขุม กุลทนนท์	— พ.ท.	๑๗ พ.ค. ๑๕	ม.ศ. ๓

ความจริงพวกเธอส่วนใหญ่ไม่ได้ตกให้เก็บหรอก
แต่ก็นับว่าหล่นหายไปจากพวกเราก่อนที่จะจบวิชา
วุฒวิทย์รุ่นที่ ๔๗ พร้อม ๆ กับพวกเรา ลือแยกไปจาก
พวกเรา เพราะอะไร เอาไว้ว่ากันตอนหลัง ถ้าลือจำใจแยก
ไปด้วยเหตุที่ไม่ใคร่จะสวຍแล้วถูกลงไปในนั้นก็คิดว่ามันก็
แก่นั่นแหละ ก็แล้วกัน

* * * * *

เก็บตก

* * * * *

ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ปีนั้นเริ่มแรกของพวกเรา วิชชีศิลป์เจ็ด
ที่ได้จับกลุ่มใหญ่ขึ้นเป็นกลุ่มแรกในการเรียนชั้นต่ำสุด ปี.๓ ของ
โรงเรียน เราจะมีกันกี่คนตอนนั้นแล้วสมทบต่อ ๆ เข้ามาเรื่อย ๆ
จนสุดท้ายปีนี้ เพื่อนเราหดไปแล้วถึง ๕๔ คนเอาจะเริ่มตั้งแต่แรก
เลยละ

๑. ทวีศักดิ์ นิมิหุต

๑๑๔/๑ บางเขน นนทบุรี

ออกกลางปีการศึกษา ๒๕๐๘

“นก” ลักษณะพิเศษเป็นยังไงหลายคนคงลืมไปแล้วแต่จำ
เอาแต่ชื่อก็แล้วกัน เขาตะคนแรกที่แผ่นสู่โลกภายนอกเร็ว
ของพวกเรา

๒. ยอดคม ไกรสรพงษ์

๘๔ ระนองกลาง ดุสิต กรุงเทพ ฯ
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๐๘
ปีเดียวเท่านั้นเอง ที่ยมอยู่กับพวกเรา

๓. ประพันธ์ คล้ายสุพรรณ

๔๔ ซอยเจริญมิตร สุขุมวิท ๖๓ พระโขนง กรุงเทพ ฯ
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๐
ด้วยเหตุสำคัญบางประการ ประพันธ์จึงต้องออกจากโรงเรียน

๔. วินิจ นิลกำแหง

๓๔๙ สุขุขทัย ดุสิต กรุงเทพ ฯ
ตกซ้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๐ — ๒๕๑๑
“แฝด” มาตั้งแล้วก็ไปตั้ง ตอนเข้ามามีอยู่ ป. ๕ ก. แล้ว
ก็ตกตอนปลายปี นี้แหละหนาดังนั้นก็มักดับ

๕. วินัย นิลกำแหง

๓๔๙ สุขุขทัย ดุสิต กรุงเทพ ฯ
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๕
แฝด (น้อง) อยู่เล่นกีฬาให้คณะ ผ.บ.ก จนจบ ม. ๖ เท่านั้น

๖. สาร์รัฐ คามพิทักษ์

๒๕๙/๕๐ พระโขนง กรุงเทพ ฯ
ตกซ้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๑ — ๒๕๑๒
หลังจากโดนเป็นเพชฌิตาดำแห่งหอนาฬิกา ทำให้สาร์รัฐ
สมองเสื่อมเพื่อน ๆ เลยช่วยดึงได้แค่ ม. ๗ เท่านั้น

๗. สมพงษ์ สุทธิพงศ์เกียรติ

๙๒/๔๒ ซอยพาสนา เอกมัย กรุงเทพ ฯ
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๑
“หนมก” ชะอย่าง กินได้ทุกอย่าง (โดยเฉพาะ แอปเปิ้ล)

๘. สัมพันธ์ ภูอารีย์

๗ สุขุขทัย ซอย ๒ ดุสิต กรุงเทพ ฯ
ตกซ้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๑ — ๒๕๑๒
“โรตัก” ผู้ควบคุมกาลเวลาโดยเฉพาะเวลาเลิกเรียน
(๑๐.๕๐) น. แต่โรตักก็แพ้กาลเวลาตอน ป. ๖ (๓ ปี) โรตัก
ออกพร้อมกับตอนจบหุ่นอภินิหาร

๙. สรพล ภูมิวัฒน์

๗๗๑/๕๕ ถนนสว่าง บางรัก กรุงเทพ ฯ
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๒
“สรพล” ออกตามพี่ชายไป ทั่ว ๆ ที่ใจยังรักจะอยู่ต่อกับเพื่อน

๑๐. พุฒิพงศ์ พุ่มหิรัญญ์

๖๙๗ ถนนตากสิน สำหรั บุกโคล ธนบุรี

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๒

“หรั่ง” เป็นนักวิ่งผีตีนจัดที่ส่งตรงมาจากนอก เดียวนี้หรั่ง
คงออกไปวิ่งที่ไหนสักแห่งแล้ว

๑๑. ประพนธ์ หัตถณะ

๕๒ อาคารพิบูลเวศม์ คลองตัน พระโขนง กรุงเทพฯ

ตกซ้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ — ๒๕๑๔

“ป็น” ประตู่ที่เหนียวที่สุดของคณะจิตรลดา ออกตอนสิ้นปี

ม. ๖

๑๒. วรเวทย์ จำปรัตน์

๓๒๐ ถนนอินทรพิทักษ์ หิรัญรูจี กรุงเทพฯ

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๓

“ฝน” เป็นคนชอบสนุก ดังนั้นจึงหนีพวกเราไปลองชีวิต

ภายนอกดูบ้าง

๑๓. อุตสาหะ ศรจิตติ

๑๓๘ ซอยองครักษ์ ถนนนครไชยศรี ดุสิต กรุงเทพฯ

ออกต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓

๒ — ๓ วัน เท่านั้นที่ได้เข้ามาร่วมอยู่กับพวกเรา แล้วก็
ตัดสิ้นใจลาจากไป

๑๔. วิศรุต สุวรรณปรีชา

๓/๘ ถนนสวรรคโลก กรุงเทพฯ

ตกซ้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

“แขก” เป็นนักวิ่งของทีมโรงเรียน สร้างชื่อเสียงให้กับ
โรงเรียนไว้มากคนหนึ่ง

๑๕. นิพนธ์ มลิณฑสุวรรณ

๔๑๘ ถนนอิสรภาพ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ตกซ้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

เพื่อน ๆ เรียก “เจ็อย” แต่สาว ๆ เรียก “จ้อย” मुखตล
ของเจ็อย มักจะเรียกเสียงหัวเราะจากเพื่อน ๆ ได้เสมอไม่
ค่อยพลาดเป้า งานอดิเรกของเจ็อยคือ สะสมไข่มุกที่หน้า
ท้อง

๑๖. กิตติโรจน์ เกษะคุปต์

๒๕ สุขุมวิท ๒๐ คลองเตย พระโขนง กรุงเทพฯ ฯ
ตกช้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

“เหมียว” มีนิสัยร่าเริงเหมือนเด็ก ๆ ยามแก่ แต่เหมียวก็พยายามขุ่นจนโตจนได้

๑๗. สุรพล จันทรสุวรรณ

ค่ายธนระวีardt ปรานบุรี ประจวบคีรีขันธ์
ตกช้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

ดูย มีรอยลั้กั้มที่ดำขำประทับใจมวลชนไม่เบาทีเดียว เสีย
ตายที่ดูยมีเวลาลั้กั้มน้อยไปหน่อย

๑๘. ขวัญชัย ชัยจินดา

๖๖/๖๑ ซอยปทุมณวิถี สุขุมวิท ๑๐๑ พระโขนง กรุงเทพฯ ฯ
ตกช้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

ฉายา “ขวัญชาย” เป็นที่กล่าวขวัญและรู้จักดีในหมู่เพื่อนฝูง
อยู่พักหนึ่ง

๑๙. เวชสิทธิ์ วรรณสุต

๑๑๒๔ พหลโยธิน บางเขน กรุงเทพฯ ฯ
ตกช้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

“บี” ใช้เวลาอ่านหนังสือบู๊ลิ้มเป็นหลัก ทำให้บี้เรียนรอกพวก
เราและพวกเราก็แข่งไปในที่สุด

๒๐. ศุภโชค เอี้ยวชูวงศ์

๒/๑ ถนนติบุ๊ก อ. เมือง จ. ภูเก็ต
ตกช้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

“เอี้ยว” ผู้มีความขยันที่สุดในห้อง แต่เอี้ยวมีความจำกัด
ทางสมองซึ่งบังคับให้เอี้ยวมาอยู่รุ่นเรา

๒๑. ชูศักดิ์ สิงห์เสณี

๕๓๔ ทรงวาด ตอน ๒ ซอย ๒ จักรวรรดิ กรุงเทพฯ ฯ
ตกช้ำชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

กั้ง เต็งหนึ่งบูโรงเรียนผู้ประสบเหตุฉุกเฉินก่อนรับตำแหน่ง
๒ — ๓ ปี ทำให้เอี้ยวเต็งแทน

๒๒. อัมพร โภยสมบูรณ์

๓๑ ซอยแจ่มจันทร์ เอกมัย กรุงเทพ ฯ

ตกชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

หนุ่มๆ เกิดผู้เงียบขรึม เขาก้าวมาสู่วงการ VC และ say-good bye ในที่สุด

๒๓. พิกพ วัฒนานุกิจ

ถนนวัฒนานุกิจ บ้านบึง ชลบุรี

ตกชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๔ — ๒๕๑๕

Centre บาสทีม ร.ร. ดวิยง นาม “บ๊นนว” วัวเป็นดาว
ตลกผู้มีอัยาศัยดี เป็นที่รักของเพื่อนและโค้ชบาสเสมอ

๒๔. ปฏิเวธ พิงอุบล

๖๗/๑ ถนนหน้าจวน นครปฐม

ออกต้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

งูดำในรูติน พอฝนตกสงสัยน้ำจะท่วมรู เค้นหาที่กำบังไว้
ก่อนเดี่ยวจะเป็นหวัดไซ้ “แอ้” !

๒๕. สันติมานะ ขอบเพื่อน

๖๕๙ สีแยกบ้านแขก กรุงเทพ ฯ

ออกกลางปีการศึกษา ๒๕๑๕

“ขอบเพื่อนแต่ไม่ขอบครู” ท่านผู้บังคับการเคยกล่าวประ
โยชน์กับเขาครั้งหนึ่ง

๒๖. อรรคฤทธิ์ ทรัพย์ยง

๑๕๗ ซอยเจริญพร ถนนประดิพัทธ์ พญาไท กรุงเทพ ฯ

ออกต้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

“อรรคฤทธิ์” ออกไปเรียนทหารต่อตามคุณพ่อ

๒๗. วีรพล ปรีชาชาญ

๕๗๑ ซอยเจริญมิตร สุขุมวิท ๗๑ กรุงเทพ ฯ

ออกต้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

คุณครูจำรัสเคยเรียกวีรพลว่า “นายกร่องเทศ” ทำให้วีรพล
ไม่ยอมอ้วน สไตร์เงินกระแทงบัดนี้

๒๘. ศิริพันธ์ สุระเวช

๑๙/๒ ตรอกโรงเจ ถนนเทอดไทย ตำบลบางยี่เรือ

อ. ธนบุรี กรุงเทพฯ ฯ

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

เพื่อน ๆ จำ "บ๊องส์" ได้ดีเสมอ เพราะบ๊องส์ไม่เคยทำให้เพื่อนเสียใจ

๒๙. ธนา ธนโกเศศ

๔๗/๑ หมู่ ๒ ตำบลโสนลอย บางบัวทอง นนทบุรี

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๔

ดาวตลกคู่ฟ้าพญาไท "นา" "เจ๊อย" นามิหุ่นอันทรมาณใจ "สังข์ทอง" เป็นที่สุด นานจากเพื่อน ๆ ไปเมื่อสิ้นปี มศ. ๒

๓๐. ทนงศักดิ์ วงศ์สุวรรณ

๕๘๘/๒๓ ซอยประดิษฐ์ผล จรัลสนิทวงศ์ บางกอกน้อย

อ. ธนบุรี กรุงเทพฯ ฯ

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

"แ๊ะ" มีพรสวรรค์ทางวาดเขียนเป็นพิเศษ จึงลาเพื่อน ๆ

ไปเรียน ช่างศิลป์ เมื่อจบ ม. ๖

๓๑. อรุณรักษ์ มหานีรานนท์

๑๑๒/๑๕ ซอยเบญจมิตร บางซื่อ ถนนกรุงเทพ —

นนทบุรี ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

"ขุนหมื่น" (น้องขุนพล) หันไปเอาดีทางด้านวิชาชีพ เพราะมีความสามารถซ่อมของดีให้เป็นของเสียได้ในพริบตาเดียว

๓๒. ปณัฎพงษ์ ดิยะวานิน

ออกต้นปีการศึกษา ๒๕๑๔

"แตน" เป็นนักประดิษฐ์ตัวยง นัยว่าจะออกไปช่วยคุณพ่อ ทำกิจการโรงน้ำแข็ง

๓๓. วชิรา พูลส์มบูรณ์

๓๒๕/๑ ซอยองครักษ์ บางกระบือ กรุงเทพฯ ฯ

ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

"วชิรา" ได้ไปใหญ่จัดงานรุ่นและจากเพื่อนร่วมรุ่นไปพร้อมกันงาน

๓๔. วรรณษา จารุภักดี

๑๖๗๒ ซอยบุญญาพาง บางซื่อ ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ
ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๖

“วัดสา” กวนเพื่อนร่วมรุ่นจนหมดฝีมือ เลยต้องออกไปหา
ที่กวนใหม่ตอนต้นปี ม. ๗

๓๕. อรรถพล ส่วนพูน

๘๐/๑๑ ซอยมิ่งขวัญ ถนนติวานนท์ นนทบุรี
ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“อึ้งย” มีฝีมือทางประดิษฐ์ (ระเบิด) เลยออกไปศึกษาต่อ
ณ ต่างโรงเรียน

๓๖. อิศร สุเสาร์จ

๒๖๕ บางกอกน้อย บางขุนนนท์ กรุงเทพฯ ฯ
ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“รอก” ตามขุนหมื่นไปเรียนเทคโนโลยี ฯ ไปดีนะเพื่อน

๓๗. วีรวัฒน์ เอี่ยมศิริ

โรงงานสตีลปากกั พหลโยธิน อ. เมือง ลำปาง
ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“ไตรโว” ผู้ผลิตประวัติศาสตร์การ์ตูนของเด็กเล็กหนึ่ง และ
ตามมาสร้างชื่อเสียงต่อในคณะผู้บังคับการ

๓๘. บุญหัตถ์ อังรังวิทย์

๔๕๕ - ๔๕๙ พระราม ๔ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ฯ
ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“ถิก” นักเรียนพระราชทานในอดีตผู้มีความบ้าเป็นเอก-
ลักษณะ แม้ถิกจะจากไปครูลหลายท่านก็ยังคิดถึง

๓๙. เบริกเกียรติ มนต์เสรินทร์

๘๙/๗ ซอยตันดาล ริมคลองประปาบางซื่อ กรุงเทพฯ ฯ
ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“เสี่ยซัง” ถักแก๊ใหญ่แห่งคณะผู้บังคับการ ได้ข่าวว่าออก
ไปเล่นรักบี้ให้เตรียมอุดม ฯ

๔๐. ศิริเกียรติ ประไพหลง

๒๗๙ ซอยโภาคศิริ พหลโยธิน กรุงเทพฯ ฯ

ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

ผู้ที่เห็นคำว่า ศิริ ไม่พิน พอมาอยู่กับพวกเราก็พบเข้าหนึ่ง
แล้วก็เลยได้รับการสถาปนาชื่อนี้ก็เขาละ แร้ง !

๔๑. ธีรกุล พิชัยจุมพล

บ้านพัก ผอ. สร. พบ ร.ร. เสนารักษ์ พญาไท กรุงเทพฯ ฯ

ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“กวี” ถึงเอาจะแคบแต่ข้าก็หย่าญ กวีมีไปเสียหมดทุกอย่าง
(รวมทั้งกางเกงลายสก๊อตตัวนั้นด้วย)

๔๒. กวี สวามิภักดิ์

๔๓/๓ เสนานิคม ๑ ลาดยาว บางเขน กรุงเทพฯ ฯ

ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

“กวี” เป็นมนุษย์เคราะห์ร้ายคนหนึ่ง เพราะนาน ๆ จะตลก
สักที แถมยังผิดเสียด้วย เฮ้อ ! น่าสงสาร

๔๓. สมพงศ์ องค์กราภา

๑๒๓/๖ ซอยสุตันธาราม ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ

ออกกลางปีการศึกษา ๒๕๑๕

สมพงศ์เป็นนักกีฬาเล็ตร้อนที่เล่นได้โดยไม่ต้องซ้อมตั้งแต่
ออกไป ไม่มีใครได้รับข่าวเกี่ยวกับสมพงศ์อีกเลย

๔๔. ชรินทร์ วิษยานนท์

๒๙๔/๑ ถนนประดิพัทธ์ พญาไท กรุงเทพฯ ฯ

ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

อยู่เด็กเล็กเพื่อน ๆ เรียกว่า “นิน” แต่พอย้ายสังกัดเข้ามา
คณะใน ไหงกลายเป็น “หน้าหวาน” ไปได้ หน้าหวาน
พยายามขุ่นอย่างเต็มที่เพื่อที่จะอยู่กับเราต่อไป แต่ก็ต้องจาก
พวกเราไปตุงงานข้างนอกจนได้

๔๕. วิโรจน์ เขาวงศ์ศิริ

๒๑๘/๒ ถนนบรรทัดทอง ปทุมวัน กรุงเทพฯ ฯ

ออกสันปีการศึกษา ๒๕๑๕

ปกติเพื่อนเรียก “หยิง” บางทีก็เติม “เต๊ะ” เข้าไปเป็นสร้อย
เพื่อความไพเราะหยิงออกไปเรียนต่อที่อื่น เมื่อตอนจบ ม. ๖
พร้อมกับหันมากระซิบว่า “ไม่รู้ว่ากวางทองข้างนอกจะ
อร่อยสู้ข้างในได้หรือเปล่า”

๔๖. ประเสริฐ ีละบรรยงค์

๒๓๒๓ ถนนมิตรภาพ ซอย ๙๓ บางจาก กรุงเทพฯ ฯ
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๕

ผู้รอบรู้ประจำ ดุสิต นามกร “ขงเบ้ง” เพราะความรู้มาก
เพื่อน ๆ จึงต้องเบรคเป็นกัจฉัตร

๔๗. พิชัย เกตุพิง

๒๑๓ สุขุมวิท ๒๑ พระโขนง กรุงเทพฯ ฯ
ออกกลางปีการศึกษา ๒๕๑๖

“เสียม” ต้องออกไปเพราะโรคภัยมาเยี่ยมเยียน พอหายก็
เลยเข้าวัดบวชสึกมาได้ไม่เท่าไร โฉนเสียมชอบมายอก
เพื่อน ๆ ในโรงเรียนบ่อย ๆ ก็ไม่รู้ไร เสียมไม่น่าทำกันเลย!

๔๘. สุขุม กระสุต

๑๗๘/๖ ซอยวุฒิพันธ์ ถนนราชปรวกร มักระสัน
กรุงเทพฯ ฯ ตกชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๖

“ขุม” สุขุมสมชื่อ มักชอบแจกความสุขุมให้สาว ๆ ระวังนะ
ขุมเดี๋ยวจะกลายเป็น “เทพบุตรตัวแสบ” ไป

๔๙. อารัญ ผลคำบาย

๑๒ หมู่ ๔ ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมือง สมุทรสาคร
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๗

บุรุษเลือดน้ำเค็ม ผู้มีความบ้า พอ ๆ กับความเค็มของ
น้ำทะเล “อ้น” มักเล่นพริบคู่กับ ดู่ เสมอ สงสัยกำลัง
จะเหลื่อใช้จากการลากอวนที่บ้าน

๕๐. วรวัฒน์ จำปรัตน์

๕๑/๓ ซอยพงษ์สวัสดิ์ ถนนสนามบินน้ำ นนทบุรี
ออกสิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๖

“เบ้ง” น.ร. ศิลปินแรกของประเทศไทย ที่สอบเทียบ
แผนกวิทย์ได้อย่างปาฏิหาริย์ที่สุด

๕๑. กทา ธรรมมาวีระ

๑๑๐/๒๕ ซอยเจริญมิตร สุขุมวิท ๖๓ กรุงเทพฯ ฯ
ออกกลางปีการศึกษา ๒๕๑๖

“กร๊วก” จากเพื่อน ๆ ไปศึกษาการทำโรตี่ต่อที่ปากีสถาน
หวังว่ายังคงไม่ลืมสาวไทยนะ

๕๒. เกริกเกียรติ ศรีอรุณ

๑๔๘ ซอยมิตรอนันต์ ดุสิต กรุงเทพฯ ฯ

ออกชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๖

“คิด” เล็กแต่ตัว น่ารัก คุยน้อย ฝอยมาก เพื่อน ๆ ยัง

ไม่ลืม “จากพุดตมาเป็นเพื่อนตัด”

๕๓. พงศ์ไพบูลย์ สิทธิคุณ

๒๔/๑ อารีสัมพันธ์ ๕ พญาไท กรุงเทพฯ ฯ

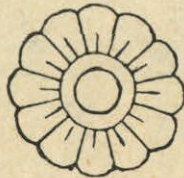
ตกชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๖

๕๔. ทศพร พุกกะณะสุต

๑๔ ศาลาแดง ซอย ๑ กรุงเทพฯ ฯ

ตกชั้นปีการศึกษา ๒๕๑๖

๗ ถ ๗

จดหมายจากลูกถึงคุณพ่อ

วชิราวุธวิทยาลัย ถนนสุขุโขทัย อ. ดุสิต กรุงเทพฯ

วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๓

กราบเท้าคุณพ่อที่เคารพอย่างสูง

พ่อคงทราบจากคุณป้าแล้วนะฮะว่า ผมเข้า ร.ร. เรียบร้อยแล้ว แต่พ่อคงทายเป็นงูหกหรือกว่า ผมรู้สึกอย่างไร ตอนแรกผมโกรธมากที่อยู่ดีๆ ก็ให้ผมมาสอบเข้า ร.ร. ประจำ แถมขุ่ขี้ญี่ให้ผมสอบเข้าให้ได้อีก โธ่ เรื่อง ร.ร. ประจำในสายตานักเรียนไปมาอย่างผมนั่นนะ ผมว่าเหมือนค่ายกักกันซะ เสาร์อาทิตย์จะไปเที่ยวที่ไหนก็ไม่ได้ เดือนนึงกลับบ้านหนเดียว แยะจัง แต่ตอนนี้ผมกลับรู้สึกเฉยๆ แถมรู้สึกว่ ร.ร. นี้มีอะไร แปลกๆ ดี ถ้าจะเรียกตามภาษาใหม่ก็ต้องเรียกว่า มีจุดยืนของตนเอง ผมเลยต้องระบายให้พ่อฟังบ้าง จะไปเล่าให้เพื่อนใน ร.ร. ฟังเดี๋ยวมันจะหาว่า ผมบ้าซะ เพราะพวกนี้บางคนอยู่มานานกว่าผมซะอีก

วันแรกที่ผมใส่ชุดราชปะแตนก็วันเปิด ร.ร. ละฮะ อี๊ดอัดจัง แต่ผมชอบแผลงคอ กับ หมวกหนีบสีน้ำเงิน ตอนนั่งรถมาจากบ้าน พวกผู้หญิงข้างบ้านมองกันใหญ่เลย (พวกผู้ชายก็คงมองแต่ผมไม่สนหรอก) พอถึงประตูด้านอำเภอดุสิต คุณป้าก็พาผมเดินเข้าไป คุณป้าเองก็ลืมนไปว่าจะพาผมไปมอบตัวที่ไหน พอได้เห็นเด็กนักเรียนตัวโตบ้อเริ่ม คุณป้าเลยถามเห็นเขาเข้าไปยังตึกไม้ทรงไทยเก่าๆ ที่ตั้งอยู่โดดเดี่ยว (ตอนหลังเพื่อนๆ เขาบอกให้เรียกหอประชุม) คุณป้า ก็พาผมไปที่นั่น มีผู้ใหญ่พาเด็กเดินไปที่ตึกนั้นเยอะเหมือนกัน คงเป็นพวกเข้าใหม่เหมือนผมที่หน้าหอประชุม มีพระบรมรูปรัชกาลที่ ๖ ประทับยืนอยู่ ผมรีบยกมือไหว้ตามแบบฉบับลูกที่ดีของพ่อ เห็นพวกผู้ใหญ่ที่เดินมาด้วยยิ้มกันใหญ่ แต่คุณป้ากลับยิ้มแห้งๆ บอกผมว่า, “หมวกจะลู่หมวก” ผมถึงนึกขึ้นได้ว่า ผมสวมหมวกอยู่ แต่ผมไม่เอาหมวก เพราะพวกเด็กที่มามอบตัวก็ปล่อยไปแบบผมเยอะแยะไป

บนตึกนั้น มีคนแก่อ้วน ๆ ทำทางใจดีนั่งเป็นสง่าอยู่ตรงกลาง และมีผู้ชายหนึ่งคนมาอยู่ทั้งสองข้าง คุณบ๊ายให้ผมทำความเคารพแล้วบอกชื่อนามสกุลไป เห็นคุณบ๊ายคุยกับคนแก่คนนั้นอย่างนอบน้อม มีท่านคะ ท่านชา ด้วยละพ่อ ก่อนที่ท่านคนนั้นกับคุณบ๊ายจะติดลมบน ก็พอดีกับผู้ชายที่ใส่แว่นบอกว่าให้ไปคณะพญาไท พ่อรู้เปล่า คณะพญาไท ก็คือคณะที่อยู่ตรงประตูข้านั้นแหละ พอไปถึงนักเรียนตัวใหญ่คนเดิมก็ปราดเข้ามาถามว่าผมอยู่คณะนี้หรือ แล้วเขาก็ช่วยหิ้วกระเป๋าเข้ามาเข้าคณะ

ที่คนนั้นพาผมไปยังห้อง ๆ หนึ่ง มีตุ๊กตาคู่เป็นแถวเลย เขาเลือกตุ๊กตาคู่ให้ผมตุ๊กตาคู่หนึ่ง แล้วบอกให้ผมจัดเสื้อผ้าเข้าตู้ ตู้ใบนี้คนเดียวมีสองชั้นครึ่ง ของผมตั้งเยอะไม่ทราบจะบรรจุลงไปอย่างไรถึงจะหมด คุณบ๊ายจะเข้ามาช่วย พี่เขาก็บอกว่า ปล่อยให้ผมทำเองเถอะ รู้สึกคุณบ๊ายจะเลื่อมใสเขาเอามาก เลยยืนคุยกับพี่คนนั้นอยู่ข้างนอก พอผมจัดตู้เสร็จ พี่เขาก็พาไปอีกห้องหนึ่งมีโต๊ะไม้ตั้งเป็นแถวแล้วก็ตามเดิม คือ ผมบรรเลงการจดหนังสือหนึ่งตั้งยักษ์ลงในโต๊ะได้สำเร็จด้วยตนเอง แต่ผู้เดียว พอคุณบ๊ายกลับไปแล้ว ผมก็นั่งซึมอยู่ตรงโต๊ะนั้น เพราะไม่รู้จะทำอะไร หรือคุยกับใคร ที่นี้มีเด็กอายุเท่าผมคงเห็นผมเหงาเลยมาคุยด้วย หมอนี่ชื่อ น้อย ละพ่อ เคย

อยู่เด็กเล็กมาก่อนเข้าตั้งแต่ ป. ๓ แน่ะ เขาเล่าอะไรต่อมิอะไรให้ผมฟังตั้งหลายอย่าง เป็นเรื่องเกี่ยวกับสมัยที่เขาอยู่เด็กเล็ก พอกลางวันก็เลยรวมกลุ่มกับพรรคพวกของน้อยไปกินข้าวแล้วดูหนังกันกลับเข้า ร.ร. อีกทีก็ตอนบ่าย น้อยก็พาไปดูตึกต่าง ๆ ใน ร.ร. มีมากจริง ๆ พ่อ ตอนเย็นยิ่งสนุกมีพรรคพวกเยอะแยะ นั่งคุยกันมั่งดูทีวีมั่ง มีพวกพี่ ๆ มาร่วมวงเฮฮามากมาย เป็นอันว่าวันแรกของผมจบลงด้วยดี ไม่เชิงอย่างที่คาดเอาไว้

พอทราบใหม่ว่า วันวันผมทำอะไรบ้าง ใน ร.ร. นี้มีกิจกรรมประเภทบังคับมากจังเลย สงสัยคงกลัวนักเรียนจะคิดถึงบ้าน จึงไม่ให้มีเวลาว่างมากนัก ผมตื่นนอนตอนหกโมงเช้า ลงมาอาบน้ำ แปรงฟันแต่งตัว อ้อ เรื่องอาบนานี่ตื่นตื่นมากซะ ห้องอาบน้ำเป็นห้องกว้าง ๆ มีติดมีบ่อซีเมนต์ ขังน้ำสะอาดไว้บ่อเบ้อเรื่ออยู่ตรงกลาง ใครจะอาบน้ำก็ตักอาบจากบ่อ หรือจะเปิดก๊อกอาบน้ำฝักบัวก็ได้ เขาติดไว้ให้ด้วย ตอนแรกผมนึกว่าจะนุ่งผ้าขาวม้าอาบน้ำกัน ที่แท้เขานุ่งลมห่มผ้าละพ่อ ผมแรก ๆ ก็เขินนุ่งกางเกงในต่อนอาบน้ำแทน พี่เขาเลยบอกว่า ที่ผมนุ่งกางเกงในนะ ยิ่งเป็นจุดสนใจใหญ่เพราะไม่มีใครทำกัน ถ้าถอดเสียก็จะไม่มีใครสนใจ เพราะมีเหมือน ๆ กันทั้งนั้นแหละ ผมเลยปฏิบัติตามโดยดี รู้สึก

ปลอดโปร่งเหมือนอมฮอล เมินโทลิปตัส ผมเคยคิดเล่น ๆ ก่อน
เข้า ร.ร. ที่เขาห้ามผู้หญิงเข้า ร.ร. นั้นะว่า ถ้าผู้หญิงแอบเข้ามา
เรียนจะได้ไหมเพิ่งจะมาได้คำตอบจากห้องอาบน้ำนั่นแหละ

ที่นี้พอ ๗ โมงเช้า คนงานจะตีระฆังเป็นสัญญาณให้เข้า
ห้องเรียน (ผมบอกพ่อแล้วว่า เขามีจุดยืนเป็นของตนเอง ร.ร. ข้าง
นอกใช้กระดิ่งไฟฟ้า ร.ร. นี้ใช้ระฆัง เท่าที่กันเยอะ) ๘ โมงเช้า
กลับคณะมากินข้าวเช้า ของกินตอนเช้า ก็เป็นพวกข้าวต้ม บาง
วัน ข้าวต้มเครื่อง เป็นข้าวต้มหมูบ้าง ข้าวต้มปลาบ้าง เพื่อน
บางคนที่อยู่ต่างคณะเขาบอกว่า เขากินข้าวต้มแผ่น ผมไม่ทราบ
ว่าเป็นอย่างไร เลยอธิบายให้พ่อฟังไม่ถูก บางวันก็เป็นข้าวต้มกับ
หรือ ข้าวต้มก้อย นั่นแหละซะ มีถั่วลิสงคั่วเป็นหลัก แล้วมีกับ
อย่างอื่นอีก ๒ อย่าง ๘ โมงครึ่ง ขึ้นหอประชุม สวดมนต์ทั้งครูและ
นักเรียน มีหัวหน้าแต่ละคณะผลัดกันไปนำสวด แล้วท่านผู้บังคับ
การ (คนอ้วน ๆ ที่ผมกล่าวไว้ข้างต้นนั่นแหละซะ ผมเพิ่งทราบว่า
ท่านเป็นผู้บังคับการ ทำทางท่านสง่าภาคภูมิจริงจัง ๆ นะพ่อ) ก็ให้
โอวาทหรือนัดหมาย บางครั้งก็มีคำชมพวกนักเรียนชั้นโต ๆ แลผม
พวก ๙ โมงเช้าเรียนต่อจนถึง ๑๐ โมงห้าสิบ หยุดพัก ช่วงนี้พวก
เราจะไปซื้อขนมกินที่เรือนจาก ที่นั่นเป็นโรงขายขนมแต่ทำไม

เรียกเรือนจากผมไม่ทราบ (อ้อ ผมขอเงินเดือนเพิ่มด้วยซะ ขอบ
คุณล่วงหน้า) แล้วกลับมาเรียนต่อตอนสิบเอ็ดโมงสิบห้า ช่วงนี้
แย่น้อยพ่อ ลมพัดมาเฉื่อย ๆ ท้องก็ตึง หน้าตาเลยหย่อน เรียน
ปนหลับจนบ่ายโมง ก็เลิกเรียนกลับมากินข้าวกลางวันทีคณะ บน
โรงเลี้ยง (เรียกชื่อยังกะทหารนั่นะ) มีโต๊ะตั้งไว้เป็นระเบียบ นั่ง
ได้โต๊ะละ ๑๙—๒๐ คน แบ่งเป็น ๔ สำหรับ ใครโชคไม่ค่อยดีได้
นั่งสำหรับที่มีมนุษย์ประเภทท้องยุงฟุงกระสอบละก็แย่น้อย อาหาร
ทุกมื้อ จะมี “บ๋อย” ตั้งสำหรับไว้ให้สำเร็จ พวกเรามีหน้าที่คัดข้าว
ใส่จาน รินน้ำใส่แก้ว แล้วก็ห่มากินเสร็จจะลุกลงมาเลยไม่ได้นะ
พ่อ ต้องคอยสัญญาณจากหัวหน้าก่อน อ้อ ระหว่างกินจะพูดเสียง
ดังไม่ได้เลย ต้องพูดกันเบา ๆ ไม่อย่างนั้นโดนหัวหน้าทำโทษ
พอกินข้าวกลางวันเสร็จก็เป็นเวลาว่างจนถึงบ่ายสองโมง ใครต้อง
เรียนดนตรีก็ไป ใครเรียนช่างปั้น ช่างไม้ก็ไป เป็นกิจกรรม
บังคับมีคะแนนด้วยซะ บ่ายสามโมงเลิกเรียนกลับคณะมาเปลี่ยน
ชุดเป็นชุดกีฬา บ่ายสามโมงสี่สิบห้า จะระฆังให้ทุกคนไปเข้า
แถวหน้าตึกขาว (ตึกที่ผมเรียน อยู่หลังหอประชุมซะ) หัวหน้า
นับยอดรายงานครูกีฬา แล้วก็แยกย้ายกันไปเล่นกีฬา อย่างพวก
ผมเข้าไปใหม่ ๆ พี่ ๆ เขาก็หัดให้เล่นรักบี้ ถ้าไม่ไหวก็ส่งไปเล่น

บาส ๆ ถ้ายังไม่ไหวอีกก็มีหวังได้ไปปลุกผักทำสวนครัว เหมือน
ชาวตอยชาวเขาเป็นงานอดิเรก กีฬาที่นี้แบ่งเป็นฤดู เทอมแรก
รักบี้ เทอมสองบาส ๆ เทอมสามฟุตบอล แล้วยังมีกีฬาอื่น ๆ อีก
มากมาย เล่นกันจนถึงหกโมงเย็น พวกพี่ ๆ ก็ปล่อยให้กลับคณะ
มาอาบน้ำ พอหกโมงครึ่งกินข้าวเย็น เสร็จแล้วเข้าห้องเพรช
(ห้องที่มีโต๊ะวางอยู่เป็นแถวนั้นแหละซะ เขาเรียกห้องเพรช พี่เขา
บอกว่ามาจากภาษาอังกฤษที่แปลว่า เตรียมตัว) นั่งทำการบ้าน
อ่านหนังสือกันเงียบ ๆ จะคุยอะอะไม่ได้ หรืออ่านหนังสืออ่านเล่น
ก็ไม่ได้ วิธีทำโทษก็มีแปลก ๆ ไว้จะเล่าให้พ่อฟังวันหลัง สองทุ่ม
ครึ่งเลิกเพรช ใครรักสะอาดก็ไปแปรงฟัน ส่วนผมพ่อคงทราบดี
พอสองทุ่มสี่สิบห้า หัวหน้าจะระฆังเข้าแถวนับยอดแล้ว ก็ขึ้นไป
สวดมนต์ข้างบน พวกนักเรียนที่เข้าใหม่ผลัดกันนำสวด แล้วแยก
ย้ายเข้าห้องนอน หัวหน้าจะเดินตรวจดูความเรียบร้อยแล้วก็ดับไฟ
เป็นอันว่า เสร็จสิ้นไปวันหนึ่ง

นักเรียนด้วยกันยังแบ่งเป็นชั้น ๆ อีกนะพ่อ แบบพวกผม
ม.ศ. ๑ ต้องเรียกนักเรียนตั้งแต่ ชั้น ม.ศ. ๓ ขึ้นไปว่าพี่ แล้วต้อง
จบประโยคด้วยคำว่า "ครับ" ทุกที เดินผ่านต้องก้มหลัง แล้วถ้า
พวกนี้สั่งทำอะไรก็ต้องทำตาม พวก ม.ศ. ๒ ก็ทำอย่างนี้กับพวก

ม.ศ. ๔ ม.ศ. ๕ พวก ม.ศ. ๓ ทำกับพวก ม.ศ. ๕ ตอนแรกผมก็
ไม่ค่อยพอใจที่มาสั่งให้ผมทำโน่นทำนี่ พี่เขาเลยอธิบายให้ฟังว่า
การใช้กันนะ เป็นการสอนเป็นการเรียนเหมือนกัน เพราะโตขึ้น
พวกผมก็ต้องเป็นรุ่นพี่ มีสิทธิใช้รุ่นน้อง หรือออกไปมีลูกน้อง
ถ้าไม่รู้อีกก่อนเลยว่า การรับใช้เป็นอย่างไรมาก่อนจะไปสั่งให้ลูกน้องเขา
ทำได้อย่างไร ถ้าส่งไปงานการอาจผิดพลาด ผมก็ว่าจริงอย่างที่พี่
เขาบอกนะพ่อ ตอนนั้นผมชัดเจนเท่า ชักผ้า ภูพื้น ล้างแก้ว เป็น
แล้วซะ ฟังตนเองได้ทุกอย่าง

ผมเขียนมาเล่าให้พ่อฟังเสียยืดยาว เห็นจะต้องกราบลา
ก่อนล่ะซะ พ่อคงสบายดีนะ ผมสวดมนต์ให้พ่อทุกคืน ผมว่าพ่อ
คิดถูกแล้วละที่ให้ผมเข้า ร.ร. นี้ ตอนนั้นผมชักคุ้นกับ ร.ร. และ
รู้สึกว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของ ร.ร. อย่างภาคภูมิใจแล้ว ปิดเทอม
คราวหน้าพ่อคงเห็นเองว่าผมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไร
บ้าง

รักและคิดถึงพ่อมากที่สุด

๖
จัน

“เขา” ผู้ที่ข้าพเจ้ารู้จัก

พิสุทธ์ จุริเกษ มศ. ๕ วิทยา

เขาได้รับเลือกเป็นหัวหน้าคนหนึ่ง
แน่นอน เขาภูมิใจ และชื่นใจในเกียรตินั้น
แต่สิ่งที่อยู่เหนือสิ่งอื่นใด นั่นคือ หน้า
หน้าที่ ที่ต้องปฏิบัติ ในนามของหัวหน้า
คุณเด็ก ทำโทษเด็ก แนะนำเด็ก ตักเตือนเด็ก
ให้สู่จุดมุ่งหมายของคำ สุภาพบุรุษ
คำปฏิญาณ ๓ ข้อ

๑. รักษาระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด
๒. ดูแลทุกข์สุขของนักเรียนร่วมคณะให้เป็นไปในทางที่
ชอบ
๓. ว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนร่วมคณะให้ประพฤติตนให้
เหมาะสมจะได้เป็นกำลังของประเทศชาติต่อไป
ไม่ใช่ของง่ายที่จะปฏิบัติให้ได้ครบทั้งสาม

แต่เขาก็พยายาม และพยายามได้สำเร็จ
ในความคิดของข้าพเจ้า

การกระทำของเขามีผล
ทำให้เด็ก โกรธ เกลียด อาฆาต
บางคนว่าทำเกินเหตุ ที่เขื่อนดี
บางคนว่า ไม่ใช่ประชาธิปไตย เป็นเผด็จการ
ไปโน่นนั่น

ผิดหรือที่เขาจะลงโทษผู้กระทำผิด
บ้านเมืองยังมีกฎหมายลงโทษผู้กระทำผิด
ระเบียบของโรงเรียน ก็คือ กฎหมายของโรงเรียน
ผิดด้วยหรือ ที่เขาจะเคร่งระเบียบ
ผิดด้วยหรือ ที่เขาจะเคารพกฎหมาย
ลงโทษเด็ก เด็กโกรธ เด็กด่า

สิ่งที่ทุกคนเกลียด คือ การถูกเอาเรื่องเมื่อทำผิด
ไม่ใช่เขาไม่ห้าม ไม่เตือน
“เตือนแล้ว ก็ยังทำ แล้วจะให้ัวเอาใจอีกหรือ” เขาพ่อ
“เหียม” “อันตราย” กลายเป็นสมญาของเขา
โดยการช่วยตั้งของพวกเด็กเด็ก
ไม่มีใครสักคนที่คิดว่า “ถ้าเขาไม่เหียมแล้วมันจะไม่ละ
หรือ”

ระเบียบและกฎ ที่ถูกตั้งขึ้น กำลังถูกละเลยในการปฏิบัติ
เขาจึงต้องถลำทั้งตัวเพื่อรักษา
ผลลัพธ์ เขา จึงต้องถูกทิ้งให้เปล่าเปลี่ยว
เขาถลาลึกเกินไป ลึกเกินไปกว่าหัวหน้าคนอื่น
อุดมคติ แน่ละ อุดมคติที่อยู่เหนือสิ่งใด
ประโยชน์ ที่เกิดขึ้น ได้กับโรงเรียน ได้กับตัวเด็ก
และอาจถึงชาติ ในอนาคต

แต่ผล ที่เกิดกับเขา คือ ความเปล่าเปลี่ยว
ใจที่ควรจะพอง จึงได้แต่ยุบ
อุดมคติที่กินไม่อิ่ม มันคำขาทังคู้ของเขาให้ยื่นหยัด
ทั้งยังก้าวตลลุ่ยไปในอุปสรรค

เพื่อให้บรรลุถึงความสำเร็จ
ในการทำหน้าที่ให้สมกับตำแหน่ง “หัวหน้า”
ที่ไม่ได้มีไว้ แค ติระฆังและนับแถว
๑ ปี เวียนบรรจบ หน้าที่เขาสิ้นสุด
ผลงานของเขายังอยู่ ยังปรากฏในสายตาคอนทั้งหลาย
หลายคนชื่นชม หลายคนศรัทธา
แต่มีอีกมาก ที่ไม่เข้าใจ
และมีบางส่วน ที่อคติ
ข้าพเจ้า จึงต้องเขียน เขียนขึ้นเพื่อถามเขาเหล่านั้นว่า
“ควรแล้วหรือที่ท่านจะเกลียดเขา”
ไม่ต้องหาที่ส่งคำตอบ
แต่จงตอบแก้ไขของท่านเอง
ที่สำคัญที่สุด จงมีเหตุผล
อย่าดูแค่หน้าตา และท่าทาง
จงดูซึ่งให้ถึงใจ
ยังไม่สายจนเกินไป ที่จะกล่าวคำว่า รัก กับเขาใหม่
ไม่จำเป็นต้องเป็นคำพูด เพียงแค่ “แววดา” คงจะพอ.

รักของก้อง

สุพรรณีย์ เคนกฤษณ์ มศ. ๕ วิทยาศาสตร์

ก้องพบหล่อนครั้งแรกในงานเลี้ยงวันเกิดเพื่อนของเขา
คนหนึ่ง อ้อด เจ้าภาพของงานเป็นคนแนะนำเขาให้รู้จักกับ
หล่อน

“เฮ้ย ก้องรู้จักกันเสียซี น้ออ้ย เพื่อนอวเอง”

ก้องก็มึนศีรษะให้หล่อนเล็กน้อยเป็นเชิงท้าทาย อ้อยเป็น
คนรูปร่างเล็กแบบบางเหมือนกับผู้หญิงส่วนมากที่เขาเคยเห็น ผิว
ของหล่อนค่อนข้างขาว เขายอมรับกับตัวเองว่าหล่อนเป็นผู้หญิง
ที่น่ารักมากที่สุดทีเดียว

งานคืนนั้น ชายหนุ่มคุยและออกไปเต้นรำกับหล่อน หลาย
เพลง และเมื่อได้ทราบว่หล่อนมากับเพื่อน เขาก็อาสาจะพาไป
ส่งบ้าน แต่หญิงสาวปฏิเสธ

“ตุ้ม” หล่อนหมายถึงเพื่อนสาวของหล่อน “เขาจองตั้งแต่
ขามาแล้วละว่าจะไปส่ง เอาไว้คราวหน้าก็แล้วกันนะคะ”

เขาออกจะผิดหวังเล็กน้อยเมื่อได้ยินคำตอบ แต่ถึงอย่างไร
เขาก็ไม่ลืมที่จะถามหมายเลขโทรศัพท์ของหล่อนไว้

สองสามวันหลังจากวันนั้น เขาโทรศัพท์ไปหาหล่อน ก้อง
ยอมรับว่าเขาตื่นตื่นเล็กน้อย จากที่เคยได้ยินเพื่อนฝูงพูดกัน
ชายหนุ่มจำได้ว่าบิดาของอ้อยเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ระดับ
นายพันตำรวจเอก และที่สำคัญคือออกจะเป็นคนหวงลูกสาวเสีย
ด้วย

อาจจะเรียกได้ว่าโชคดีเป็นของก้อง เพราะอ้อยเป็นคนรับ
โทรศัพท์นั่นเอง เขาคู่กับหล่อนด้วยเรื่องสัพเพเหระต่าง ๆ
ประมาณครึ่งชั่วโมงหล่อนก็ขอตัวอย่างสุภาพว่าจะต้องออกไปข้าง
นอกชายหนุ่มจำต้องวางหูโทรศัพท์อย่างไม่เต็มใจและไม่ลืมจะ
กล่าวเป็นเชิงว่าจะโทร. มาอีกซึ่งหล่อนก็ได้ปฏิเสธแต่อย่างใด

หลังจากนั้นก้องก็โทรศัพท์ไปหาหล่อนบ่อยครั้งขึ้น แล้วก็
กลายเป็นการไปหาหล่อนที่บ้าน ชายหนุ่มไปบ้านหล่อนจนกลายเป็น

เป็นแขกประจำ บิดาและมารดาของหญิงสาวก็ไม่ได้มีที่ท่าว่า
รังเกียจเขาอย่างใดเหมือนคนที่เขาวิตกไว้แต่แรก

เมื่อไปหาหญิงสาวมาครั้งพอจนเขาแน่ใจว่าจะไม่เป็นการ
น่าเกลียดถ้าจะชวนหล่อนไปเที่ยว ก้องก็ตัดสินใจเอ่ยชวนใน
วันหนึ่ง

“อ้อฮะ อาทิตย์พรุ่งนี้ผมว่าง อยากจะชวนไปดูหนังสัก
เรื่อง ตกลงไหมฮะ”

หล่อนอึ้งไปครู่หนึ่งก่อนที่จะตอบ

“เห็นจะไม่ได้กระมังคะ พรุ่งนี้เพื่อนเขาก็นัดไปเหมือน
กัน”

“เพื่อนที่ไหนฮะ” ก้องย้อนไปทันที

แต่หล่อนหัวเราะ

“ไม่ใช่เพื่อนที่ไหนหรอกคะ ตุ่มโง่งละคะ”

ก้องถอนใจอย่างโล่งอก เขาระแวงว่าหล่อนจะไปมีนัดกับ
ผู้ชายคนอื่น ทั้งๆ ที่ถ้าหล่อนจะทำเช่นนั้น เขาก็ไม่มีสิทธิ์อะไร
ที่จะไปคัดค้านหรือห้ามปรามหล่อน

“แต่ก้องจะไปด้วยก็ได้นี่คะ กำลังอยากได้คนรถพอดี”
หญิงสาวเอ่ยขึ้นแบบที่เล่นที่จริง

“จริงหรือฮะ ถ้างั้นตกลงพรุ่งนี้ ผมจะมารับ”

หลังจากวันนั้น ก้องก็เพียรพยายามที่จะชวนหล่อนไปเที่ยว
อีกแต่หญิงสาวบ่ายเบี่ยงปฏิเสธ หรือไม่เช่นนั้นก็ต้องไปกับเพื่อน
ของหล่อนเสมอ เขาออกจะแปลกใจ เพราะทั้งหล่อนและเขาก็
ไม่ใช่เด็ก ๆ กันแล้ว ก้องจึงเฝ้าตามหล่อน

“ทำไมอ้อยไม่ยอมไปเที่ยวกับผม สองต่อสองเสียทีละฮะ
หรือว่าไม่ไว้ใจ”

“ไม่ใช่อย่างนั้นหรอกคะ ไปกันอย่างนี้คิดแล้วไม่ใช่หรือ
คะ สนุกดีออก”

แล้วหล่อนก็เปลี่ยนไปพูดเรื่อง ทำให้เขาต้องพลอยเปลี่ยน
เรื่องไปด้วย

หลังจากวันนั้นไม่นาน ก้องก็ได้รู้เหตุผลในการปฏิเสธ
ของหล่อน

บ่ายวันนั้น เมื่อไปถึงบ้านอ้อยเขาก็สังเกตเห็นสีหน้าของ
หล่อนไม่สู้ดีนัก

“ไม่สบายหรือเปล่า” เขาเฝ้าถามด้วยความเป็นห่วง
หล่อนสั้นๆ

“ถ้างั้นก็ มีอะไรไม่สบายใจใช้ไหม”

หล่อนถอนใจ ก่อนที่จะพูดต่อไปด้วยน้ำเสียงเศร้า ๆ

“อ้อยคิดอยู่นานเหมือนกันว่าควรจะพูดดีหรือเปล่า ความจริงคิด ๆ ไปอ้อยว่าควรจะพูดตั้งนานแล้วด้วยซ้ำไป”

ชายหนุ่มทำท่าจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ก็ต้องชะงักเมื่อได้ยินคำพูดต่อไปของหล่อน

“คุณหมื่นของอ้อยจะกลับมาพรุ่งนี้”

ก้องตกตะลึง นั่งตัวตรงบนเก้าอี้ ใบหน้าของชายหนุ่มซีดเผือด คำพูดของหล่อนดังก้องในสมอง เหมือนกับระฆังใบใหญ่ที่สั่นสะเทือนเข้าไปในความรู้สึกของเขา

“เขาเป็นใคร” ก้องพยายามบังคับเสียงไม่ให้เสียงสั่น แต่ไม่สำเร็จ

“เขาเป็นเพื่อนกับอ้อยตั้งแต่ตอนเด็ก ๆ เราหมั่นกันก่อนเขาบินไปทำปริญญาต่อที่อเมริกา”

หญิงสาวเงยไปครู่หนึ่งก่อนที่จะพูดต่อ

“เขาจดหมายมาบอกอ้อยว่าพรุ่งนี้เขาจะมาถึง”

ก้องกล่าวคำลาด้วยน้ำเสียงที่เศร้าจนตนเองก็อดใจหายไม่

ได้ เพราะเขาตระหนักดี ว่าคงจะเป็นการลาครั้งสุดท้าย

“ลาก่อนนะอ้อย บางทีวันแต่งงานผมจะมา” เขาพยายามฝืนใจพูด ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าตนเองคงจะไม่มาแน่นอน

สองสามวันหลังจากนั้น ก้องนั่งอยู่คนเดียวเงียบในร้านอาหารแห่งหนึ่ง เขายอมรับกับตนเองว่าไม่สามารถจะลืมอ้อยได้ถึงแม้ว่าจะพยายามสักเพียงใดก็ตาม ชายหนุ่มอดคิดต่อไปด้วยหัวใจอันปวดร้าวไม่ได้ว่า ทำไมหล่อนถึงไม่บอกเขาเสียแต่แรก ก่อนที่เขาจะถลำตัวเข้าไปลึกถึงเพียงนี้

ความคิดของเขาสะดุดลงเมื่อรู้สึกว่ามีชายคนหนึ่งทรุดกายลงนั่งตรงข้าม

“แอบมานั่งอยู่นี่เองนะ หาตัวแทบตาย”

“มีธุระอะไรกับอ้อหรือ” ก้องย้อนถามเมื่อเห็นว่าเป็นอดีตเพื่อนเกลอของตนเอง

“เฮ้ย! รู้อยู่แล้วว่าคุณหมื่นของอ้อยที่ลือเคยไปชอบเขาอยู่นะ เครื่องบินตกตายซะแล้ววะ”

คณะผู้จัดทำ

แผนกทวงรูป, ถ่ายรูป

สมชาย รังคสิริ

ชาญวิทย์ ยอดมณี

दनัย บัวเลิศ

ศรัภ สารสาส

แผนกคัดลอก, ทวงเงิน

ถิระ โปษณเจริญ

วรเวทย์ ตันเทิกุล

วรวุฒิ ถีนานนท์

แผนกติดต่อ, คุมงานกันฐั

ฉัตรินท์ นพจินดา

สรูปอีกหน

๑. ฉัตรินท์ นพจินดา

๒. ชาญวิทย์ ยอดมณี

๓. สมชาย รังคสิริ

๔. วรเวทย์ ตันเทิกุล

๕. ถิระ โปษณเจริญ

๖. วรวุฒิ ถีนานนท์

๗. ดนัย บัวเลิศ

๘. ศรัภ สารสาส

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยเชชม ถนนเฟื่องนคร กรุงเทพฯ นายอำพัน ฉายางกูร ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๕๑๘